

ตอนที่ 216

ยา ชีโร่

*เป็นจบเรื่องตัวละครที่ชื่อฮาชิโระดริบ ตัวละครนี้เป็นเทพหญิงแต่เนื่องจากในเล่มก่อนๆ ไม่ให้มีคนรับชกอย่างจริงจังจนว่าเป็นเทพหญิงบวกกับชื่อ ตัวละครและ

บอกว่า
อย่ามา
เกาะกะ
!!

พี่
อย่าเข้า
มานะ
!!

....
!!!

อะไร
กัน
?
อย่า
ขยับนั่นก็
ล้มลงไป
เฉยเลย...

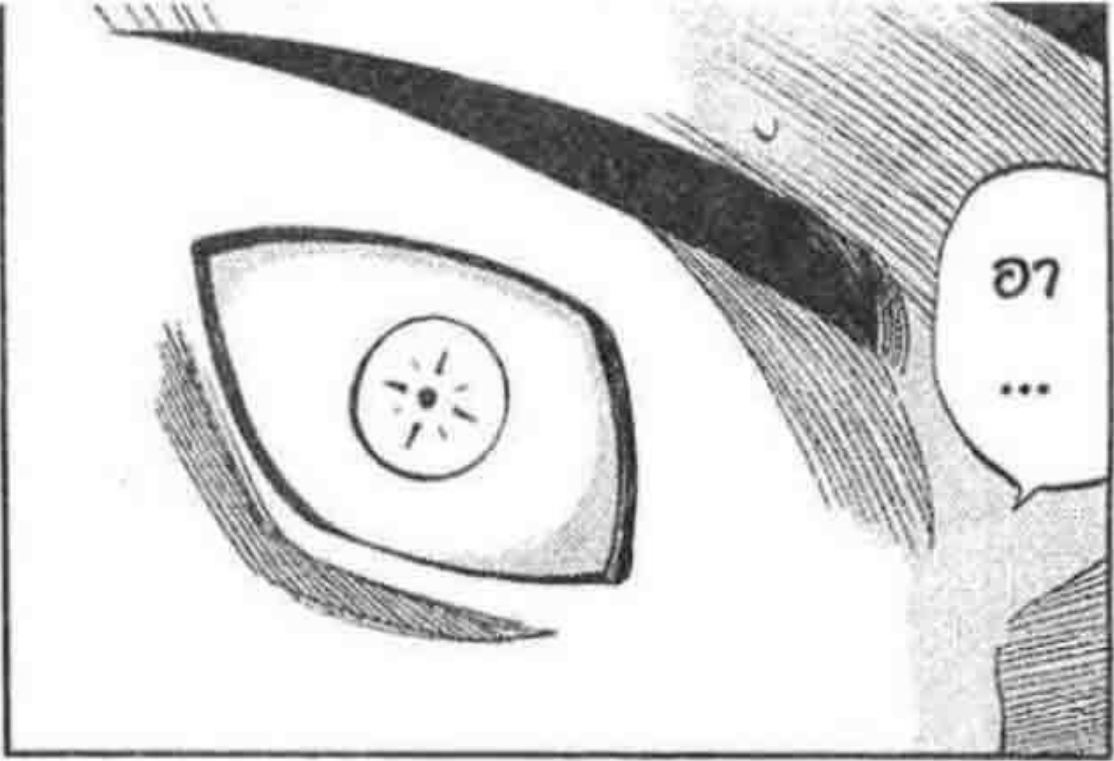

ไม่
จริง...
!

พลังของ
คุณยาชิโระ
มีผลระยะไกล
ขนาดนั้น
เชียวะ?

ฮา ...

ฮา ...

ฟังไท้
ดินะ
พ่อหนุ่ม

ดูเหมือน
แผนการ
พลบหนึ่งจะ
คลาดเคลื่อน
ซะแล้ว

เปลี่ยน
เป็นผู้นำจะ
ดีกว่า

!?

คุณเขยซี่โจ
คือผู้มีความ
สามารถ
สายควบคุม
ประสาธ

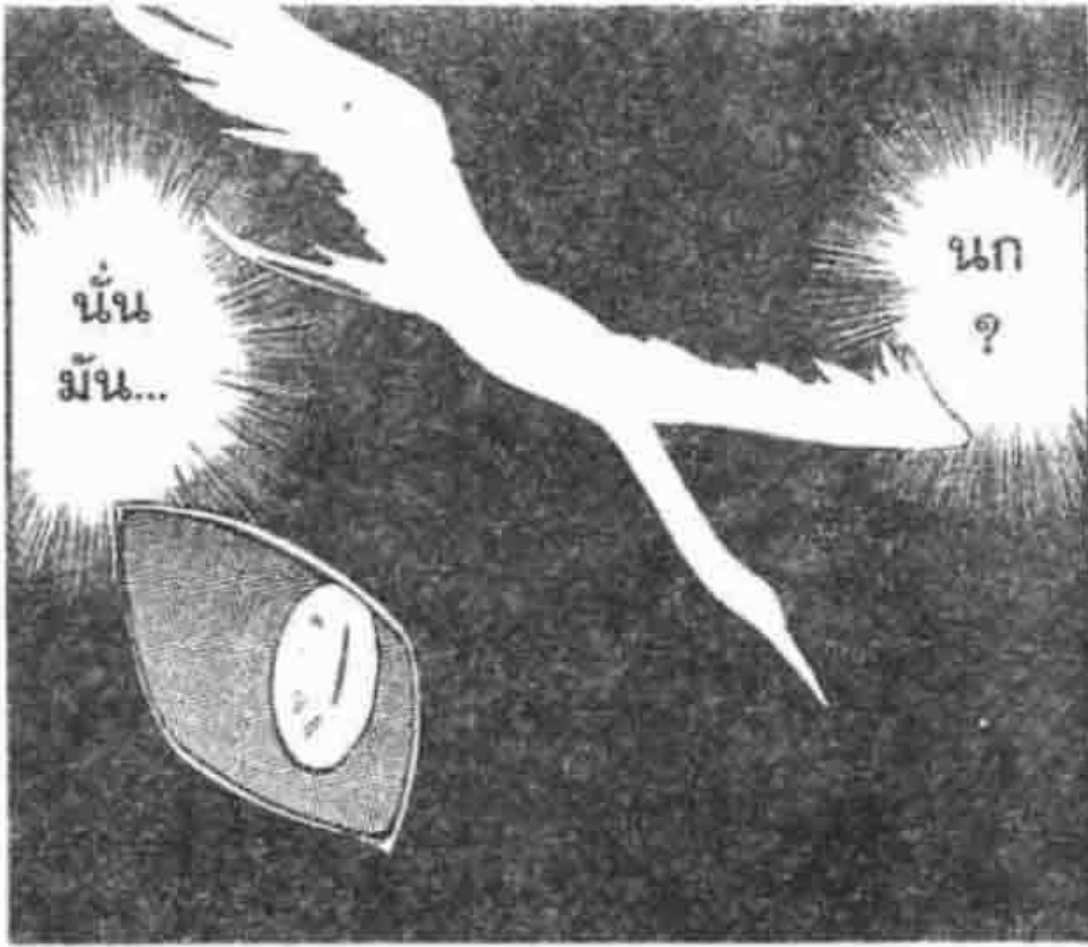
การโจมตีนั้น จะมอง
ถ้าไม่ใช่ ไม่เห็น
ผู้มีความ และอ่าน
สามารถ ทาส
สายเดียวกัน ไม่ออก
ด้วย

คอยดูของว่าง
ให้ดีและ
จัดการใน
พริบตา

เล็งตรง
หัว...

เฮ้
ผู้มีคว
สามารถ
สายคว
บคม
ประสา
ทนี่
มันจะ
ไรกัน
!?

สาย
คว
บคม
ประ
สา
ท
!?

อ๊า
ก
!!

อย่า
ช
ย
บ
ม
าก
ก
ว
า
น
ั้น
จะ
ดี
ก
ว
า
น
ะ

เพ
ร
า
ะ
เ
อ
น
ั้น
แ
ท
ล
ะ
ย
ย
ท
น
ู

ถ้า
ไม่
เ
อ
า
แ
ต
้
ว
ี่
ง
ท
น
ี

ร
่
อ
ง
ก
็
ค
ง
ไม่
บ
า
น
ป
ล
า
ย...

ทำ
อะ
ไร
ก
ับ
ค
ุ
ณ
ย
ุ
ก
า
มี
?

ไม่
รู้
สิ
น
ะ

แต่
ว
า
ถ้า
เ
อ
ย
อ
ม
ว
่า
ง
่า
ย
พ
ี
ง
ที่
พ
ู
ด
ละ
ก
ี่...

ส
ถ
า
น
ก
า
ร
ณ์
อ
า
จ
จะ

ไม่
เล
ว
ร
่า
ย
ป
ไ
ม
า
ก
ก
ว
า
น
ี่
ก
็
ไ
ด
่
น
ะ...
!

!!

อ้าก

คุณ
ยูกา
มี !!

นี่มัน
เกิดอะไรขึ้น?
กำลังทำอะไร
กันแน่นะ?

!!

ได้โปรด
เถอะ
ฉัน
ขอร้อง!

คนๆ
นี้...

ก็บอก
แล้วไงว่า
ให้ยอมฟัง
ที่พูดซะ

เป็นเด็ก
เข้าใจยาก
เหลือเกิน
นะ

ฉันจะ
บอกให้
ชัดๆ

ผู้ที่อยู่ตรงนี้
ทุกคน
นอกจากเธอ
ทั้งหมดคือ
ตัวประกัน

จากนี้
ทุกคนจะ
ต้องตาย
อย่างไร
เหตุผล
เพราะเธอ
เป็น
ต้นเหตุ

ถ้า
อยากช่วย
ล่ะก็...

จง
หุบปาก

แล้วเข้ารับ
การล้างสมอง
จากฉันซะ

ในเมื่อ
เกิดเรื่อง
ใหญ่
ขนาดนี้

หากไม่มี
ของฝาก
ติดมือกลับ
ไปสักอย่าง

คงดู
ทุเรศ
แย่

ของ
ฝาก...
?

!!

โฮชิ
โมริ ห้าม
ขยับนะ
!!

ทำไมดี...
คนที่ใช่เดียว
ก็ถูกจัดการ
ในพริบตา

แถมยัง
อำนาจ
โจมตี
ไม่ออก

ถ้ายอมฟัง
ที่พูดแล้วถูก
ใช้ประโยชน์
ความเสียหาย
อาจจะยิ่ง
บานปลายไป
กว่านี้

แต่ว่าชิน
เป็นแบบนี้
ทั้งคุณโฮชิโมริ
ทั้งคุณยูกามิ...

แกก็เป็น
ผู้ฉนิกมาร
เหมือนกัน
สินะ

คงไม่ได้
คิดจะตาย
หรอกนะ

ถ้าฉัน
ก็สู้สิ

ระหว่าง
ที่มันกำลัง
มุ่งสมาธิ
โจมตีฉัน

สู้เดียว
โจมตีพร้อม
กับพ่อหนุ่ม
นั้นดีกว่านะ

ถ้าเป็นเธอ
จับรอง
ไม่เป็นไร
หรอก

เท่าที่ฉันรู้จักมา
ไม่มีผู้หญิง
คนไหนจะเข้มแข็ง
ขนาดเธอเลย

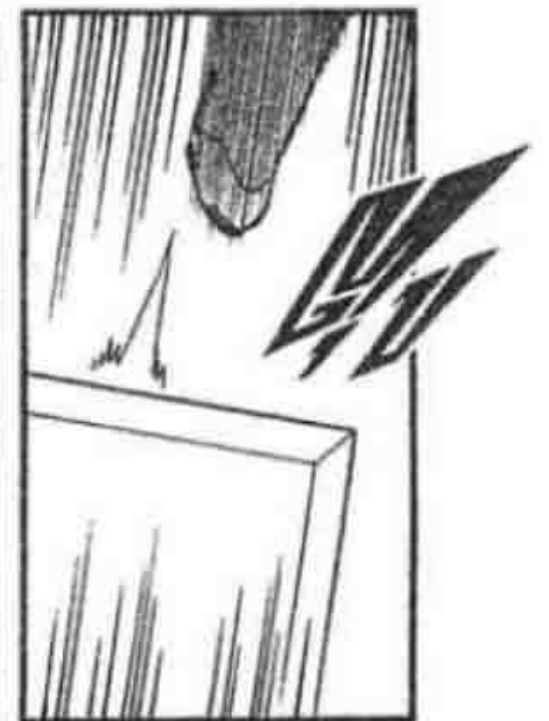

ใครบอก
ว่าฉัน
ไม่เป็นไร...

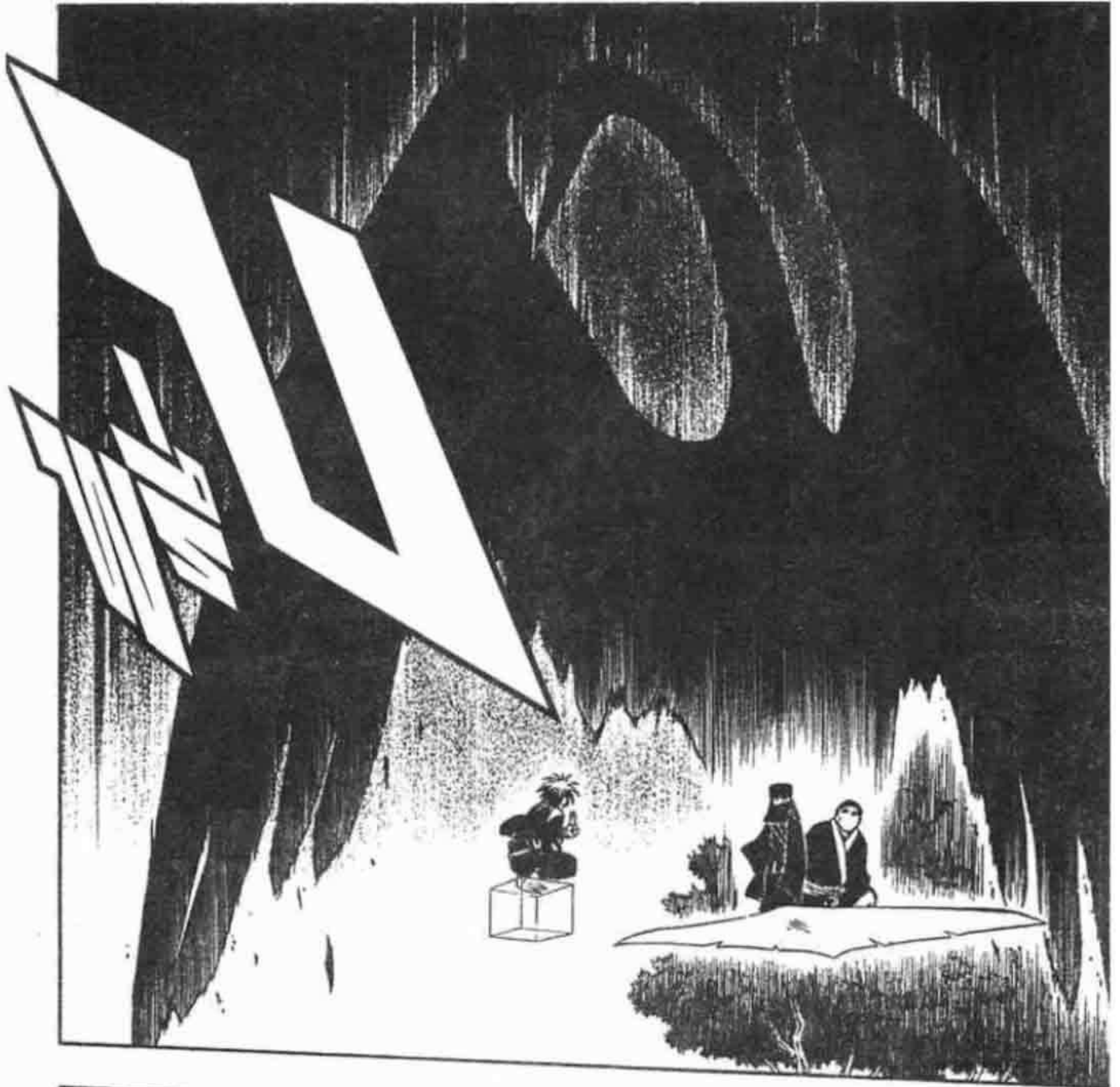

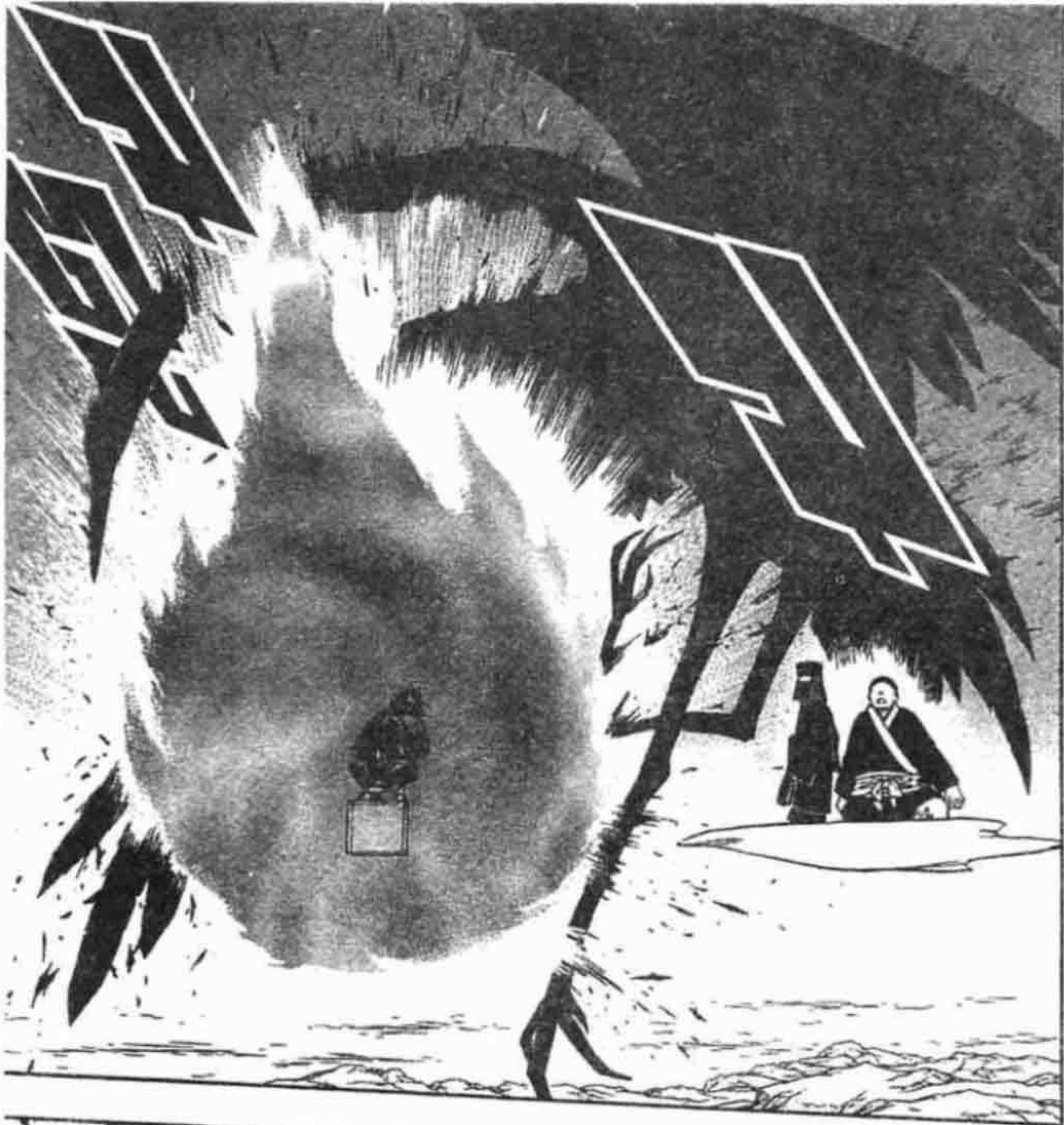

เฮียแวน
คนนั้นบอก
ให้จัดการใน
พริบตา...

แต่
แบบนี้
ฉันยอมรับ
ไม่ได้
ทรอก...

ตอนที่ 217
เปลี่ยนแปลง

ไม่จริง
น่า...
การโจมตี
สุดขจัด
ของเรา...

เจ้า
หนู...

แถมอง
ไม่เห็น
ไม่ใช่
เธอละ? แล้ว
ทำไม...

มีอะไร...

เกี่ยวข้องกับ
การล่า
ที่ดินเทพ
อยู่สินะครับ
?

ที่คิดจะ
ล้างสมอง
หล่อน

ก็เพื่อใช้
ในการล่า
ที่ดินเทพ
ใช่ไหม?

ล่า
ที่ดิน
เทพ...

แก...

คือพวกเดียวกับคนร้าย
ที่ก่อคดีล่าที่ดิน
เทพนั่นเหรอ...
?

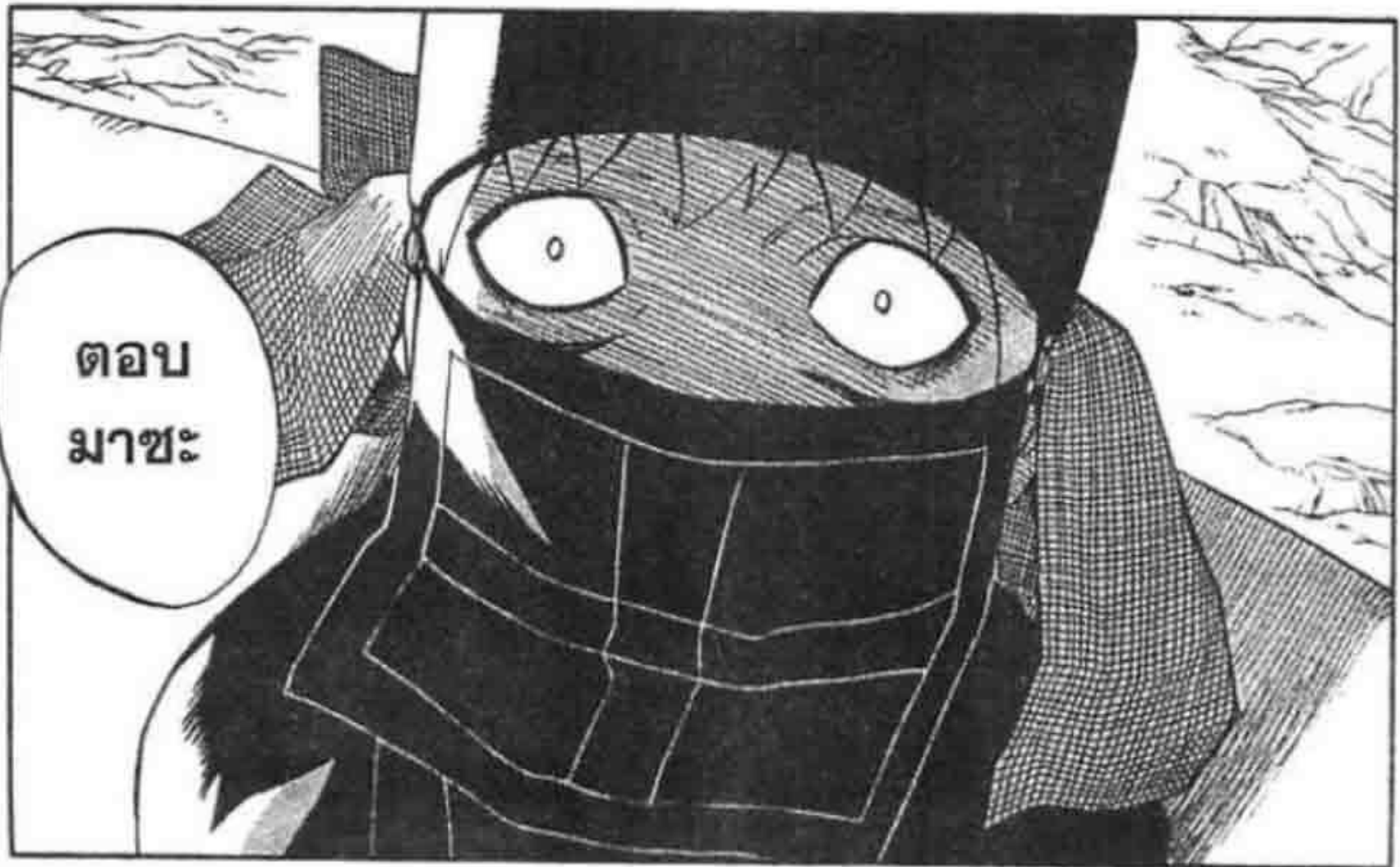

อย่า
ตีกว่า

ซึ้นทำ
อะไรมาก
กว่านี้

देखาก็ได้
ป่นเป็นผง
เหมือนกับบนก
ตัวเมื่อกี้หรอก

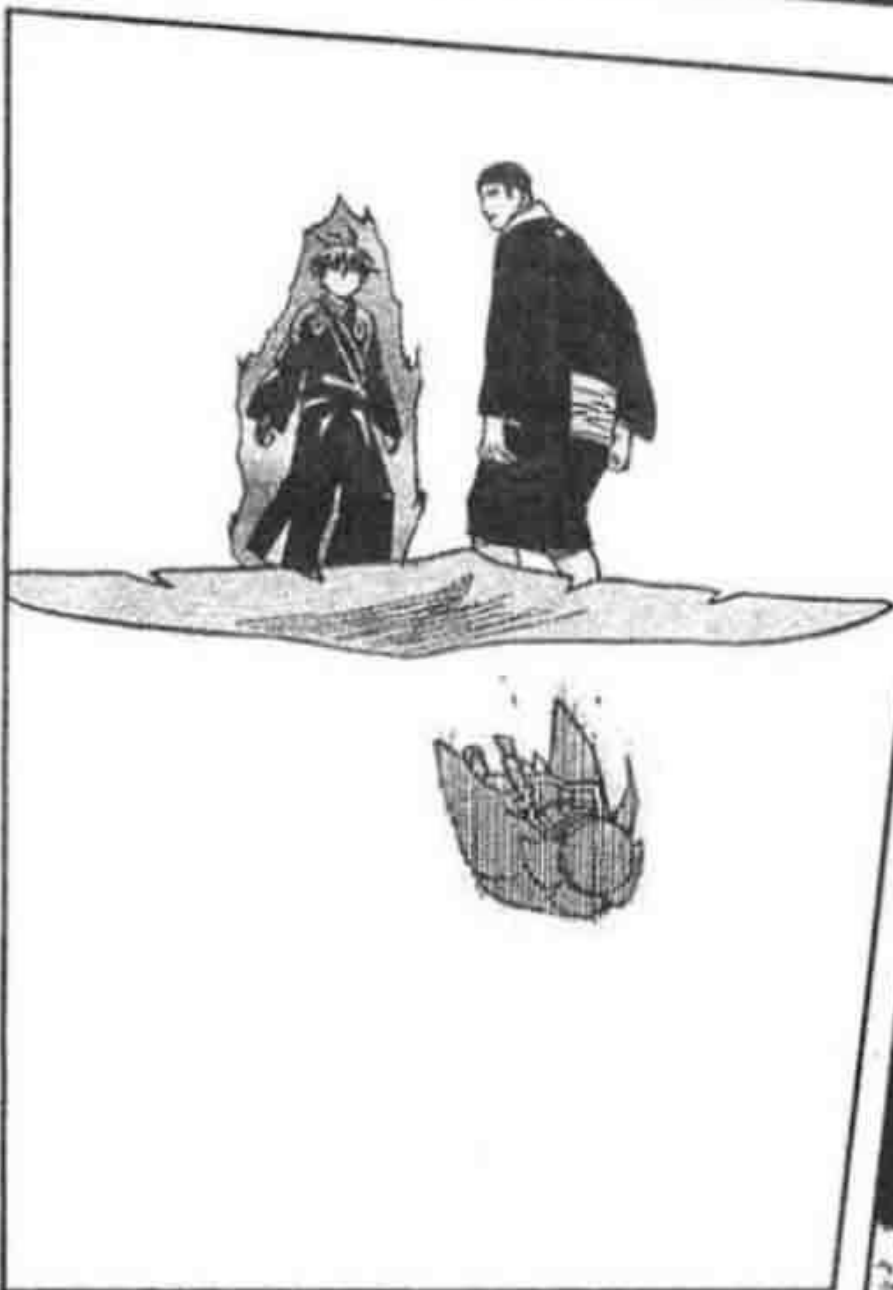
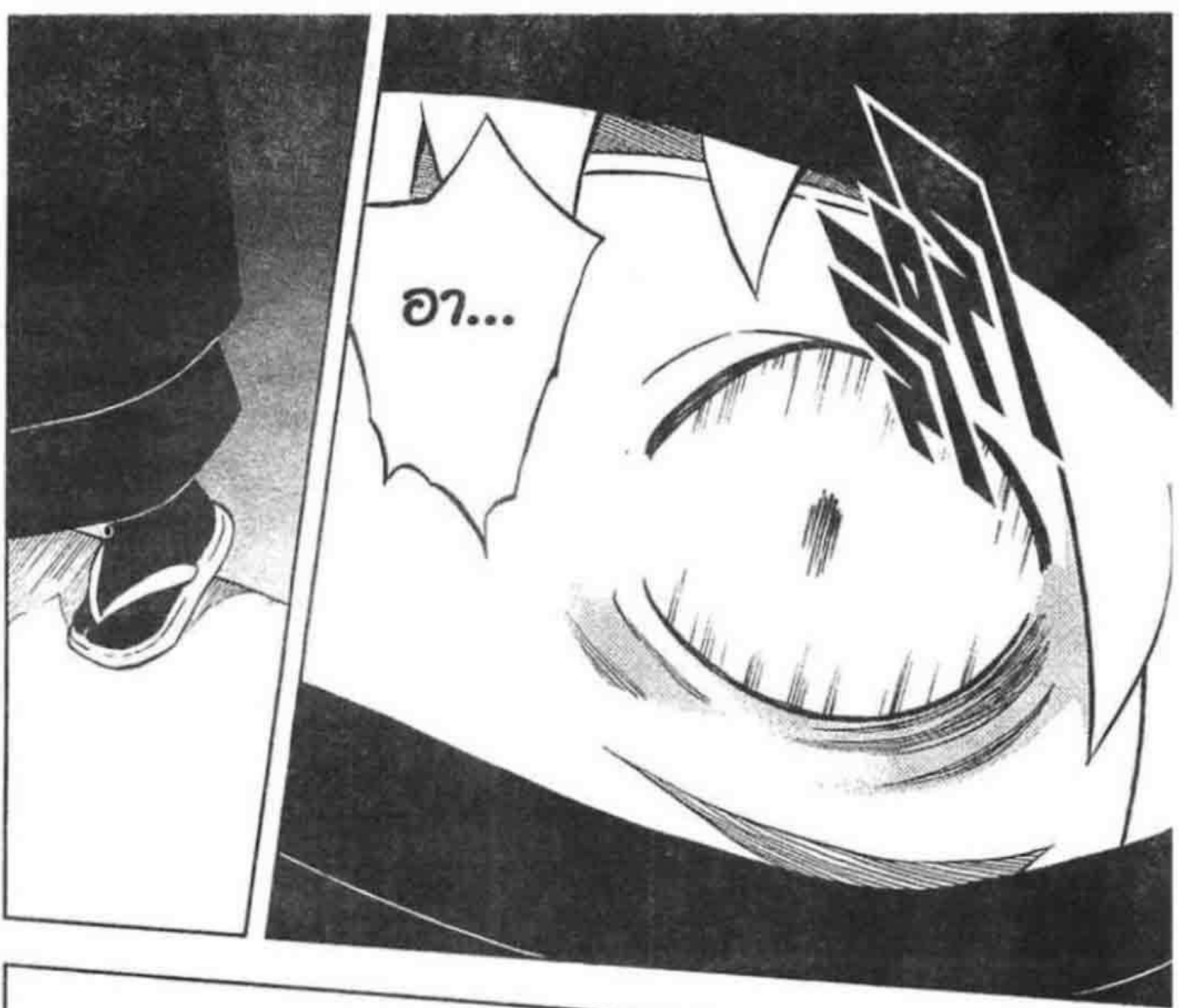

ตอบ
มาซะ

อีก...

อีก
...

มาอีก
แล้ว...

เมื่อไหร่
จะหมด
ชะทีนะ

รอง
หัวหน้า

ดูเหมือน
ทางนั้นจะ
ไปได้สวย
นะครับ!

คนที่
เหมือน
ศัตรูถูก
โยชิโมริ...

รอง
หัวหน้า
ข้างล่าง
!!

ไมลี้
กำลัง
หล่นเป็น
แนวเฉียง
!

ถ้าเป็น
แบบนี้
อาจจะตกลง
บนน้ำ...

เฮ้ย

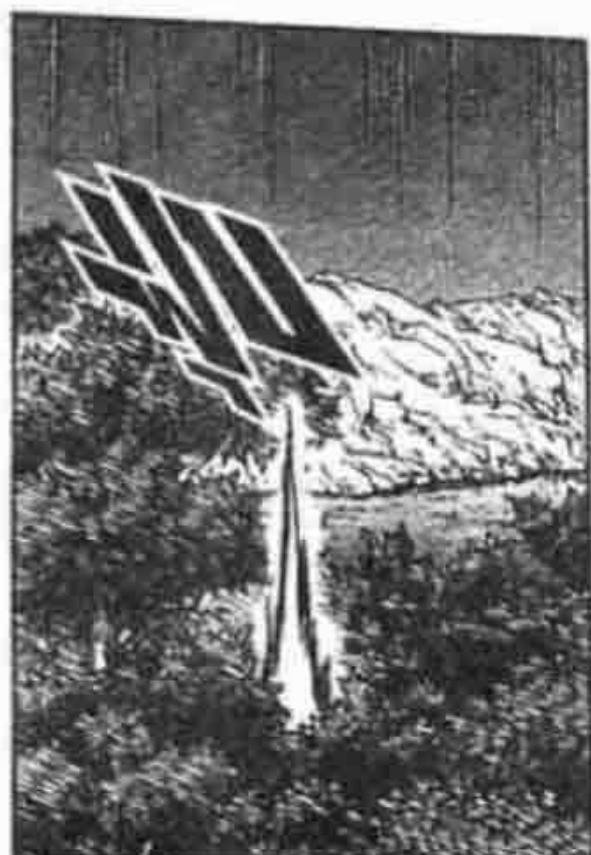
ตกบนพื้น
แบบ
จวนเจียน
เลยนี่หว่า
!!

ฮืม
ช่วย
ไม่ได้
!!

รอด
หัวหน้า
!

ช่วยกาง
แค้ปีกแล้ว
หดร่างกาย
ให้เล็ก ๆ
ทีครับ!!

คาเมมิยะ
เป็นอะไร
ไหม?

อา...
ครับ...

ผมเป็นพวก
ช่างรวมญาติ
แต่นี้ไม่เท่าไร
หรอกครับ...

ไอ้
ไม่เป็นไร
ที่ไหนกัน!
แทบจะไม่ได้
ยินเสียงเลย
ไม่ใช่เหรอ!!
รอดูเดี๋ยวนะ...

หวา
/ ร่องหัวหน้า
/ ออย่าพูด
/ ลีครับ!
/ ตกแล้ว
/ !!

ดูเหมือน
จะมีคนที่
คอยออกคำสั่ง
กับหล่อน
อยู่นะ

ถ้าคิดว่า
เจ้านั้นเป็น
คนลงมือ
ก็น่าจะสมเหตุ
สมผล...

ถ้าฉัน
แสดงว่า
ตัวหัวหน้า
อยู่ที่อื่น?

อ่า

เรื่อง
อ้างสมอง
เธอ ก็น่าจะ
เป็นคำสั่ง
ของเจ้านั้น

บาง
ที่...

คนที่ถูก
อ้างสมองก่อน
อาจจะเป็นตัว
คุณชายเระเอง
ก็ได้...

เอ่อ วันนี้
ตอนกลางวัน
ในฮิดาโก
ฉันได้เจอกับ
เจ้าคนที่
ดูเหมือน
คนร้ายในคดี
ล่าที่ตี้นเทพ
ด้วยละ...

ว่าไ
นะ!?

ฉันเอง...

ทมนั่น...

จริงเหรอ โยชิโมริ!?

เป็นพวกเดียวกับคนที่นี่ รีเปล่านั้น...

มันปิดหน้า ปิดตา แถมยังไม่ยอมพูดอะไรสักคำ

แต่ฉันรู้สึก ว่าเจ้านั้น ดูแปลกกว่าเป็นไหนๆ...

อย่างเช่น...

ดวงตาที่เหมือนกับตายไปแล้วนั่น...

อืม

ที่ติดใจอีกเรื่องก็คือ การเสริมความสามารถ

เสริมความสามารถ?

เท่าที่ฉันเคยตรวจสอบก่อนหน้านั้น

คุณยาชิโร ไม่น่าจะมีพลังถึงขนาดนั้น

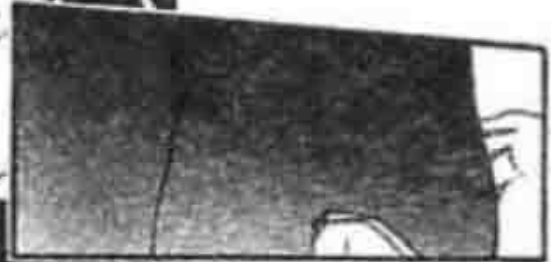
จะ
ทำลาย
อดีตหรือ แต่ว่า
อะไร เจ้าพวก
ไม่รู้ล่ะ ที่เลือก
ใช้วิธีการ
แบบนี้..

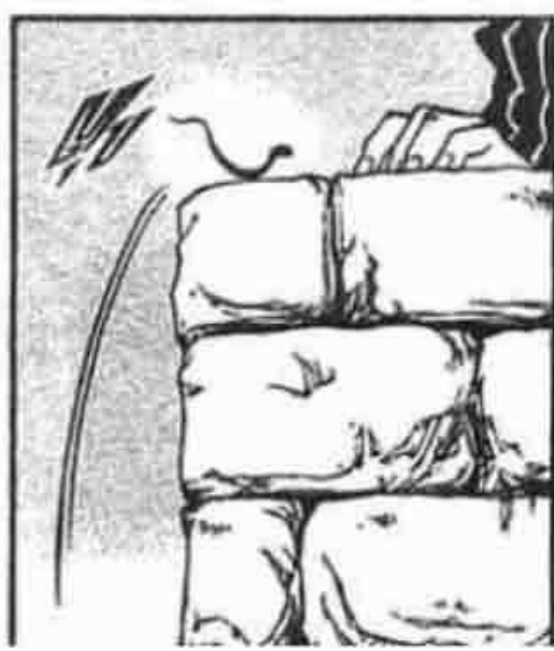
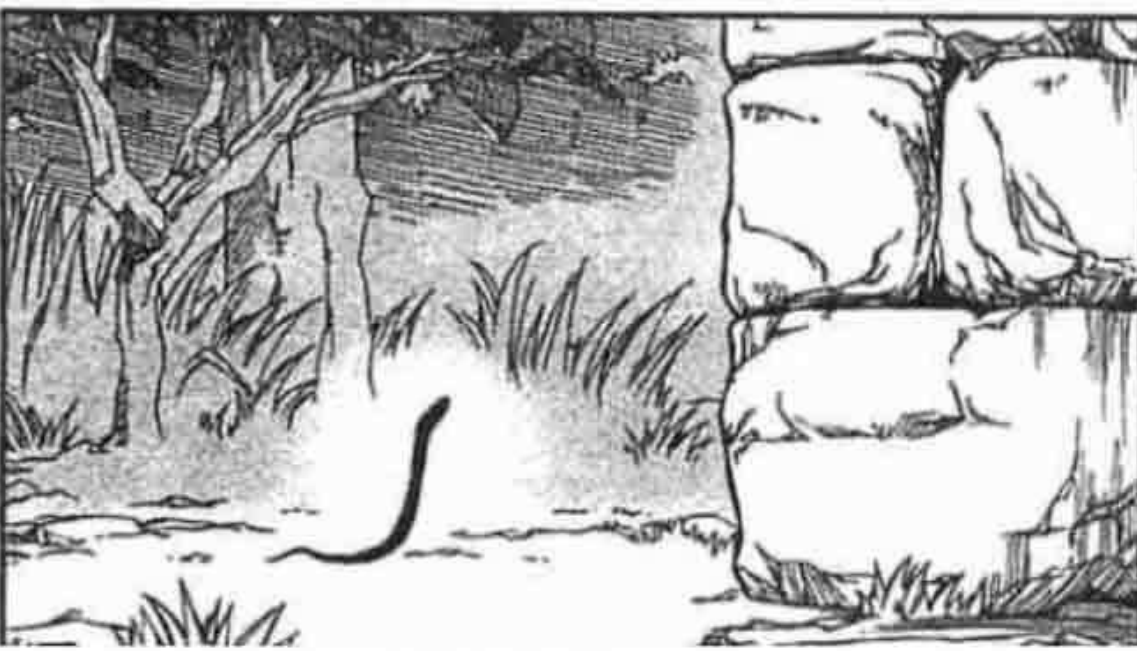
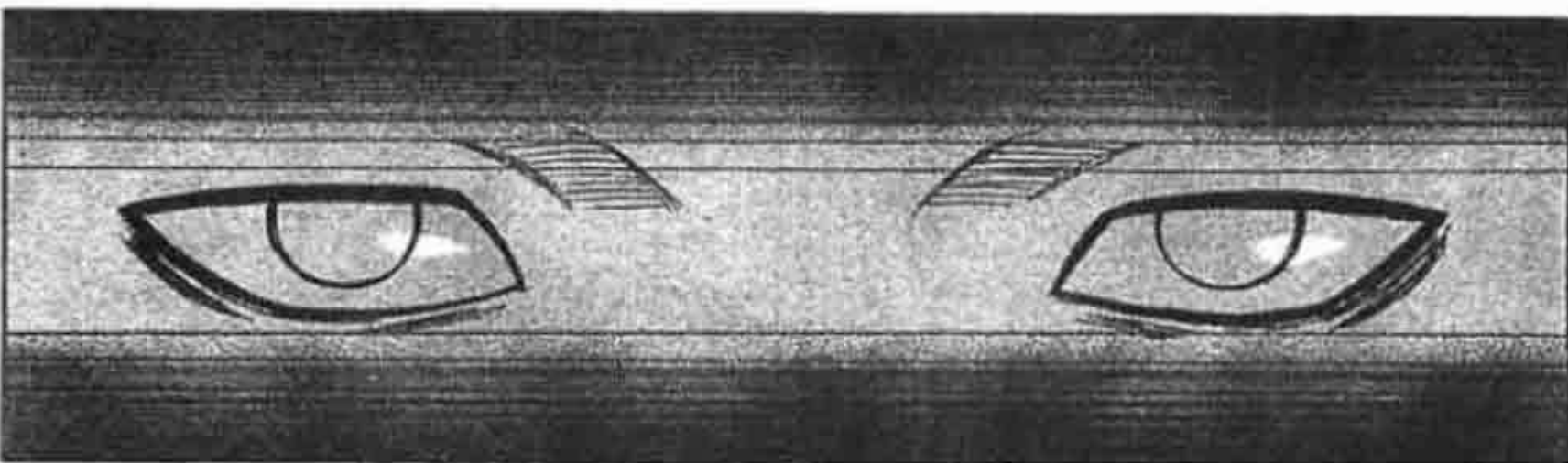
ไม่มี
อนาคต
อยู่หรอก
!

ที่ทำ
แบบนี้..
?

ใคร
กัน
นะ...

จริงสิ...
ในป่านั้น
มีทางออก
ไปสู่
ภายนอก...

โท
กิเนะ โยชิ
จัง โมริ
! คาง
!

คุณ
ฮาโทริ
!?

ไอ้
!!

เป็น
อะไรไป
คาเงมิยะ
!?

เจ้า
นั่น
เธออะ...

ผู้
สืบทอด
ของ
คิมิมูระ...
?

ไฟ

ไม่เป็นไร
พริก
คาเงมิยะ
ฉันจะอุ้มกลับไปเอง

เด็กคนนั้น
เป็นพวก
ชอบใส่
ถุงเท้านะ

นะ!
ขอบคุณ
ค่ะ...

โทกิเนะ!
โทกิเนะ!

รู้สึกฉันจะ
เอา
พลาสดอเตอร์
ขามาด้วย...

พอแล้วละ
โยชิโมจิ...

ฉัน
ไม่เป็นไร
คุณ
ฮาโตรี
ก็ด้วย...

เพราะได้
คนๆนั้น
คอยช่วย
ตลอด...

ขอบคุณ
ที่ช่วยดูแล
แก่ให้
นะค่ะ...
ฉันมา
ในฐานะผู้รับ
ตัวหล่อน
ชื่อว่าฮาโตรี
มิกิตะ

สังกัดอยู่
ยาเซียว
หน่วย
ปฏิบัติการ
ของสมาคม
ลับ

มารยาท
งามจริง ๆ
นะครับ
ผมชื่อยุกามิ
คิโยเทรุ
สมาชิกสืบสวน
หน่วยสืบสวน
พิเศษของ
ห้องใต้สวน
สมาคมลับครับ

๕๖

อืม
แง้ม

รบกวน
ช่วยอธิบาย
เหตุการณ์
ที่เกิดขึ้น
สักนิดได้ไหม
ค่ะ...

โ๊ะ?
ใส่เอาไว้
ตรงไหน
นะ...

บอกแล้ว
ไงว่า
ไม่ต้อง...

ดูสิ
มียาม่า
เชื่อด้วย!

เมินตุ
เลย
เธอ...

โ๊ะ!
จริงสิ
นายไม่ต้อง
ไปคาราสู
โมริใช่ไหม?

นี่มัน
กลางคืน
แล้วนะ!

คาราสู
โมริ?

นี่...
ฟ้าเขาคง
หาทางทำ
อะไรเอง
แหละน่า?

นี่... นาย..
ทิ้งคาราสูโมริ
มาเหรอ
!?

การปกป้อง
คาราสูโมริ
คือหน้าที่
ของพวกเรา
นะ...

ไม่
เป็นไร
น่า

ตาเอง
ก็บอกว่า
จะรับหน้าที่
ต่อไป
ชั่วชีวิต

แถม
ยายเอง
ก็อยู่

นี่...
ทำทาง
ให้ความ
รับผิดชอบ
แบบนั้น
มันอะไรกัน!

ตอนนี้
ข้างมัน
เดอะน่า
เรื่องพรรค
นั่นนั่น

เรื่อง
พรรคนั่น
!?

ทำไม
ต้องมาโกรธ
ในเวลาแบบนี้ด้วยเล่า...

คนเขา
อุตส่าห์มา
ช่วยทั้งที...

เธอนะ
เมื่อวาน
ดูแปลก
ไปนะ?

ต้อง
สั่งอาหารเทพ
ผู้คุ้มครอง
ที่คืนเพราะ
ฉันแท้ๆ

แต่กลับ
ทำปิ่น
หน้ายิ้ม...

ปกติเธอ
ต้องโกรธ
แล้ว
ไม่ใช่
เหรอ...

ไอ้ฉันก็กลัวใจ
คิดว่าเพราะ
ทำตัวขี้เก๋
เกินไปจนถูกเธอ
ตัดทางปล่อยวัด
แล้วซะอีก!

พอได้ยินว่า
เธอถูกพา
ไปห้อง
ใต้สวน

มันรู้สึก
สังหรณ์ใจ
ไม่ดีสุดๆ
คิดว่าถ้าเธอ
ไม่กลับมา
จะทำยังไงดี...

ที่ผ่านมา
ไม่เคยมี
เวลาไหนเลย
ที่โทกิเนะ
ไม่อยู่

หากเป็น
แบบนี้
ตัวฉันจะ
กลายเป็น
ยังไงนะ...

มัน...
จับต้น
ชนปลาย
ไม่ถูก...

ถ้า
หาก
ไม่มีเธอ
คอยอยู่ข้าง ๆ
ห้ามทำในสิ่ง
ที่ทำไม่ได้
ล่ะก็

ฉัน
คง

เพราะฉัน
อย่าหายไปไหน
กะทันหัน
เลยนะ!

นะ!

ถึงกับ
คุกเข่า
อ้อนวอน
เลยอะ
?

ถ้า
ชั้น

เธอก็ลอง
พูดเอา
แต่ใจมั่งสิ
!!

แบบ
นั้น...

จะได้
หายกัน
!

จริงด้วย
เธอไม่เคย
พึ่งพาคนอื่น
เลยนี่นา

เพราะชั้น
ถึงเป็น
แบบนี้

ฉันนะ
เพื่อจะ
มาที่นี่

ต้องพูดจา
เอาแต่ใจ
อ่อนหวาน
ตั้งหลาย
คน

แต่มันก็
เหมือนกับ
เข้าใจอะไร
บางอย่าง
ขึ้นมา

เลยคิดว่า
ดีแล้วที่
พูดออกไป

เอาเป็น
ว่า

ใส่ชื่อ
เหลือเกิน
นะ

เจ้าชาย
ของเธอ
เนี่ย

นา? เจ้าชาย
!?

แมม
รู้สึกเหมือน
หัวใจถูก
ข่าระล่ำ
เลย

เอ
พูดเรื่อง
อะไรกัน
คะ!?

อุตส่าห์มา
ช่วยตอนเธอ
ตกอยู่ใน
อันตราย
ไม่ใช่เหรอ

ทำไมเด็กตัว
เบียดแบบนั้น
ถึงต้องเป็น
เจ้าชายด้วย
ล่ะคะ

ก็ใช้อยู่
หรอกคะ
แต่ว่า...

อย่าพูดจา
แปลกๆ
ได้ไหม

ชั้น
เหรอ
...

แต่ฉัน
คิดว่า
เขา

ปลดปล่อย
เธอออกมา
ได้นิดนึงนะ

ด้วย
วิธีการ
ที่

บุคคลระดับ
ไฮคลาส
อย่างฉัน
ทำไม่ได้...

โดยเปิด
หน้าต่าง
บานใหม่ใน
ห้องที่เธอ

ชิงตัวเอาไว้
แบบไม่ตั้งใจ
อย่าง
ง่ายดาย

กรณีของ
เธอคงเป็น
ความ
รับผิดชอบ
ต่อหน้าที่
สินะ

ความรู้สึก
ที่รุนแรง
เกินไป

บางครั้ง
ก็จะ
พินอณาการ
มนุษย์เอาไว้

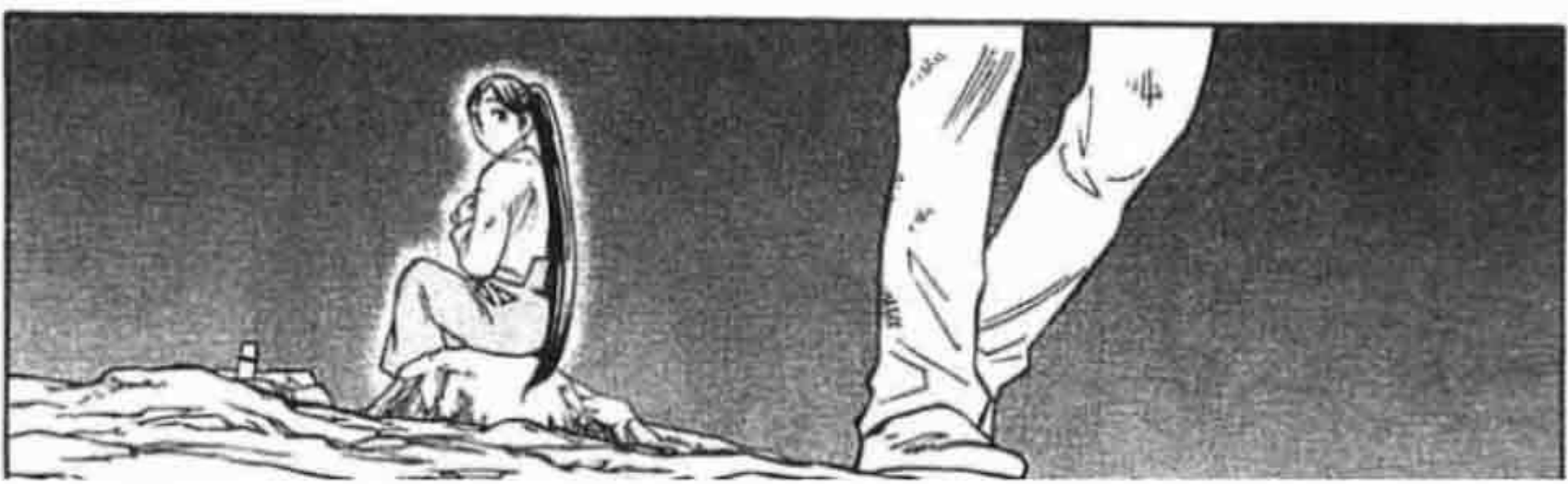

แต่
ว่า
พอได้คุย
กับเขา
รู้สึกสบายใจ
ขึ้นหน่อย
ใช่ไหมล่ะ?

การ
ปลดปล่อย
องค์หญิง
ที่ถูก
พินอณาการ...

ก็คือ
งานของ
เจ้าชายไง

ไซคา
คุ

คิดว่าคงรู้นะ
ว่าเรื่องใน
คราวนี้ทั้งหมด
เป็นฝีมือของ
คุณยาชิโระ...

จะใช้ดุลพินิจ
ของผมตัดสิน
ให้ทุกคน
ไร้ความผิด
ก็แล้วกัน

คุณยุกามิ
ไปรักษาตัว
ที่ห้อง
พยาบาล
เถอะ

ส่วนคนอื่น
จะรีบส่งตัว
ออกไปจาก
เกาะแห่งนี้
ทันทีครับ

เรื่อง
หลังจากนี้
ไว้เป็นหน้าที่
ของผมเอง

แบบนี้
ไซโต้
ไซโหม
ครับ

โอ๊ะ นี่ฉันกำลัง
ทำอะไรเนี่ย

โหด
ร้าย
จัง

หมาย
ความว่า
ห้ามทำการ
สืบค้นมาก
กว่านี้สินะ?

นี่เป็นการ
ประนีประนอม
มากที่สุดสำหรับผม
ในฐานะผู้ดูแล
เกาะนี้แล้วครับ

ฮิ...

ที่นี่ก็มีคน
ที่ไม่เป็น
อิสระอยู่
1 คนสินะ

พูดกัน
แต่เรา
นา

ผู้หญิง
มักจะใจอ่อน
กับความใจกว้าง
ของผู้ชาย

ถ้าคอยระวัง
เรื่องเมื่อไหร่เอาไว้
นายก็จะเป็นชาย
ใจกว้างได้ใน
ไม่ช้า!

ลองพูด
ดูสิ
ใจ
กว้าง!

เสียง
ค่อยไป

เมื่อถึงคราว
สาวใจแข็งที่ไม่ยอม
แสดงความอ่อนแอ
ให้เห็นอย่างหล่อน
ต้องยอมพียงพานาย
อย่างว่าง่าย...

ตอนนั้น
นายก็คือ
ผู้ชาย

กูดลัก
!

เมื่อนั้น
เป็นศัตรู...?
หรือว่ามีตร...?

หรือเป็น
มารร้าย...
?

เรือมา
แล้ว
แน่

ไฉน
แะ
อินทนี่

คุณ
ยุกามิ

ไม่รู้จะ
ชอบคุณ
ยังไงดี...

ช่างเถอะ
เพราะเธอ
ฉันก็เลยไม่ต้อง
เป็นคพลอยน้ำ
นี่นะ

ไม่
หรอก
ค่ะ...

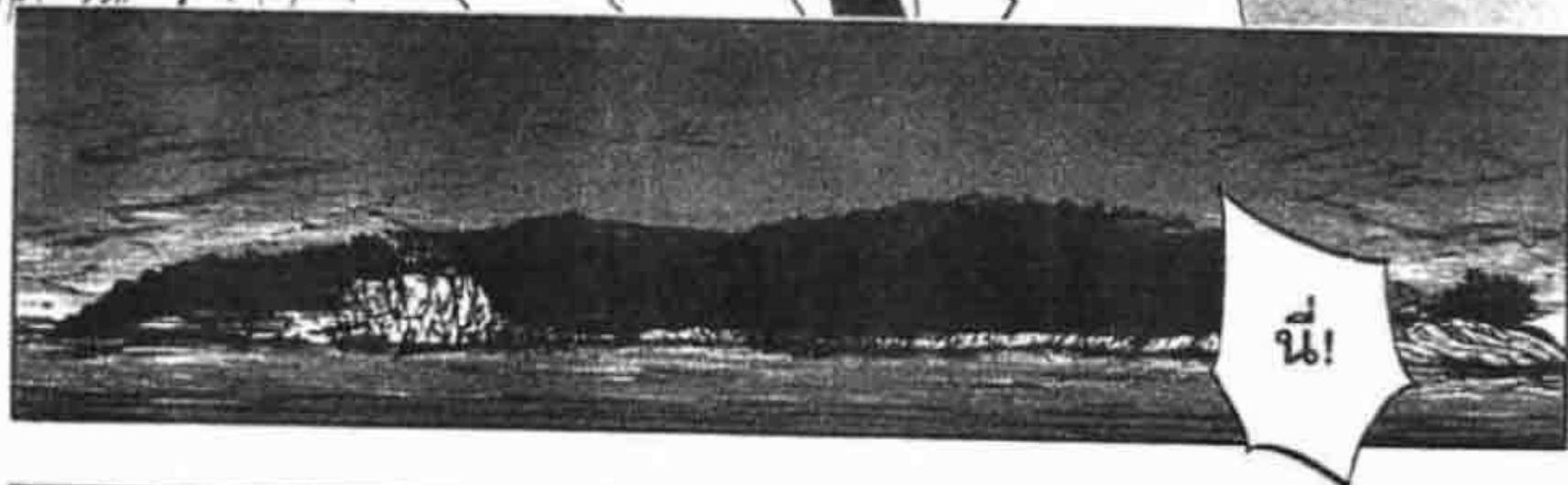
กระซิบ
กระซิบ
อะไรกัน
หว่า...

อย่าลืม
ฟังพาเขา
หน่อยล่ะ
เจ้าชาย
จอม
เอาแต่ใจ
คนนั้น

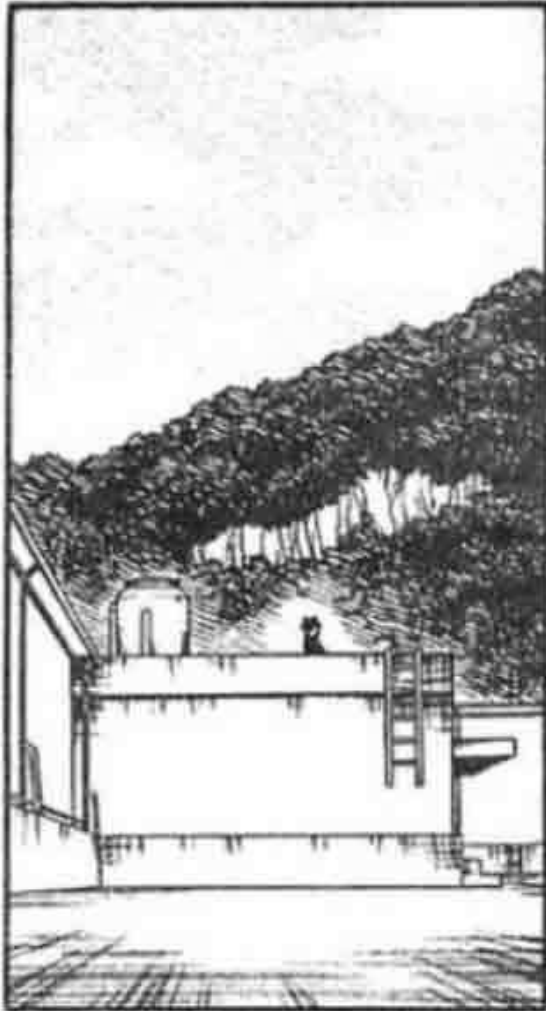
ขอบคุณ
จริงๆ ค่ะ
!

ความใจกว้าง

เป็น
อะไร
ไปอะ
?

ทำ
หน้ายุ่ง
เขียว

นี่
คาเง
มิยะ...

นี่
?

ไอ้ความ
ใจกว้าง
ของผู้ชาย
นี่มันเป็น
ยังไงเธอ
?

พูดอะไร
ของมัน
หว่า...

เกิดเพี้ยน
อะไรขึ้นมา
อีกล่ะ...

ก็ความ
ใจกว้างใจละ
ความใจกว้าง

ยิ่งคิดก็ยิ่ง
ไม่เข้าใจ
สักกระตืด!

.....

แล้วทำไม
ต้องคิดเรื่อง
พรรคนั้น
ด้วยล่ะ?

เปล่า
คือ...

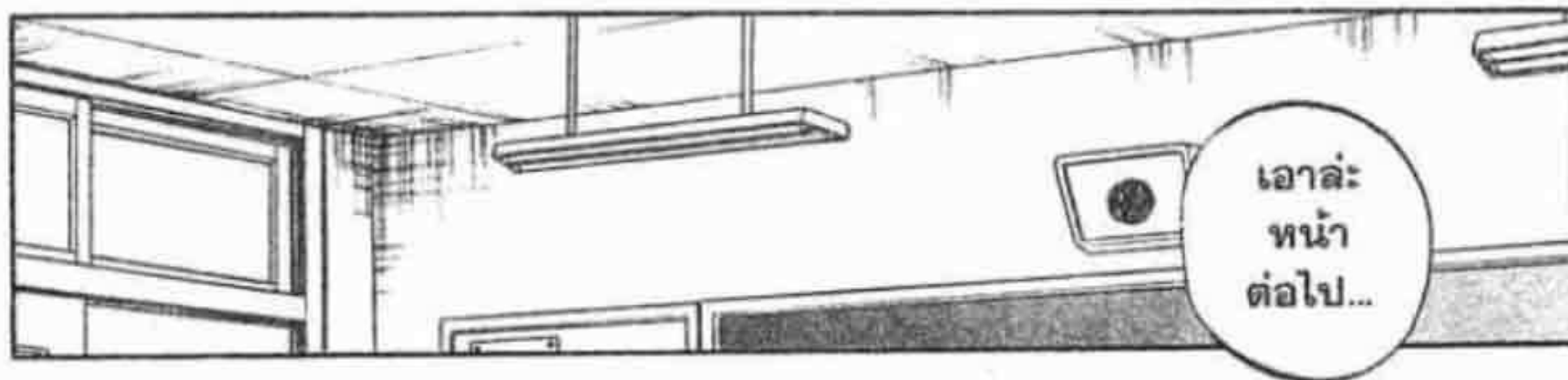

ได้ยืนยันว่า
ถ้ามี
สิ่งนั้น...

โทกิเนะ
จะยอม
ฟังฉัน...

นี่
นาย
!

กินแครอท
เหลืออีก
แล้วเธอ
!?

อย่ามา
ทำตัว
เลือกกิน
นะยะ!

ไม่ได้เหลือ
ซะหน่อย

ชอบกว่า
จะกิน
ต่างหาก

พอกิน
แครอทเข้าไป
แล้วฉันมักจะ
ไม่สบายนะ

เนอะ
ช่วย
ทีนะ
ซู

อ๊ะ
!
เห็ดหอม
ก็กินเหลือ
นี่นา!!

อะไรกันเล่า
พวกเห็ด
มันไม่ค่อย
มีคุณค่าทาง
โภชนาการ
เท่าไร
หรอกน่า

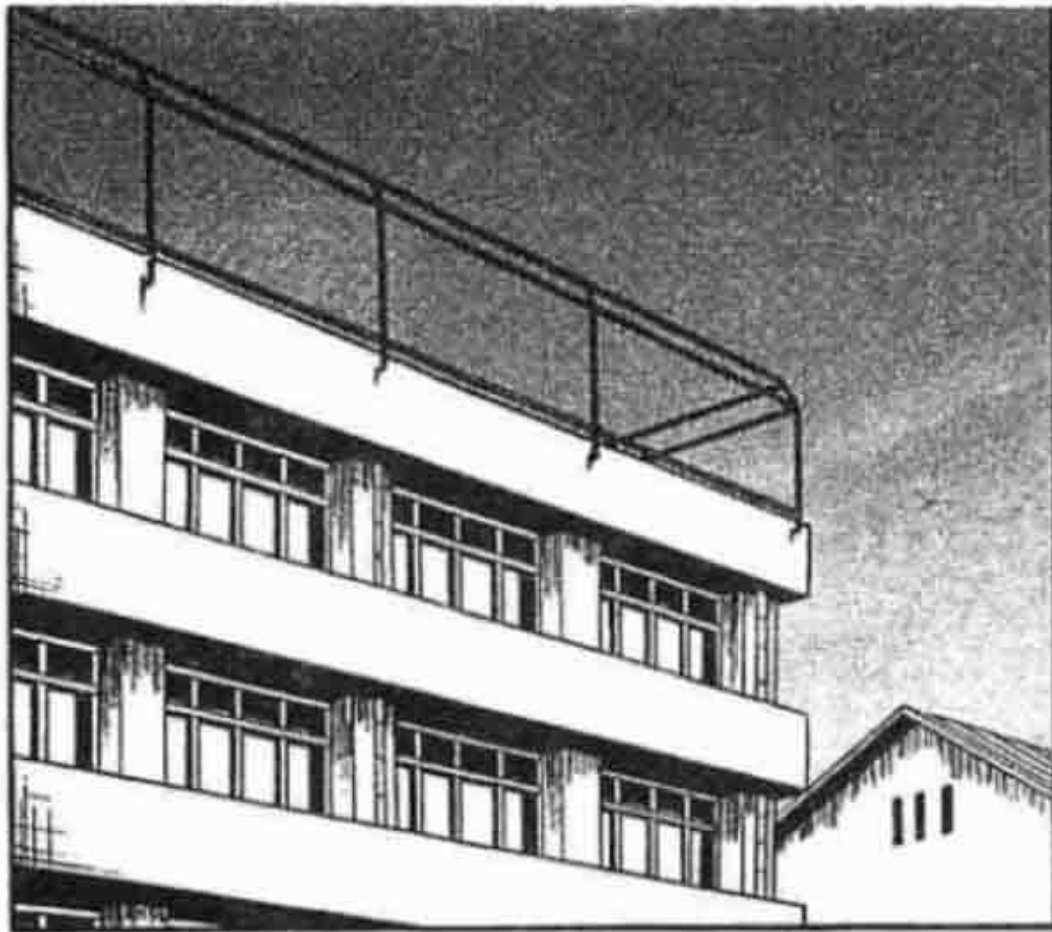
มาบ้านคนอื่น
ห้ามพูดจา
เอาแต่ใจ
นะยะ!!

หยุดนะ
ทั้ง 2
คน...

เลิก
สัก

ก็ถึงได้
จะกิน
ไม่ไหวเหลือ
อยู่นี่ไง
!!

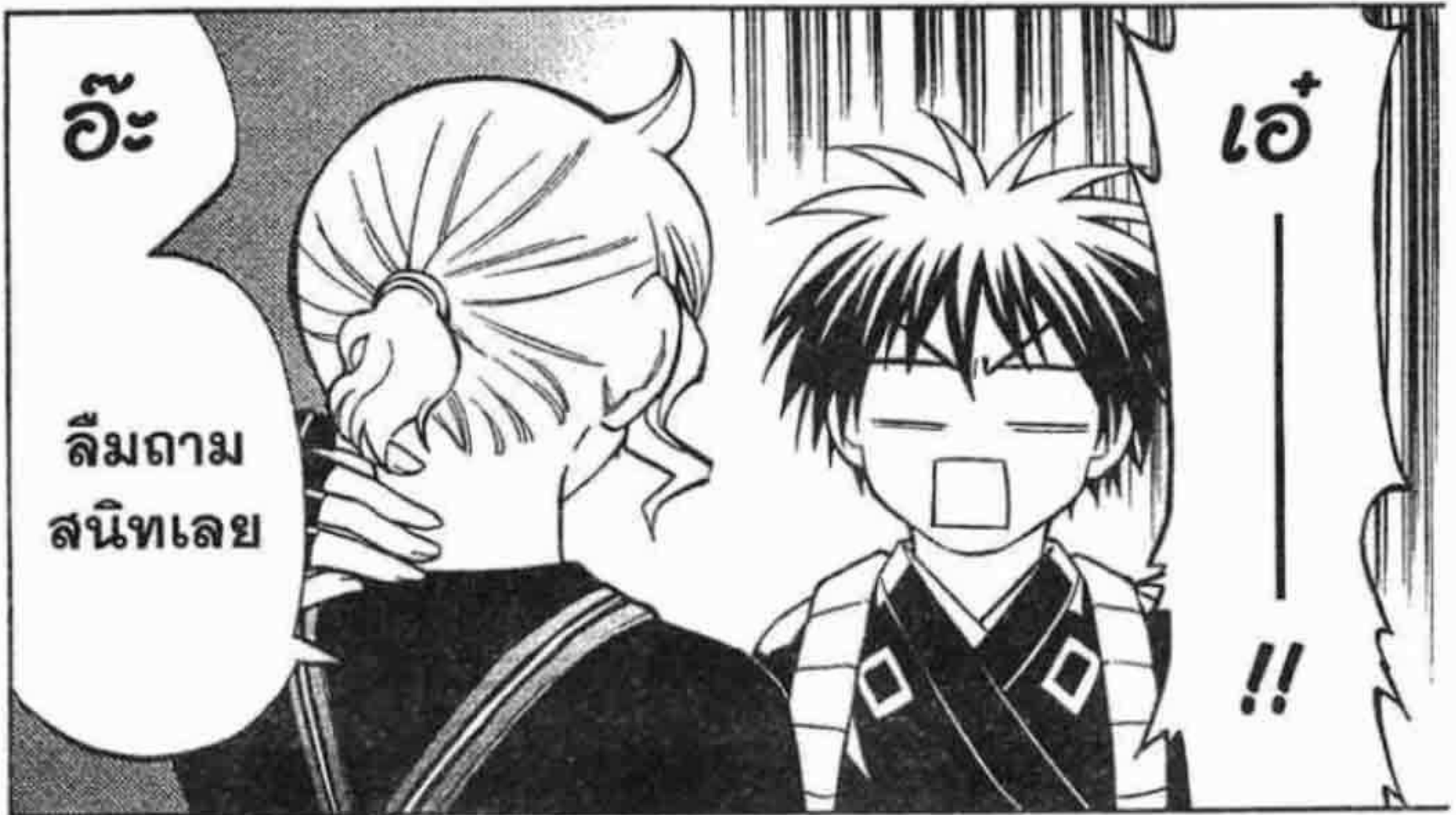
แย่ะละสิ...
คุณแม่เริ่มแฉ่
รังสีอำมหิต
ออกมาแล้ว!

คาเซ
มียะ !

เป็นไง
มั้ง ?

โทกิเนะ
พูดว่า
ไง?

อ๊ะ

ลืมนาม
สนิทเลย

เอ๋

!!

แกไปทำ
อะไรกัน
แน่ปะ!!

มันเกิดเรื่อง
นิดหน่อย
เลยไม่มีเวลา
ถามนะ

จริงสิ
โยชิโมจิ
เป็นพวก
เลือกกิน
จีเปล่า?

นี่ ?

ก็
ไม่ค่อย
นี่...

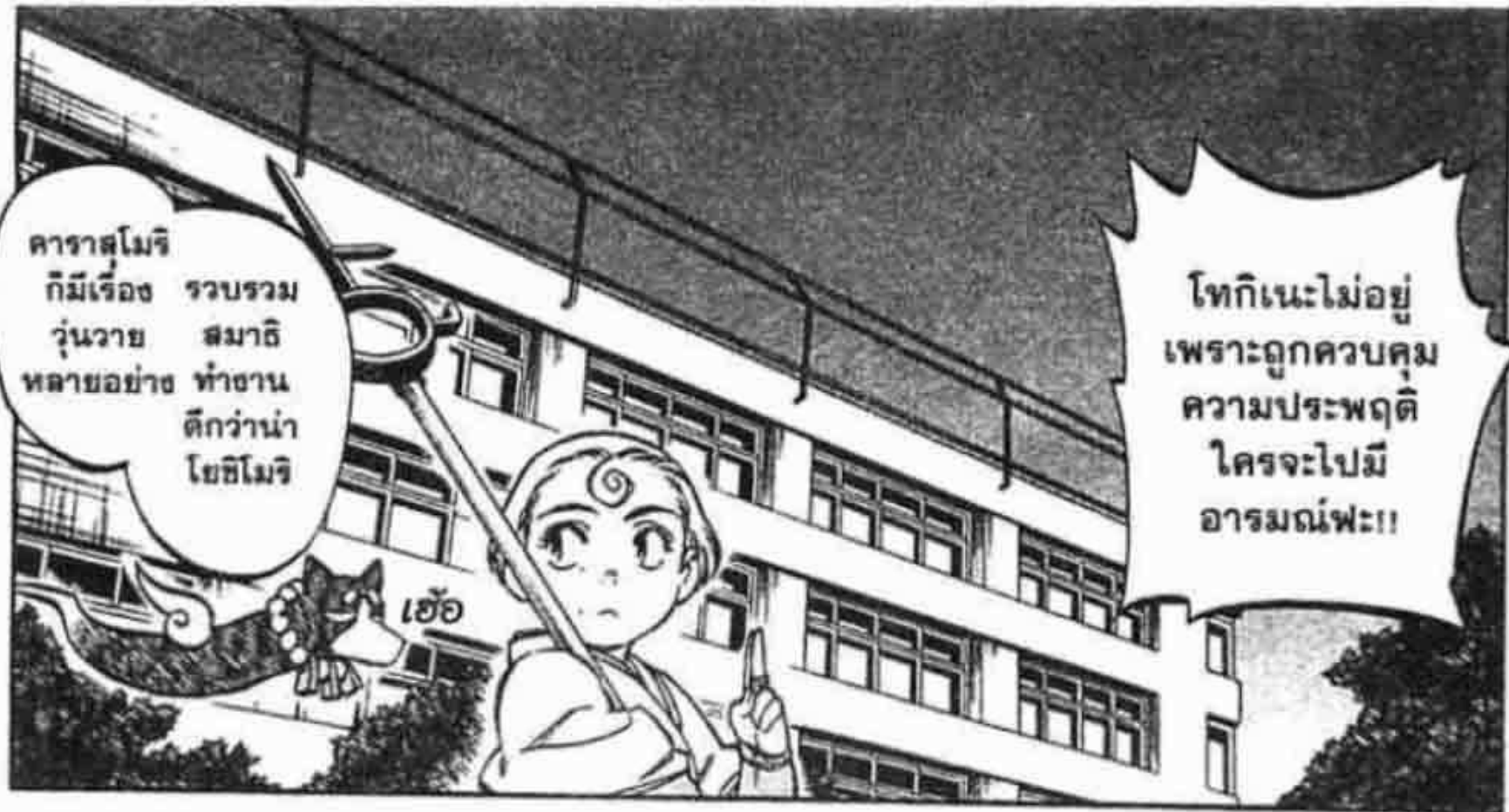

ถ้าอย่างนั้น
ต่อให้ใจ
ไม่กว้าง
ก็หายห่วง

เนอะ
ซู

หมาย
ความ
ว่าใจ
ปะ !!

ทำก็พูด
แบบขอ
ไว้ทีนั้น
มันอะไร
มิทราบ !

คาราสโมจิ
ก็มีเรื่อง รวบรวม
วุ่นวาย สมาธิ
หลายอย่าง ทำชาน
ตึกว่าน่า
โยชิโมจิ

โทกิเนะไม่อยู่
เพราะถูกควบคุม
ความประพฤติ
ใครจะไปมี
อารมณ์พะ!!

เฮ้อ

แถมถ้าทำอะไร
ไม่เข้าทำยังโดน
ป่าแก่นั้นสวดขับ
ยิ่งกว่าโทกิเนะ
อีกต่างหาก
!!

นั่นนาย
ผิดเอง
นี่หว่า...

ฉันเข้าใจ
ความรู้สึก
ร้อนใจของ
นายดี...

ผู้ชายคนนั้น
ชื่อว่า
ยูกามิสึนะ...

ถึงจะร่วมทาง
หนักกับยูกิมุระ
แค่หลายชั่วโมง
แต่ทั้งคู่กลับดู
หนักหนวมกัน
อย่างบอกไม่ถูก

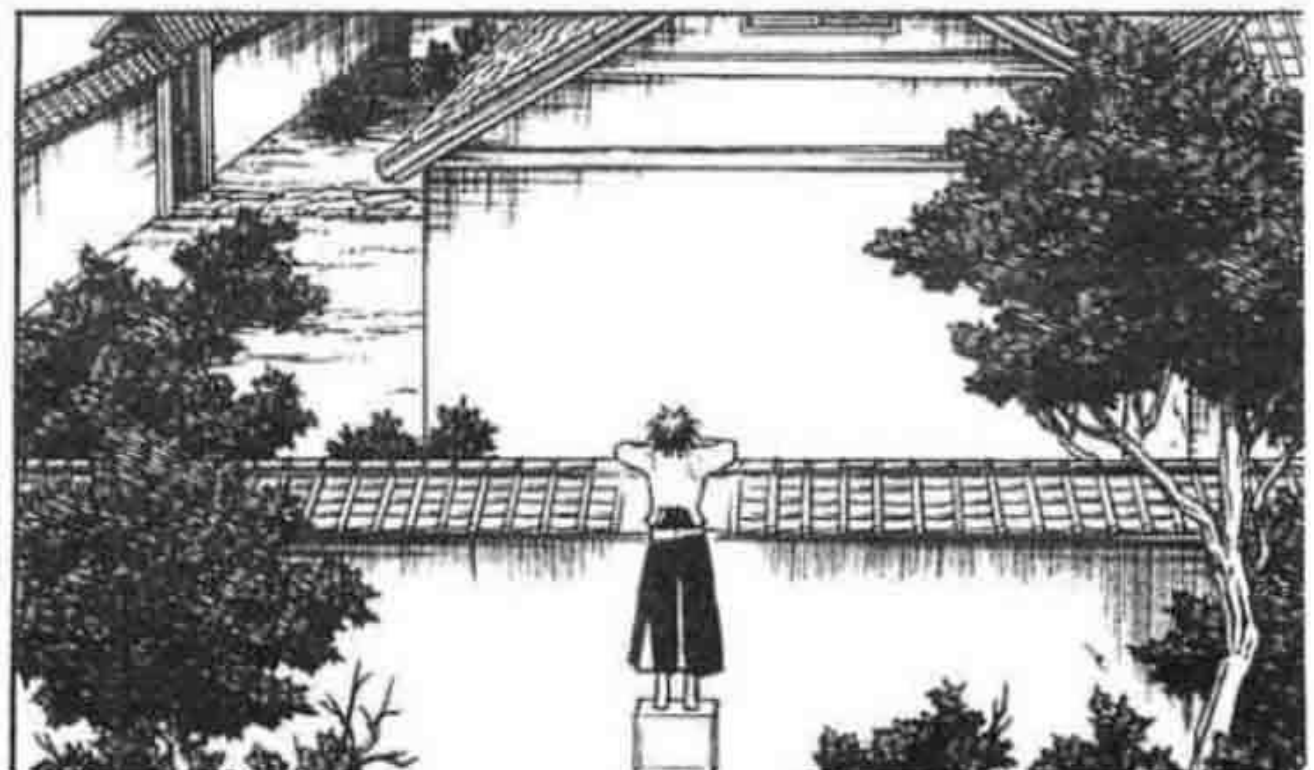
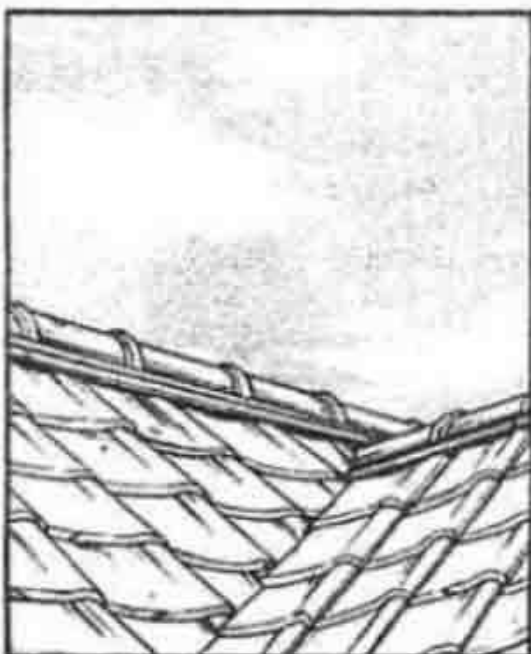
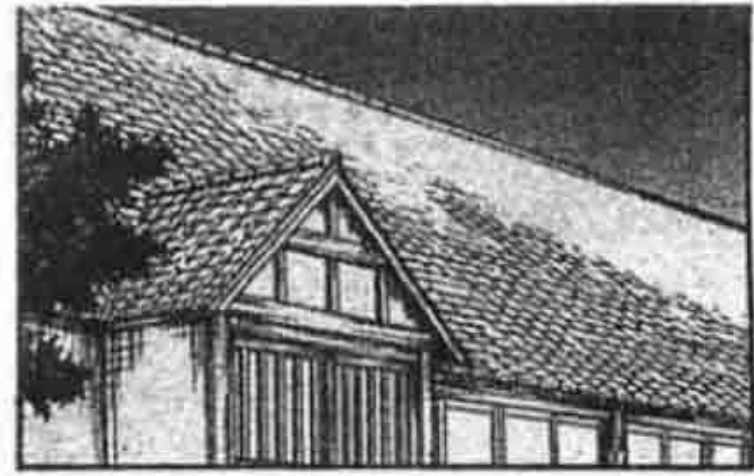
ฮัน
เธอ
?

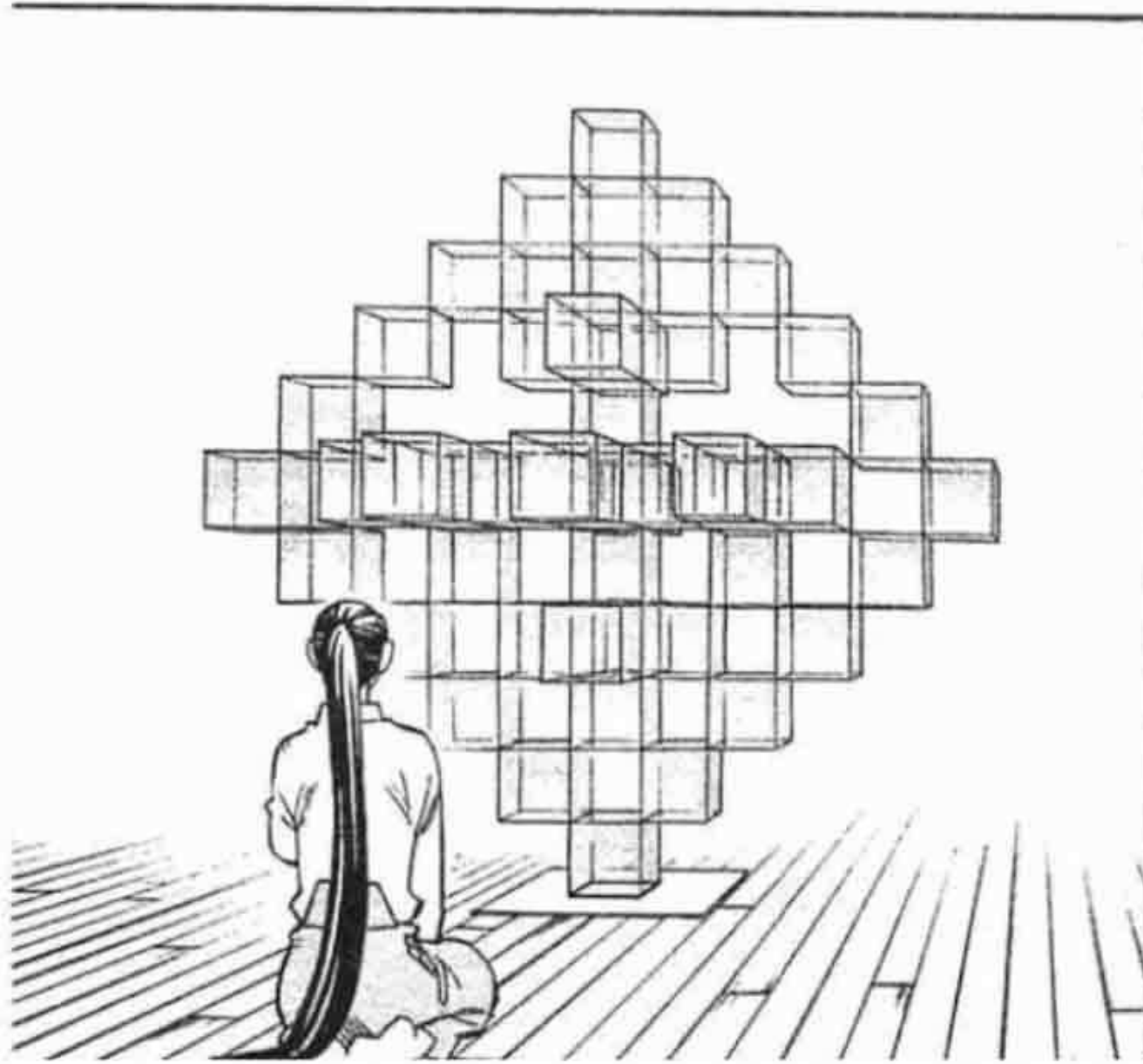
แบบนี้
ทำจะแย้
แสะ

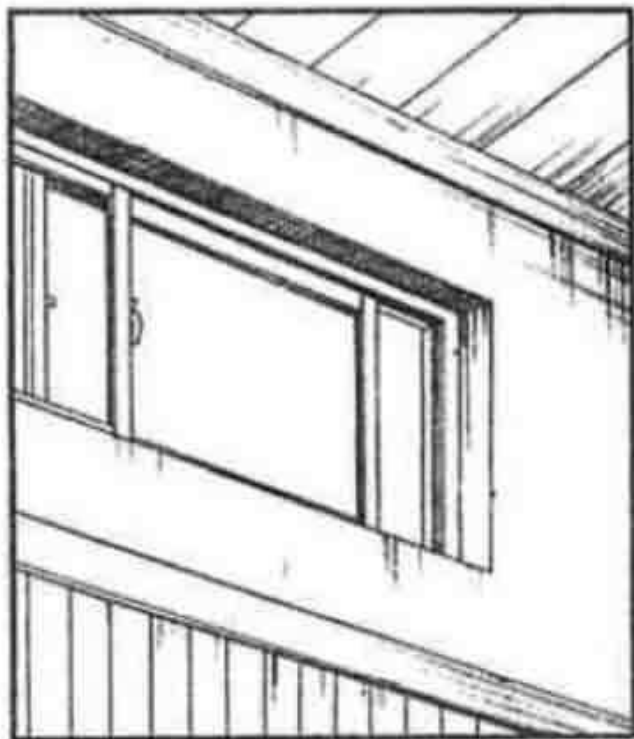

2
คน
นั้น

ถ้าเป็นใน
หนังสือลึ่วด
มีหวังจะ
พริ้มๆ กัน
ไปแล้วแหง
!

โอ๊ะ?
ไม่อยู่ใน
โรงฝึก

หลังคา
ห้อง
โทกิเนะ
อยู่ตรงนั้น
สินะ ?

จะว่าไปแล้ว
เมื่อก่อนตอนที่
อยากเจอโทกิเนะ
เราเคยแอบข่อง
เข้ามาแบบนี้ด้วย
นี่นา...

โอ๊ะ

โทกิ
เนะ

อ๊อบ

อ๊อบ

คุณย่า
เอะอะ
จังเลย...

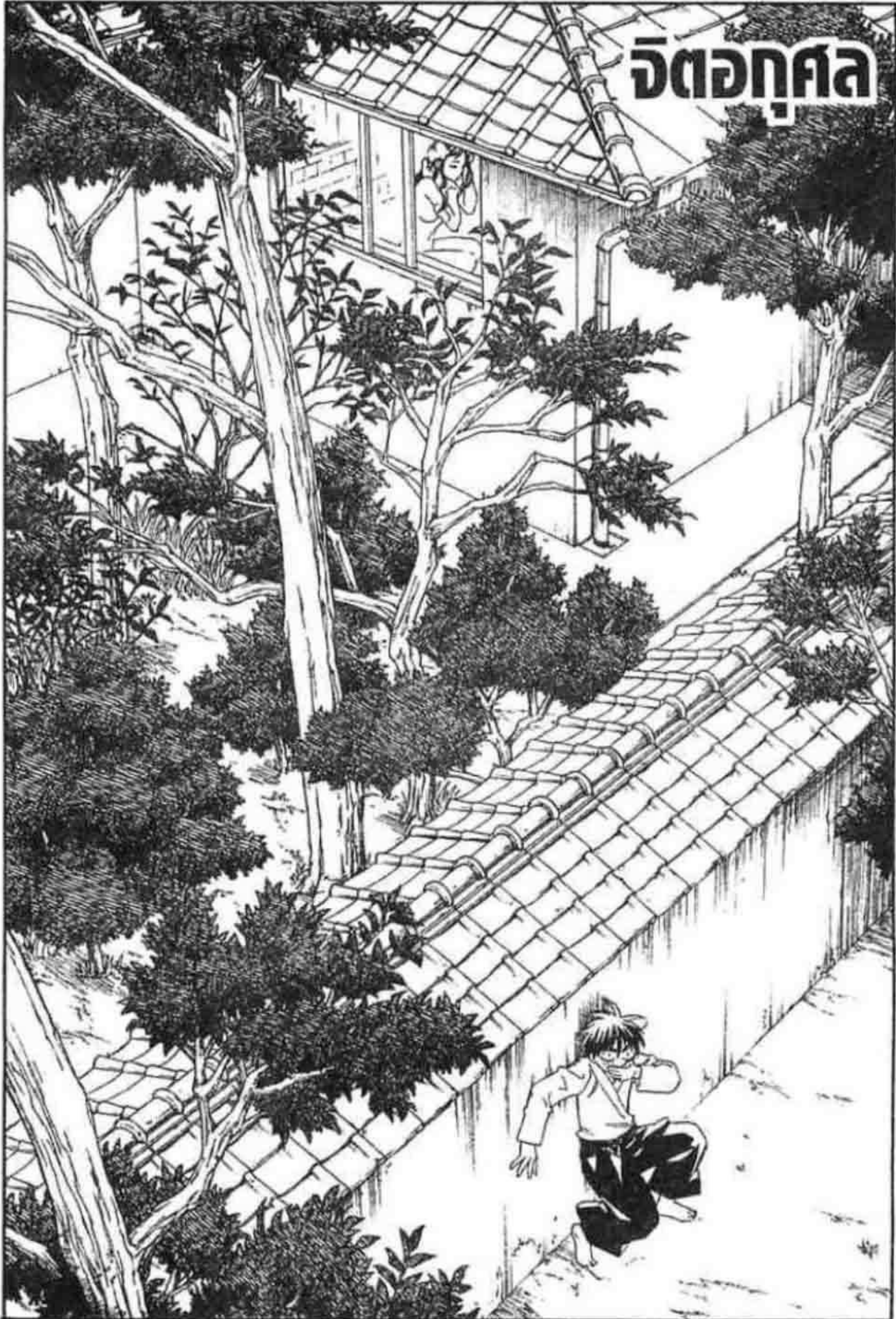
เกิด
อะไร
ขึ้นนะ...

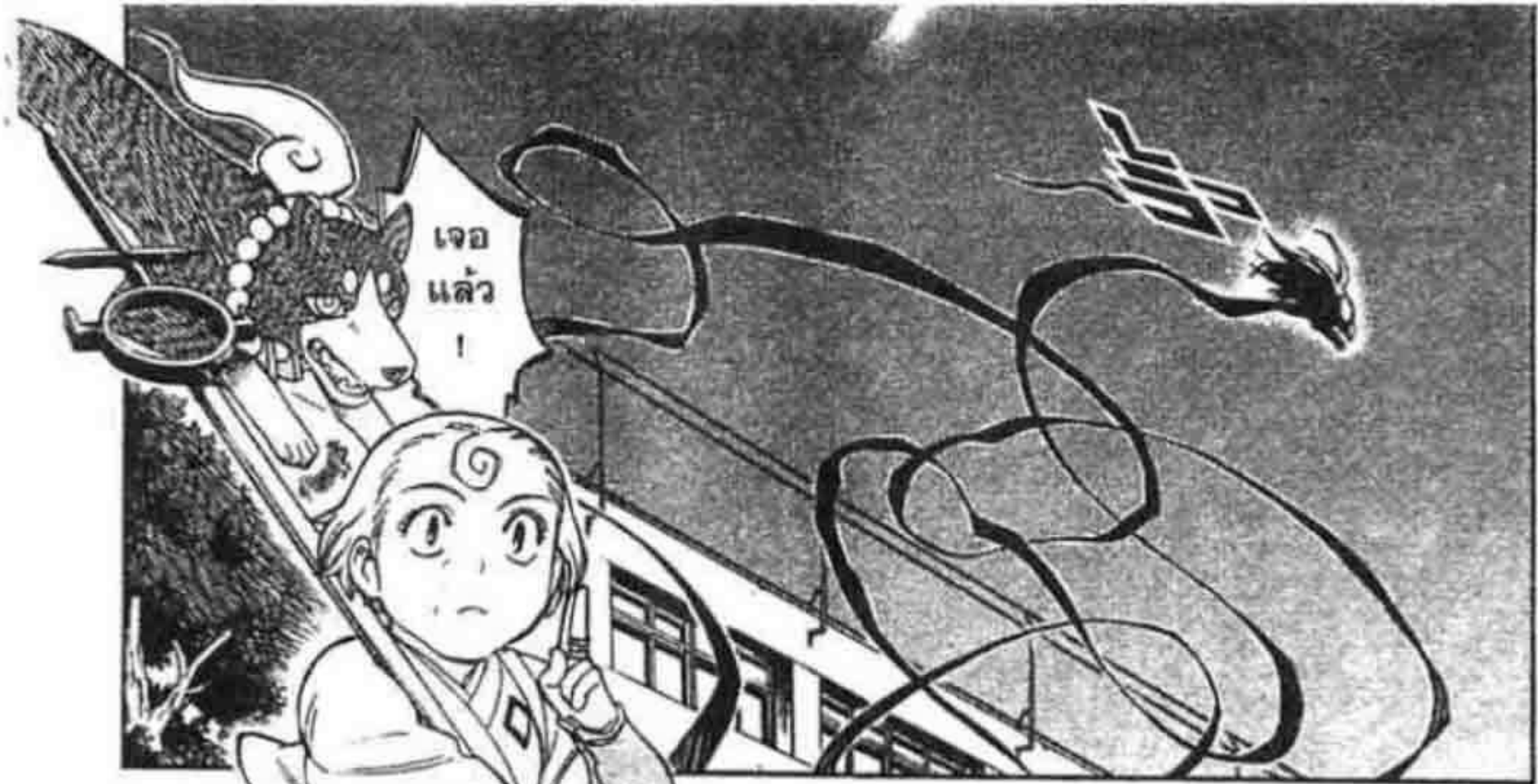

อ๊ะ...

ตอนที่ 220

จิตพิศ

เจอ
แล้ว
!

เจิวเข้า
โยชิโมริ
!

ถูกโทคิโกะ
ชิงเหยื่อ
ไปอีกแล้ว
นะ!

ได้กลิ่น
รุนแรงจาก
เขาไม้นั้น

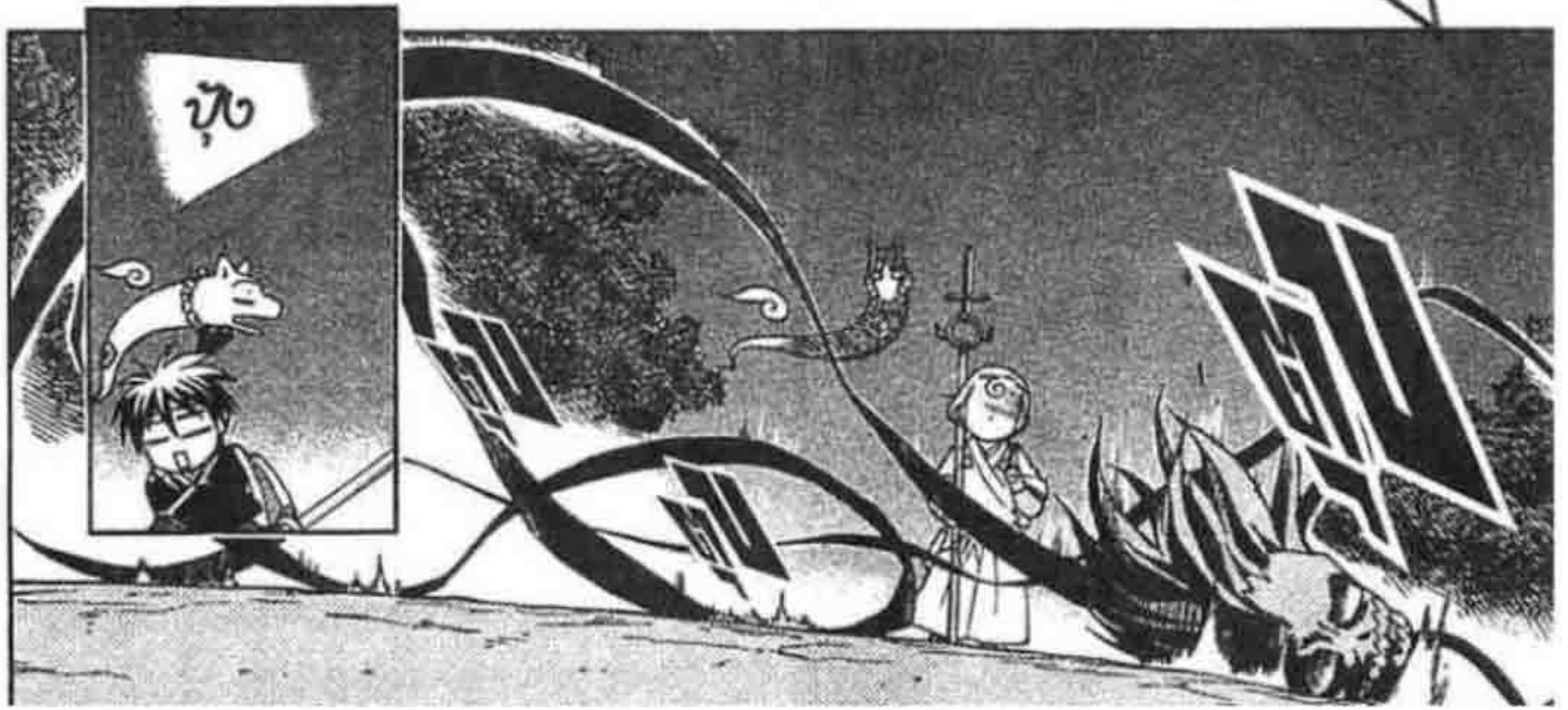
โยชิ
โมริ
อย่าไป
ถูกหลอก
ล่ะ

ตรงนั้นต้อง
มีร่างจริง
อยู่แน่

นี่
รวบรวม
สมาธิ
หน่อยสิ!

จ๊ะ
!!

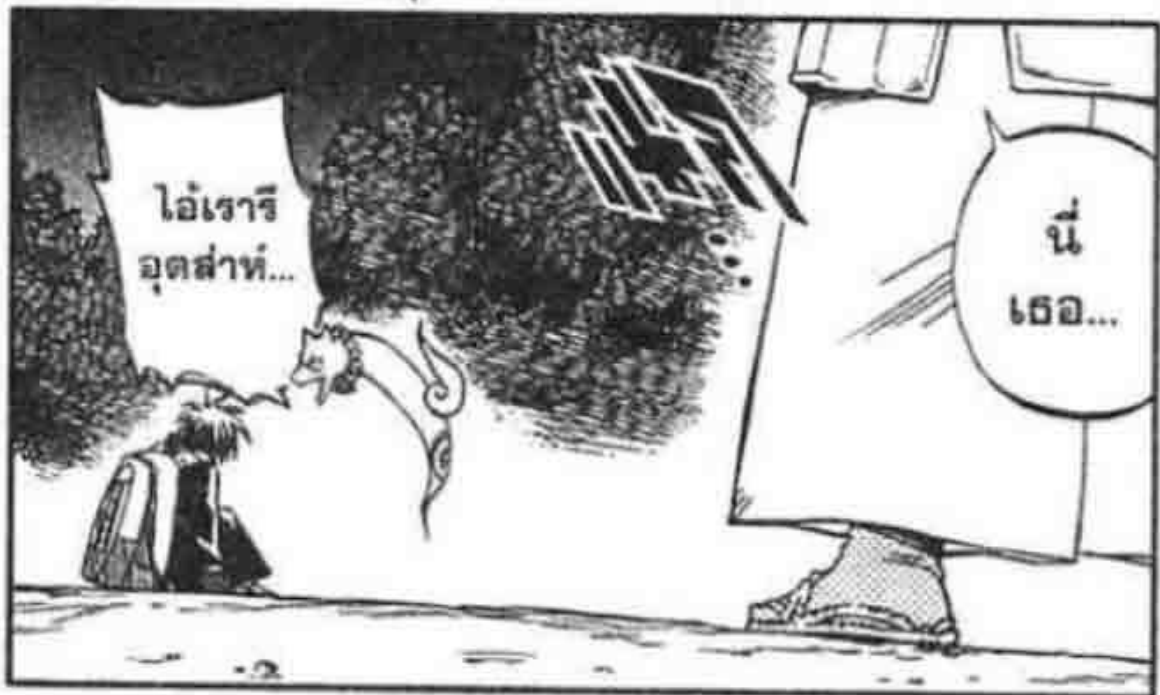

ไทรระกุกะเล
มีร่างกายเหมือนผ้ายัดได้ไม่จำกัด
แต่หากทำลายโทซึ่งเป็นร่างจริง
จะตาย

ประกวดภาพวาดปิศาจ ปิศาจจากการออกแบบของคุณเมธิชา: จิธิโร: ขอขอบคุณที่ส่งร่วมประกวดนะครับ!

ถึงจะเป็น
คู่ต่อสู้
แบบไหน

แต่อย่ามา
ทำงาน
เหยะเหยะ
แบบนี้
จะได้ไหม

เปล่า
เหยะ
เหยะ
นะ...

ฮัน
เทร่อ
?

แต่ฉันเห็น
เหมือนกับ
ชาติสมาธิ
ทำงานยังไง
ยังฮัน

เหมือน
กับว่า...

มีจิตอกุศล
แฝงอยู่
ยังใจยังงั้น
?

ว๊าย
แฉง
เงี๊ยะ

อกุศล

ไม้มี่
!

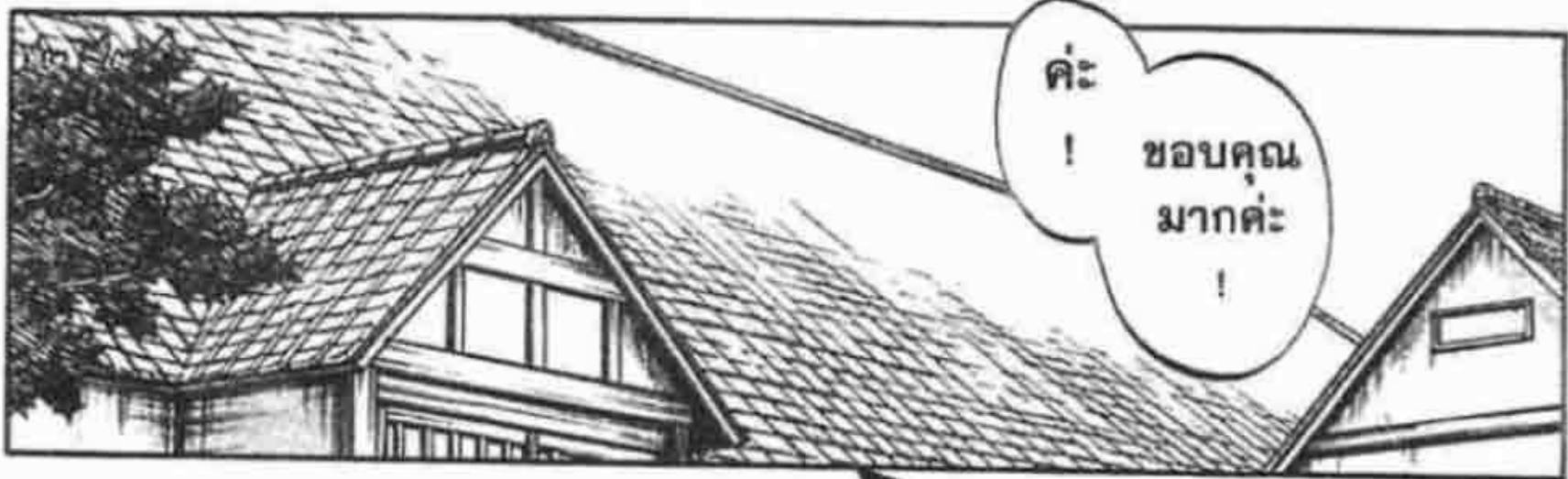
ไม้มี่
ไม้มี่!

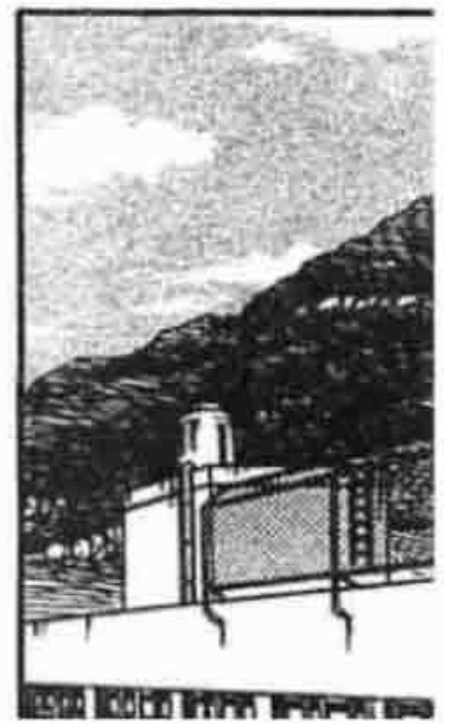
นิดเดียว
ก็ไม้มี่
ครับ!

ซอแบบนั้น
พ้มไม้มี่
เด็ดขาด!!

หลายวันมานี้
หลานได้ทำการ
ฝึกตนอย่าง
แน่นไม้มี่
วอกแวก

.....

สรุปก็คือ
ไปแอบดู
ยูกิมุระ
อาบน้ำ
ว่าฉันเถอะ...

เลวสุด ๆ
เลยนะ
นายเนี่ย

ชัด
เจน

เอ้

เหมือน
กัน
ว่ากัน
แรง
โอเค
!!

ไม่ได้
ตั้งใจ
ซะหน่อย
!

แต่ก่อนจะพูดถึง
เรื่องถ้ามอง
โลโก้การบุกรุกเข้าไป
อย่างผิดกฎหมาย
มันก็ถือว่าผิด
เต็มประตูแล้ว
ล่ะนะ

แถมยัง
เข้าข่ายเป็น
อโตกเกอร์
ด้วย ถ้า
ความแตก
มีหวังเป็น
เรื่องแห่ง

เรา
มัน...

เลว
ขนาดนั้น
เขี้ยวเทร่อ
!!

ถึงจะซิง
หัวใจมา
ไม่ได้ถ่าย ๆ
ก็เถอะ
แต่อีแบบนี้
มันไม่โทวนา

เนี่ยเรอะ
คนที่พรั่าเพื่อ
ถึงความใจกว้าง
ก่อนหน้านี้อยู่
แทบบ ๆ

น่า
สมเทพ
สินดี

นี่
แล้ว
เป็นใจ
มั่งล่ะ
?

นี่?

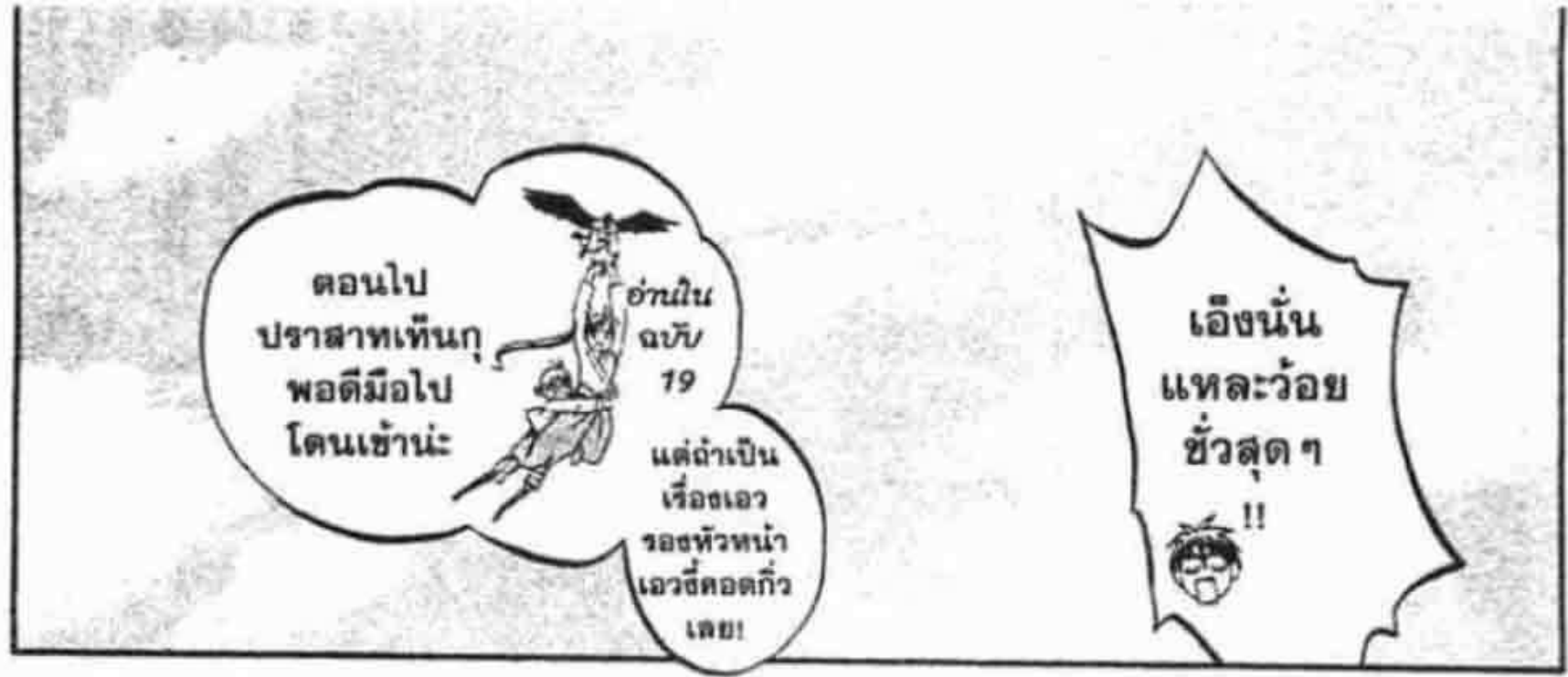
เห็นแล้ว
ใช่ไหม
?

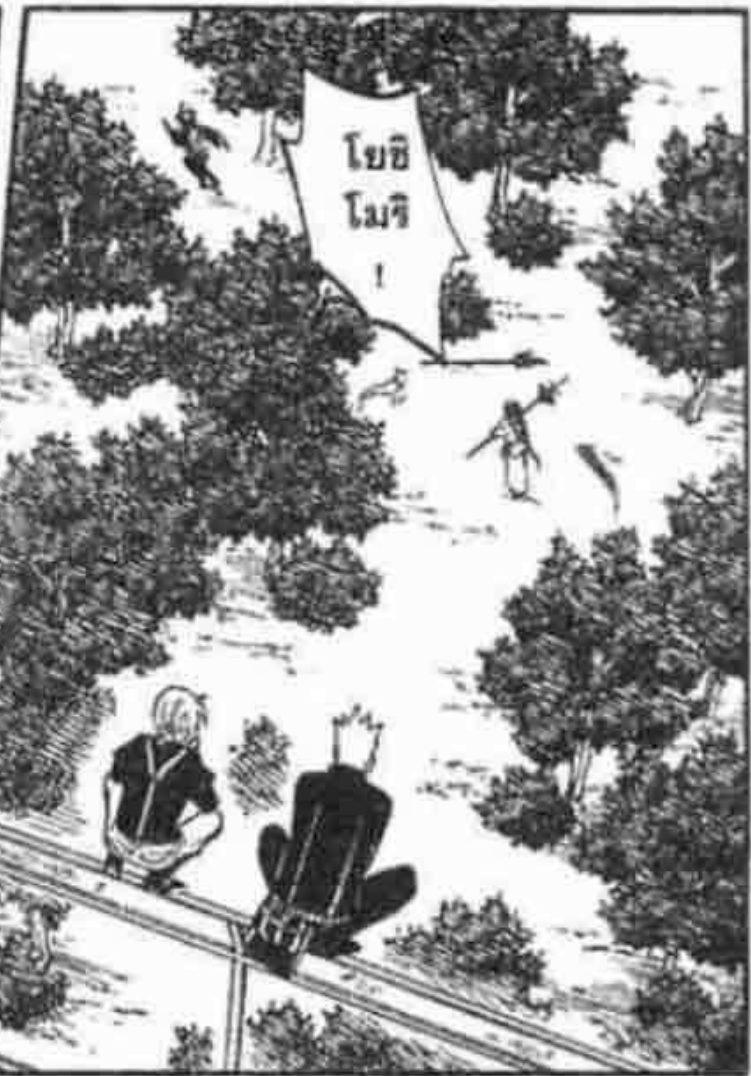
ยัยนั้น
ค่อนข้างมี
หน้าอกกว่า
ที่เห็นภายนอก
ใช่เปล่า!

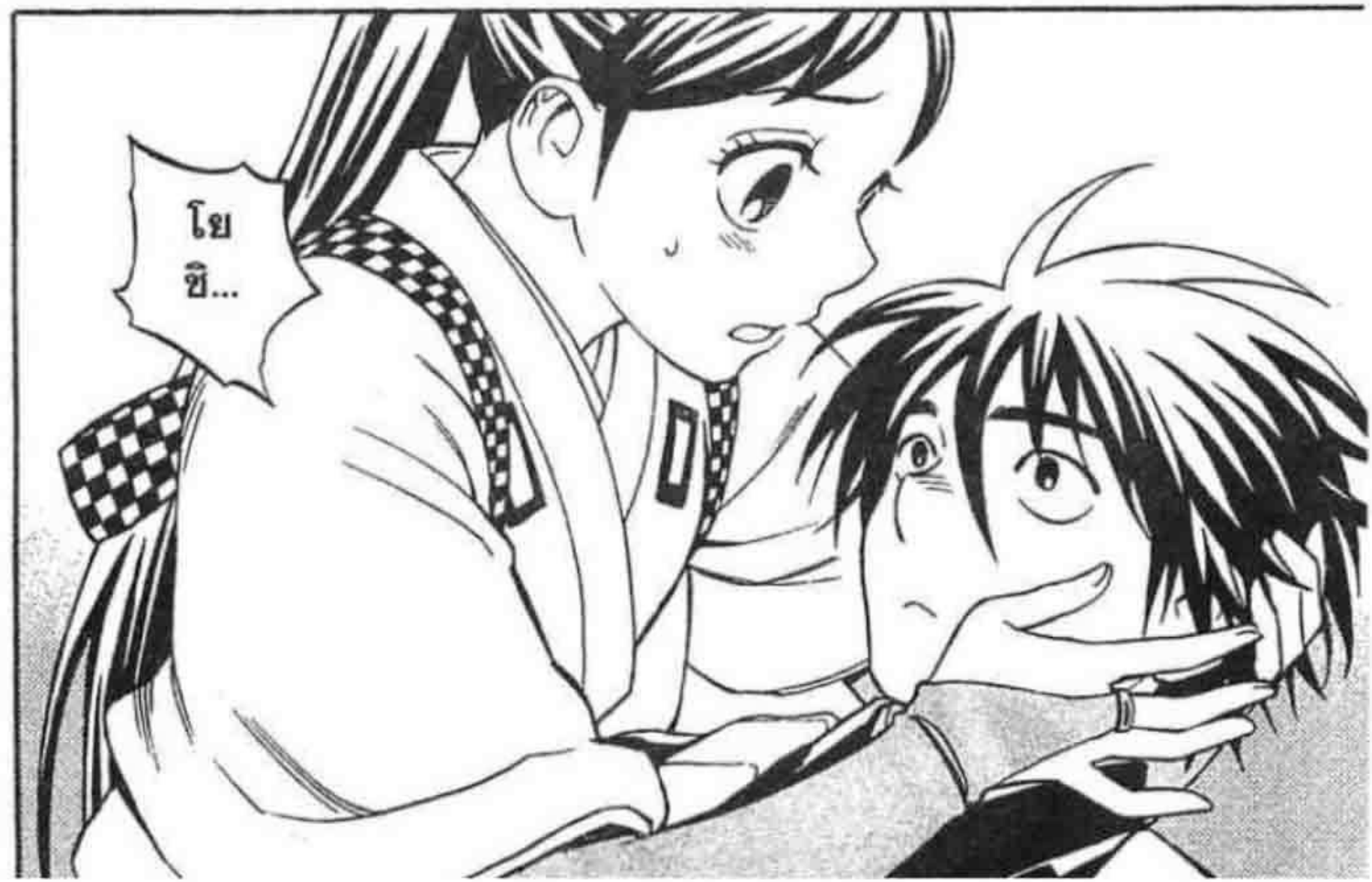
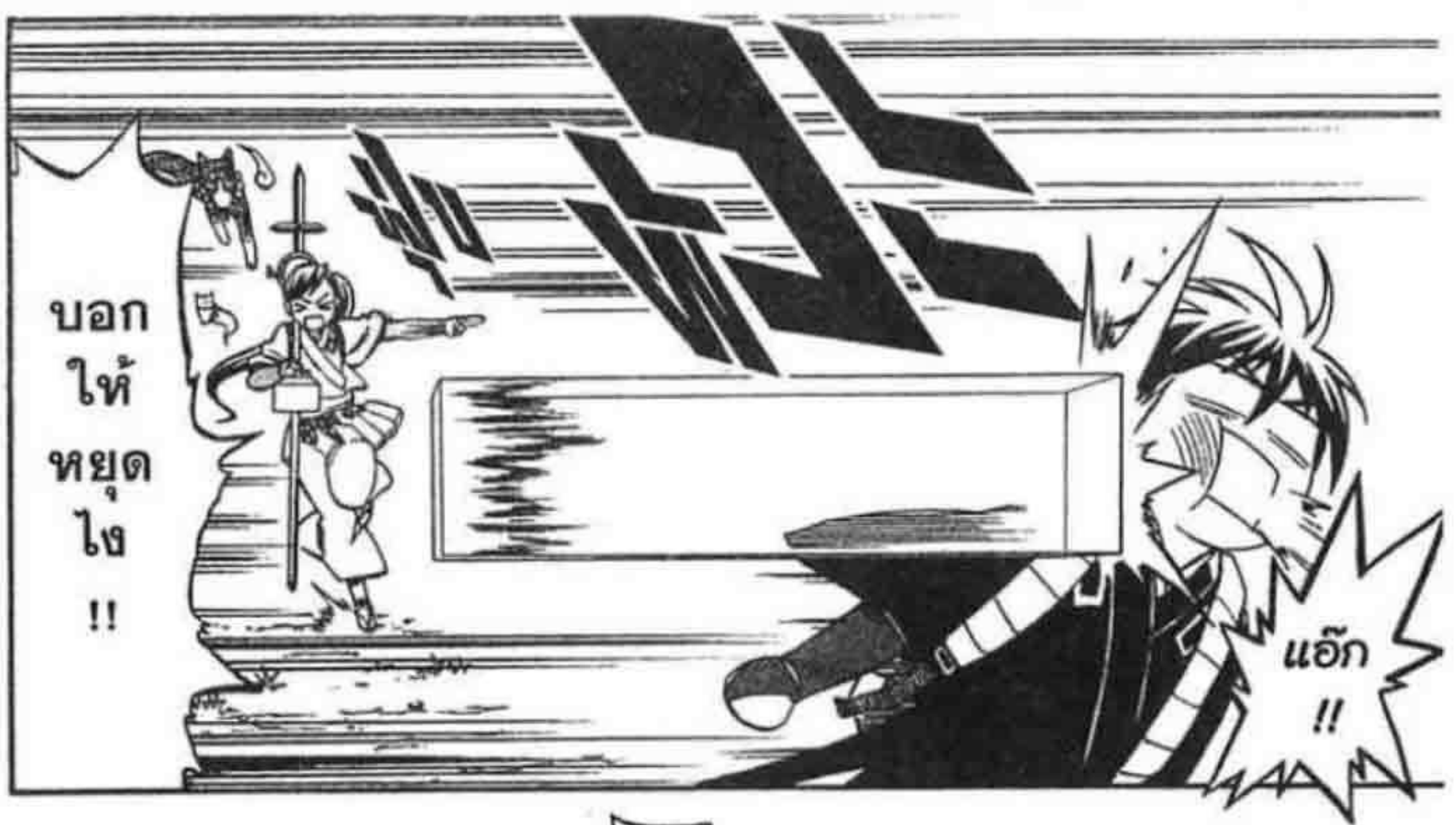
ทะ

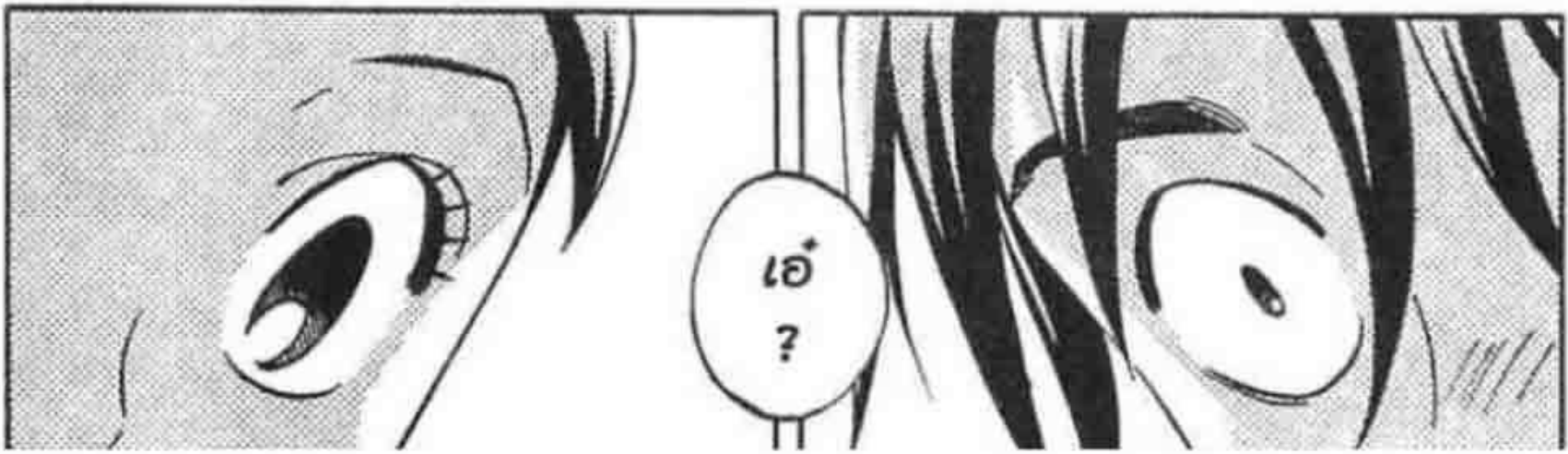
ทำไม
ถึงรู้ล่ะ
!?

ทำไมนาย
ต้องขอโทษ
ด้วยล่ะ
?

อะ...

เปล่า

คือ

วะ...

วันก่อน
ต้นอวดดี
พูดไปว่า
ให้เธอ
ฟังพาดั้น...

แต่
ในที่สุด

ก็รู้ว่าฉันมัน
พวกนี้เสียหราม
ไม่มีคุณสมบัติ
ให้คนอื่นมาฟังพาด
หรอก...

เดี๋ยวลี
เกิดอะไร
ขึ้นเธอ
!?

ไม่ใช่
แบบนี้
หรอก
น่า!

ขอโทษ
ที่ฉัน
มันชั่ว...

บอกแล้ว
ไงว่า
ไม่ใช่!

ไม่ทรอก
ฉัน
นะ...

ไม่ใช่
นะ
!

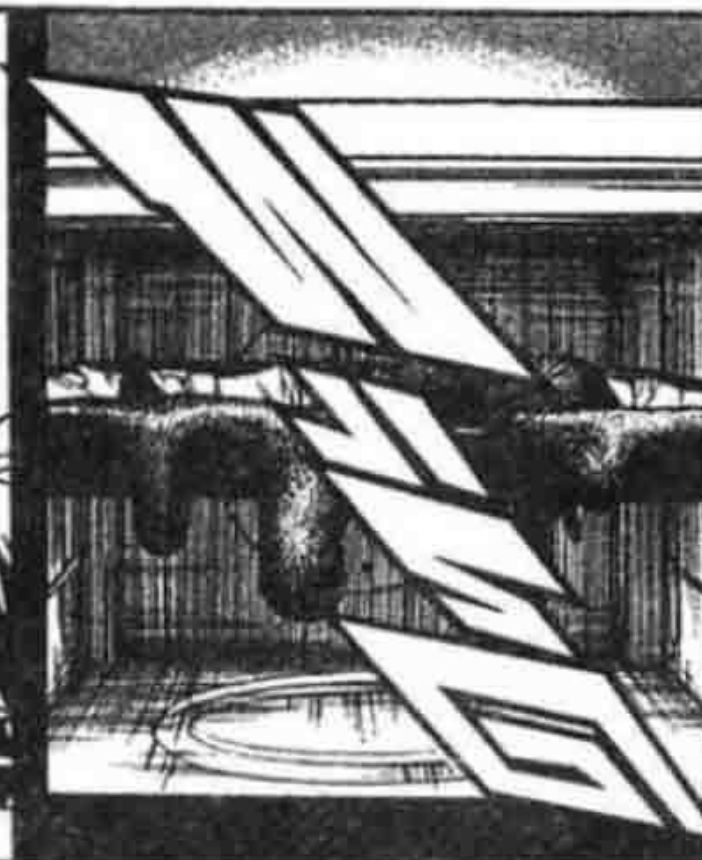
ตอนนาย
มาที่เกาะ
ดังโทจิมะ
ฉันรู้สึกอุนใจ
มากเลยล่ะ
!

เอ...
?

ก็
นายนะ
แก่ง

ยังคิดเลย
ว่าน่าจะ
คาดหวังใน
ตัวนายให้
มากกว่านี้...

ผลสุดท้าย
คุณแม่เลย
ทนดูไม่ได้
ต้อง
ไปซื้อ
มาให้...

ไม่เป็นไร
หรอกน่า
เรื่องนั้น

ขอโทษ
นะ

ฉันไม่รู้
มาก่อน
เลยว่า
การทำขนม
มันจะยาก
ถึงขนาด
นั้น...

อย่าลืม
หาทาง
พึ่งพา
เขาละ!

ต้องพึ่ง
เขาบ้าง
นะ!

จกแกมบิ
ท์
ไปกินไร

.....

คราว
หน้า...

ช่วยสอน
วิธีทำ
ให้หน่อย
ได้ไหม?

อะ

อ่า

โ๊ะ
นี่มัน...

ตอนนี้
เอาแบบนี้
ไปก่อน...

ถึงจะรู้สึก
มันต่างกับ
ที่คิดนิดหน่อย
แต่เมื่อกี้
เราถูกขอ
ความช่วยเหลือ
เหลือสินะ!?

ตอนที่หล่อน
เริ่มยอม
ฟังพานาย
อย่างว่าง่าย
ก็ถือว่านาย
เป็นฝ่ายชนะ!

ซึกจะเห็น
ทางชนะรำไร
แล้วแฮะ!?

อะ ดูเหมือน
เขิน จะคืนดี
จัง กันแล้ว
ละ!

ฮิ

เจ้าพวกนั้น
ผลสุดท้าย
ก็นิสัยเหมือน
กันเปียบ
นั่นละนะ...

ปิศาจ!

ตอนที่ 221 แฟนตีแยก

โธ
คาเง
มียะ!

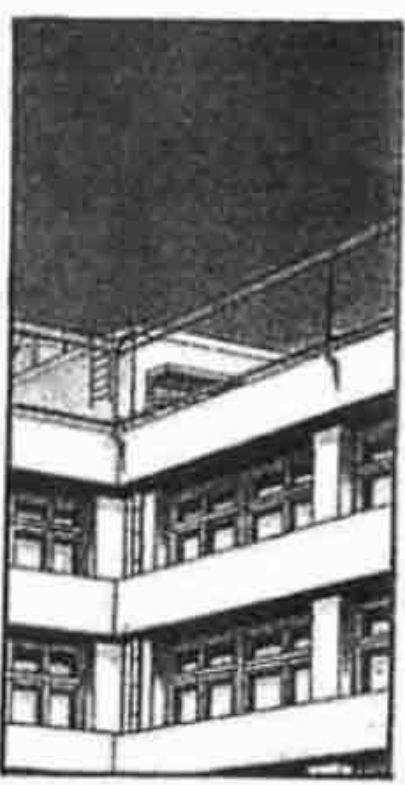

เกิดเรื่อง
ใหญ่แล้ว
เร็วเข้า!

สนาม
ใจ
เขียน...

สนาม
ใจเขียน
?

นี่มัน
อะไร
กัน...

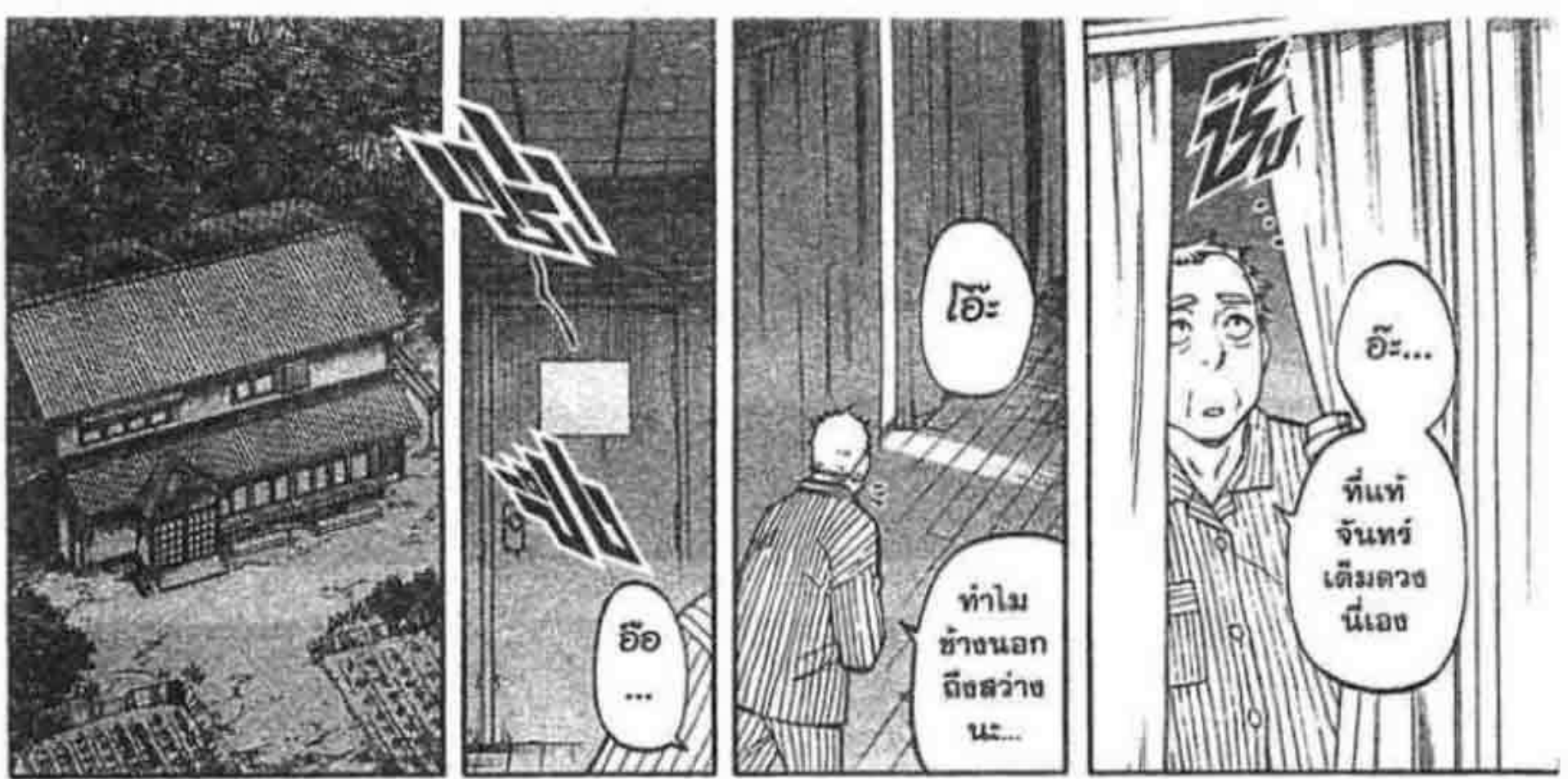

ตอนที่ 221

แผ่นดินแยก

เพิ่งเคยเห็น
แบบนี้เป็น
ครั้งแรก...

แผ่นดิน
แยก...
?

โผล่มา
แล้ว

นั่นคือ
เจ้าของ
ภูเขาคูบิ

ถึงจะยังไม่ได้
รับคำสั่งให้
จัดการจาก
สำนักงานใหญ่
ของสมาคมลับ
ก็เถอะ

แต่ชิน
ปล่อยเอาไว้
มากกว่านี้
มีหวังที่ดินนี้
ได้ล่มสลาย
แน่!

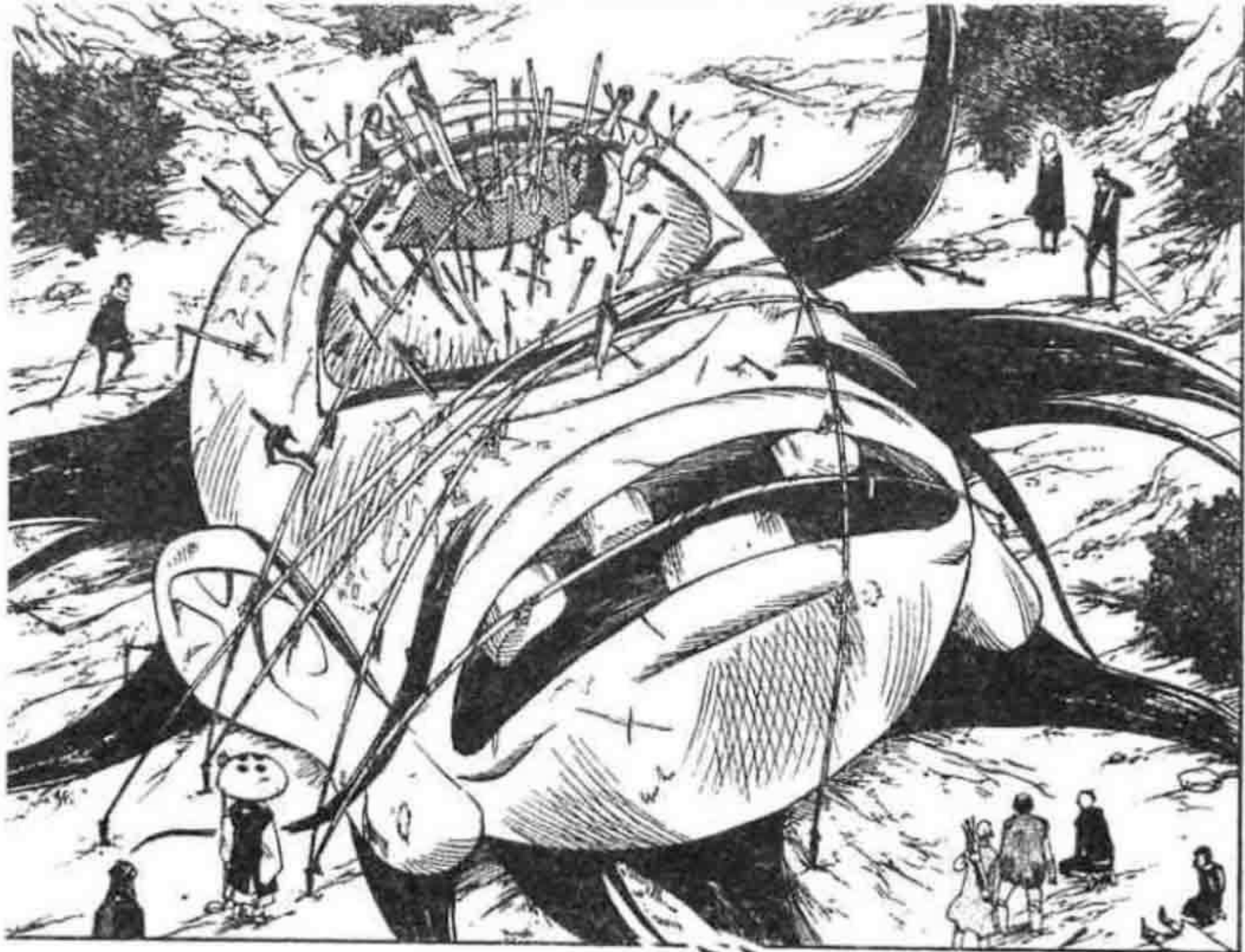

ต่อให้เป็น
เทพผู้
คุ้มครองที่ดิน
ก็ไม่ต้อง
สงสัยเลย!!

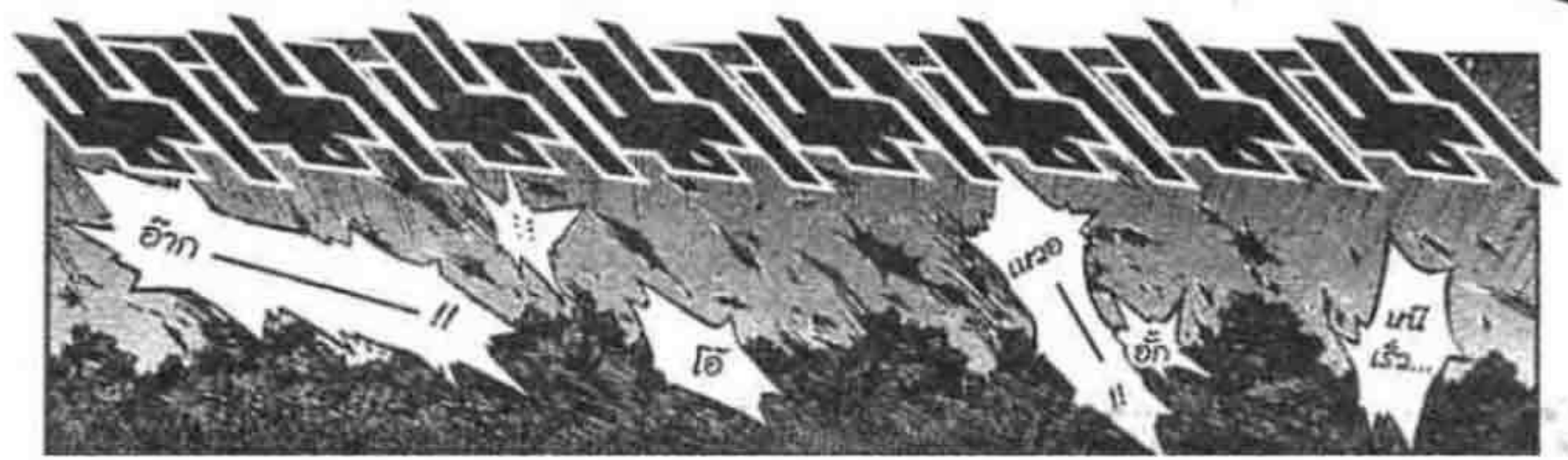
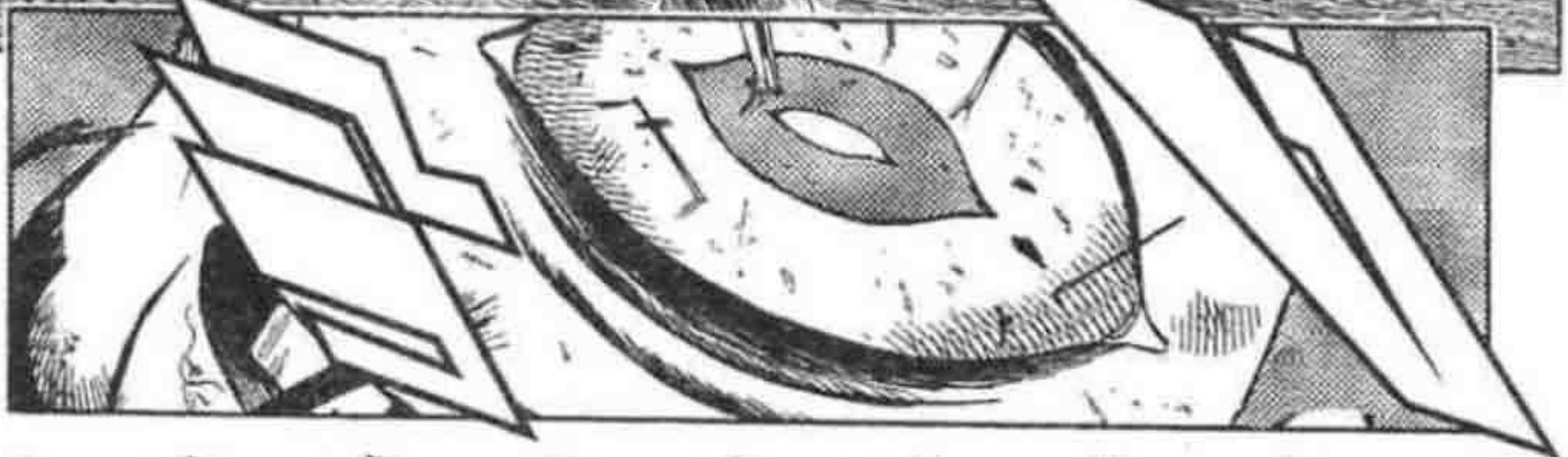

ฆ่ามัน
ซะ
!!!

ว่าไง
รู้อะไรเกี่ยวกับ
เรื่องแผ่นดิน
แยกเมื่อคืนวาน
แล้วรียัง?

เอ
คุณสืบ:
แห่ง
ยาเขียว
สินะ...?

ไม่ครับ
ผมมา
ด้วยเรื่อง
อื่น

ถึงจะไม่เกี่ยว
ข้องโดยตรง
กับคาราสุโมริ

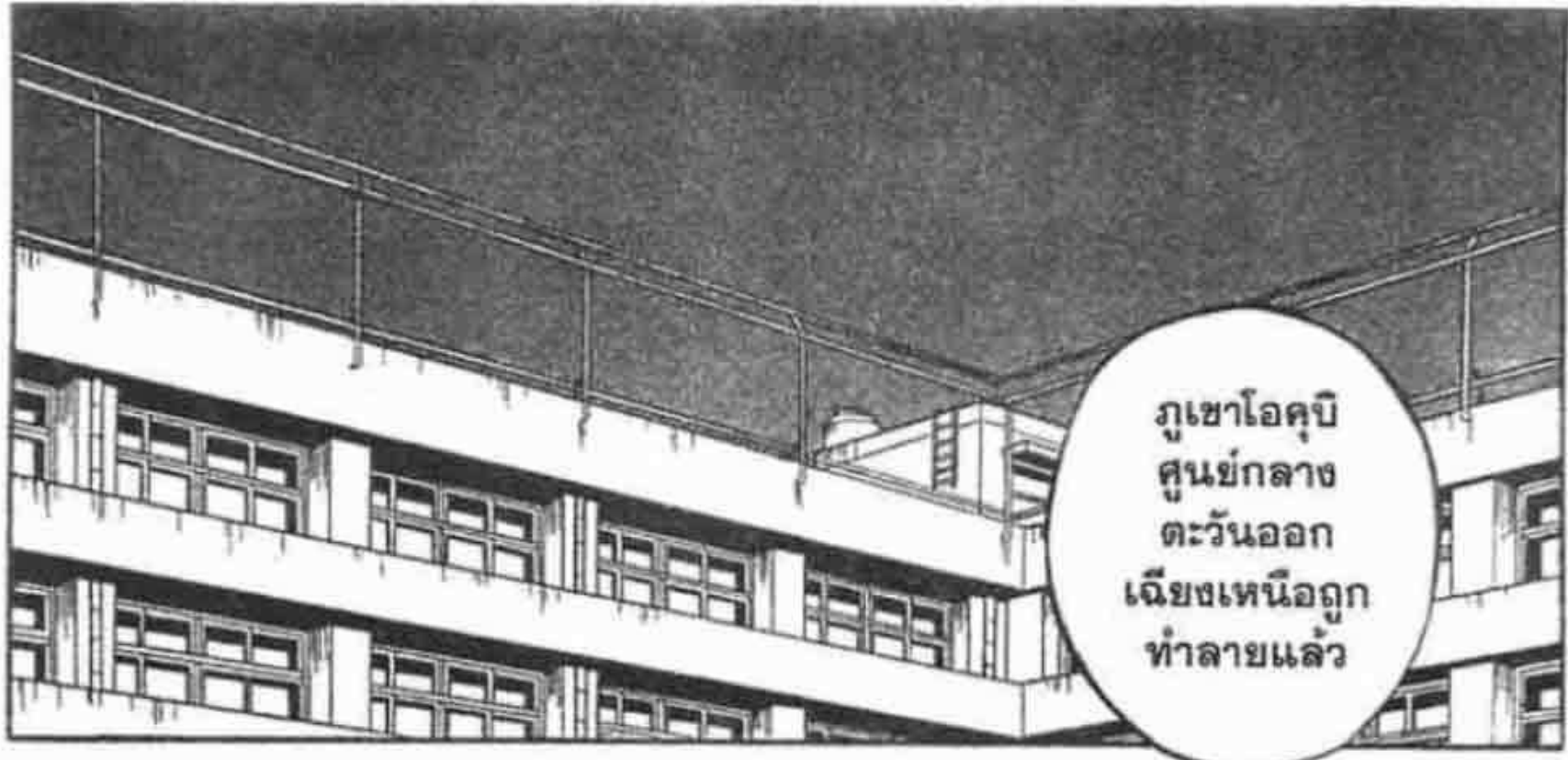
แต่หัวหน้า
สั่งให้มาอธิบาย
รายละเอียด
เกี่ยวกับเหตุการณ์
ถูกเงินครับ...

อ๊ะ

สำหรับนาย
คาเงมิยะ
จะเป็นคน
อธิบาย
ให้ฟังนะ

ภูเขาโอคุบิ
ศูนย์กลาง
ตะวันออก
เฉียงเหนือถูก
ทำลายแล้ว

ที่นั่นไม่ใช่
แค่ขนาดใหญ่
อย่างเดียว

แถมยังมี
ระดับสำคัญ
ต่างกับที่ดิน
ซึ่งตกเป็นเหยื่อ
ของการล่า
ที่ดินเทพจนถึง
ตอนนี้ด้วย

และแม้จะ
บอกว่าเป็น
ศูนย์กลาง
ก็ไม่ได้หมาย
ความว่าอยู่
ตรงกลาง

หากเปรียบ
เป็นพัสดคง
เหมือนกับ
หมุดตอก
พัด...

เป็นสถานที่
พิเศษซึ่งคอย
กระชับพื้นที่ใกล้ๆ
และที่ดินเทพ
แห่งอื่นรวมถึง
คอยควบคุม
สมดุลด้วย

แต่ที่นั่น
กลับหาย
ไป

ถึงจะอพยพ
ผู้อาศัยออกไป
และปิดล้อมบริเวณ
นั้นแล้วก็ถอะ
เทพผู้คุ้มครองที่ดิน
ซึ่งสูญเสียที่ดินเทพ
ก็ยิ่งอาละวาดจน
ข้างในยับเยิน
ไม่มีชิ้นดี

ด้านการสะสาง
ที่ดินเทพจาก
ปากคำของหัวหน้า
ซึ่งถูกส่งออกไป
ปฏิบัติหน้าที่
ดูเหมือนจะเป็น
งานใหญ่พอๆ

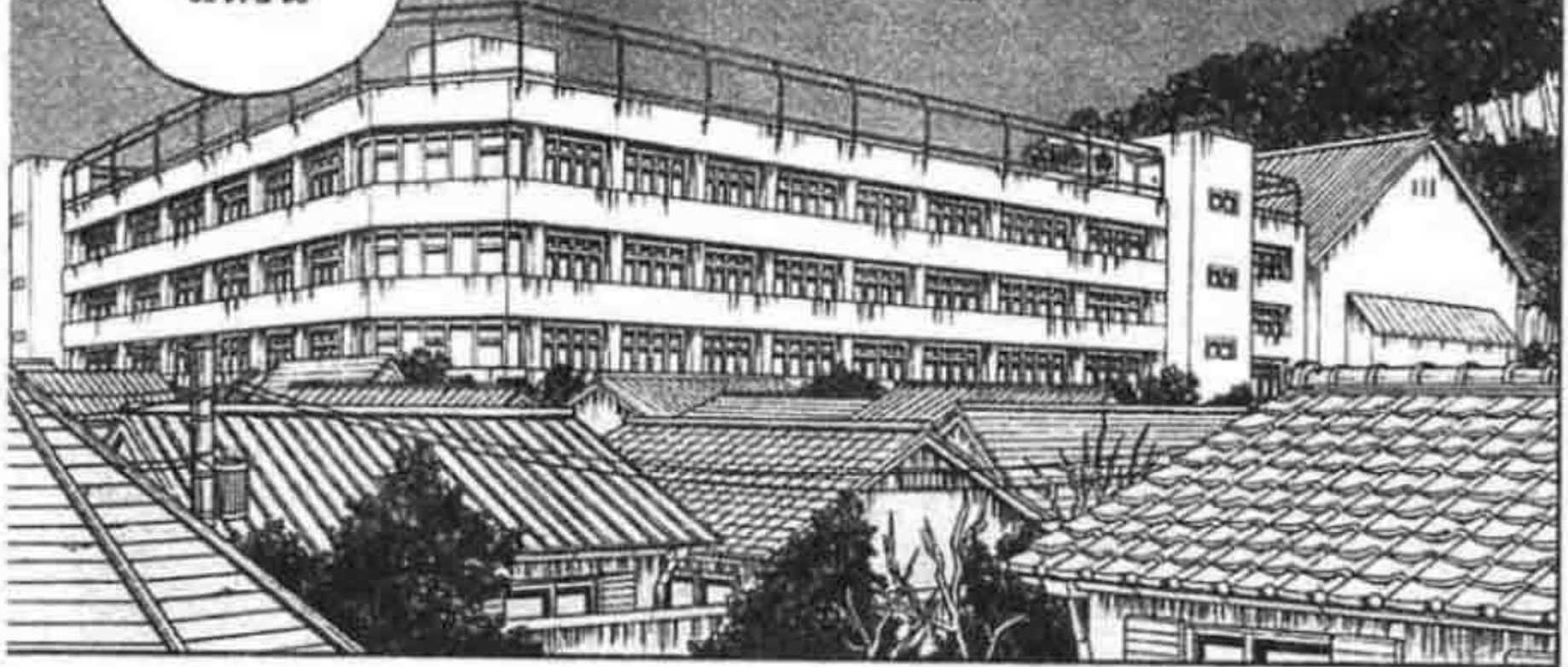

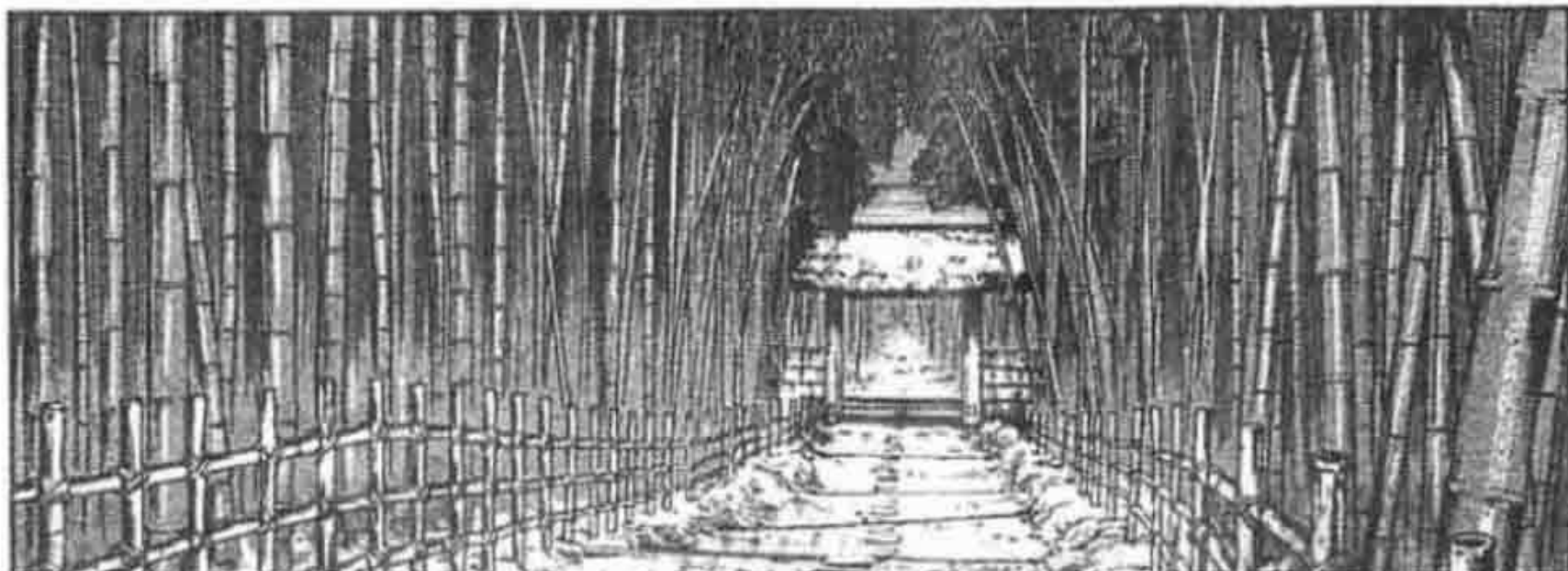
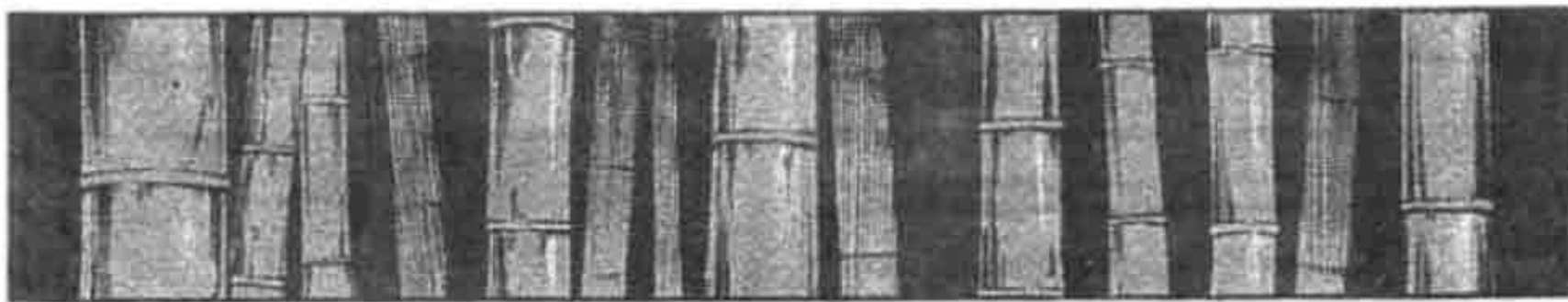
ยิ่งไปกว่านั้น
การจะทำให้
ความวุ่นวายของ
ดินแดนหัวตะวันออก
เฉียงเหนือที่สูญเสีย
แกนกลางไปสงบลง

จะใช้
เวลากี่ปีก็
ยังไม่รู้
เลย

ที่คารา
สุโมริ
แห่งนี้

ถ้าหาก...

มีผู้
ผนึกมาร
ที่เก่งกว่า
นี้...

นั่น
สินะ...

แต่ท่าน
เจ้าตำหนัก
อาจคิดว่าการนำ
ผู้ที่มีพลังอ่อนแอ
มาเสริมความ
สามารถให้เกิน
ขึ้น

น่าจะทำ
ให้เชื่อฟัง
คำสั่งได้
ง่ายกว่า
ก็ได้...

แต่ถ้าเป็น
ผู้ใช้วิชา
ที่มีพลัง
แก่กล้า...

คงไม่ต้อง
มาพบเห็น
สภาพการตาย
อย่างง่ายดาย

หลายต่อ
หลายครั้ง
แบบนี้
ละมั้ง...

ท่านชย
เกิดลี

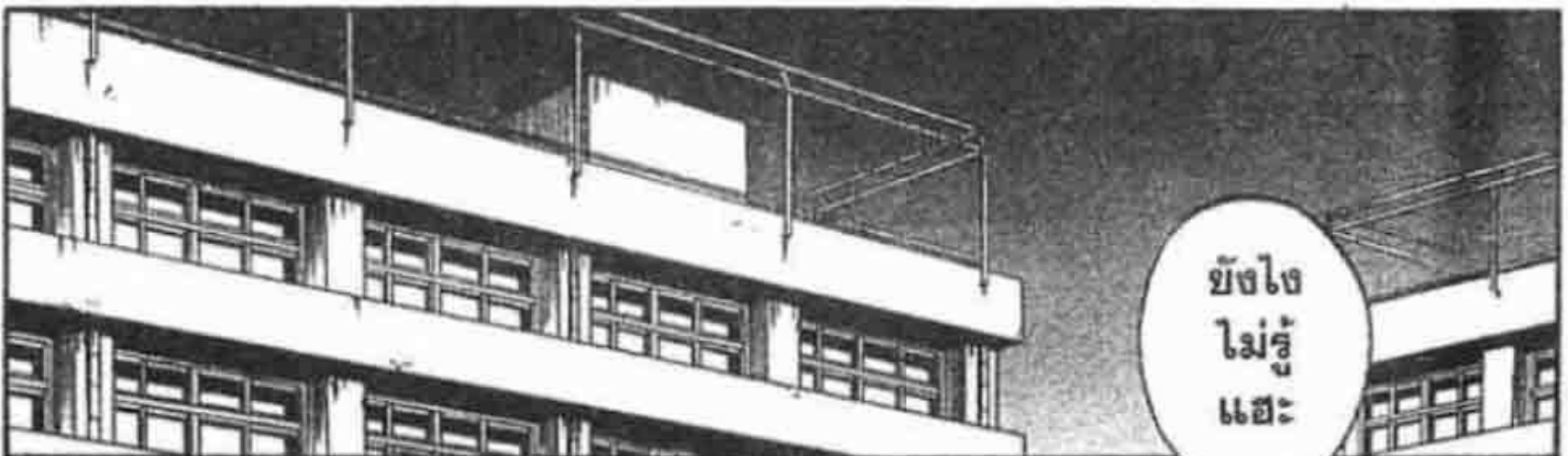
ผม
จะ

นำไป
จัดการ
เองครับ

ช่วยบรรจง
ฝึกอย่าง
ประณีตด้วย
นะ

ครับ

ยังไง
ไม่รู้
แฮะ

เป็น
อะไร
เธอ

รอบข้าง
มันเอะอะ
ชอบกล...

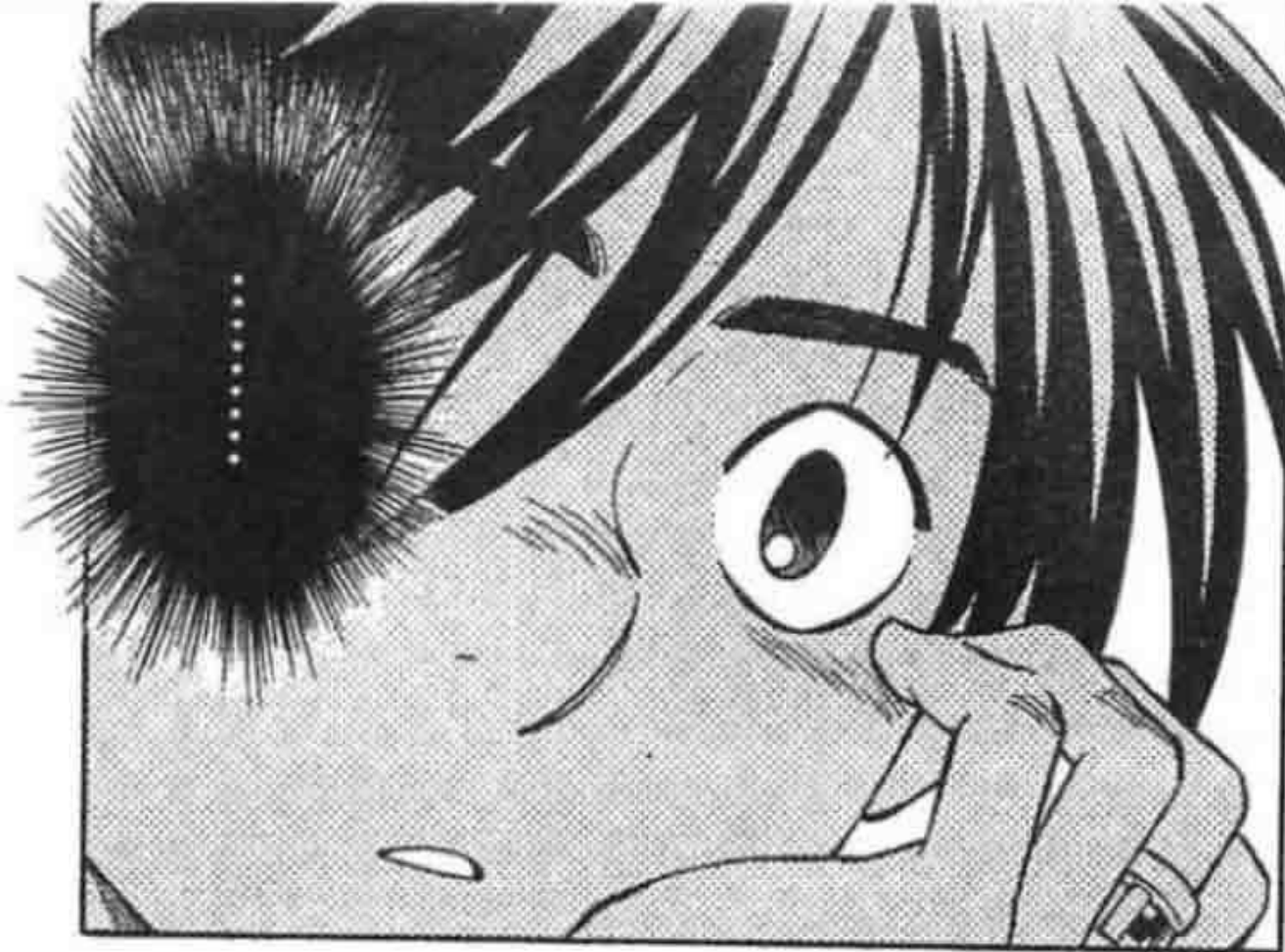
คาราสึ
โมรินะ
สักวัน

ฉันจะฝึก
มันแบบ
สมบูรณ์
อยู่แล้วแท้ ๆ

จนกว่าจะ
ถึงตอนนั้น
ฉันจะ
ปกป้องเอง

ไม่ต้อง
เป็นห่วง
นะ

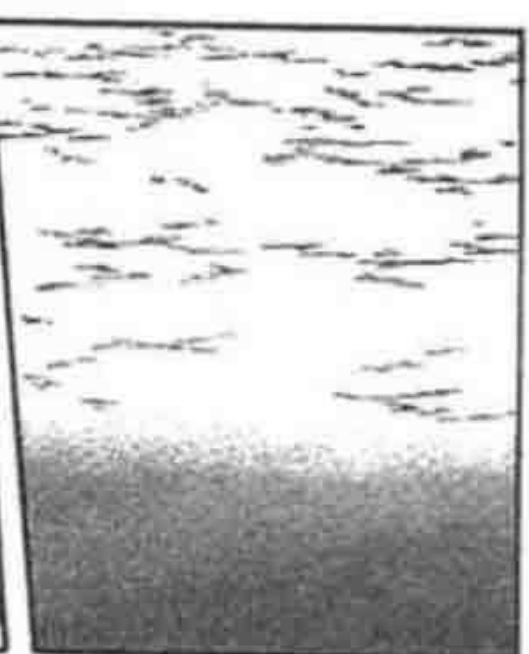
โ๊ะ
มาตาราโอะ
เมื่อกี้พูด
อะไรี่เปล่า
?

มีอะไร
เหรอ
?

?

คิดไป
เองมั้ง
?

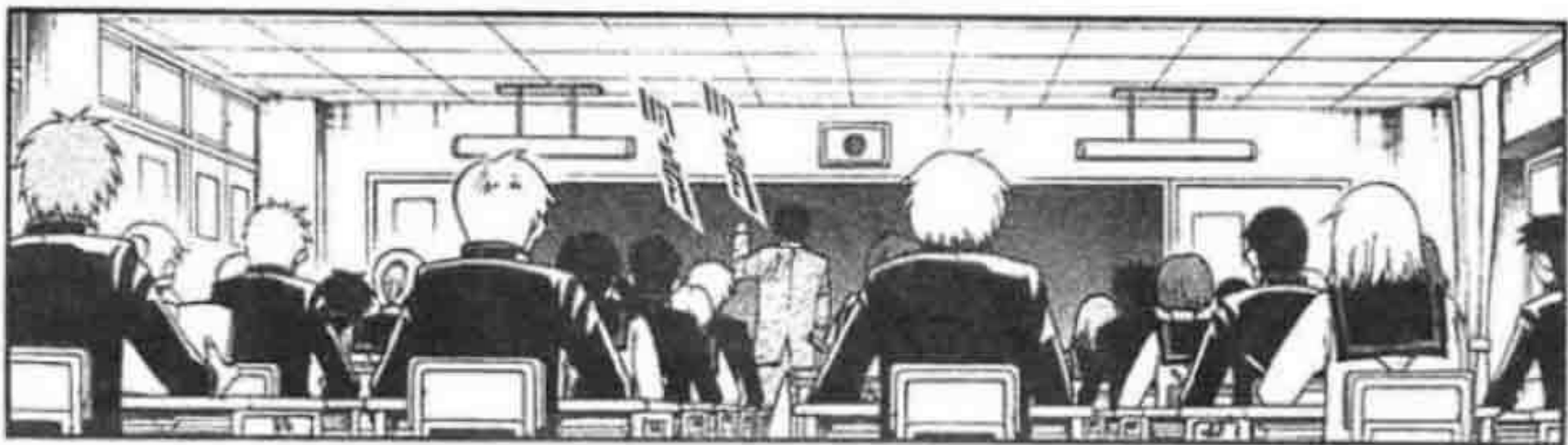
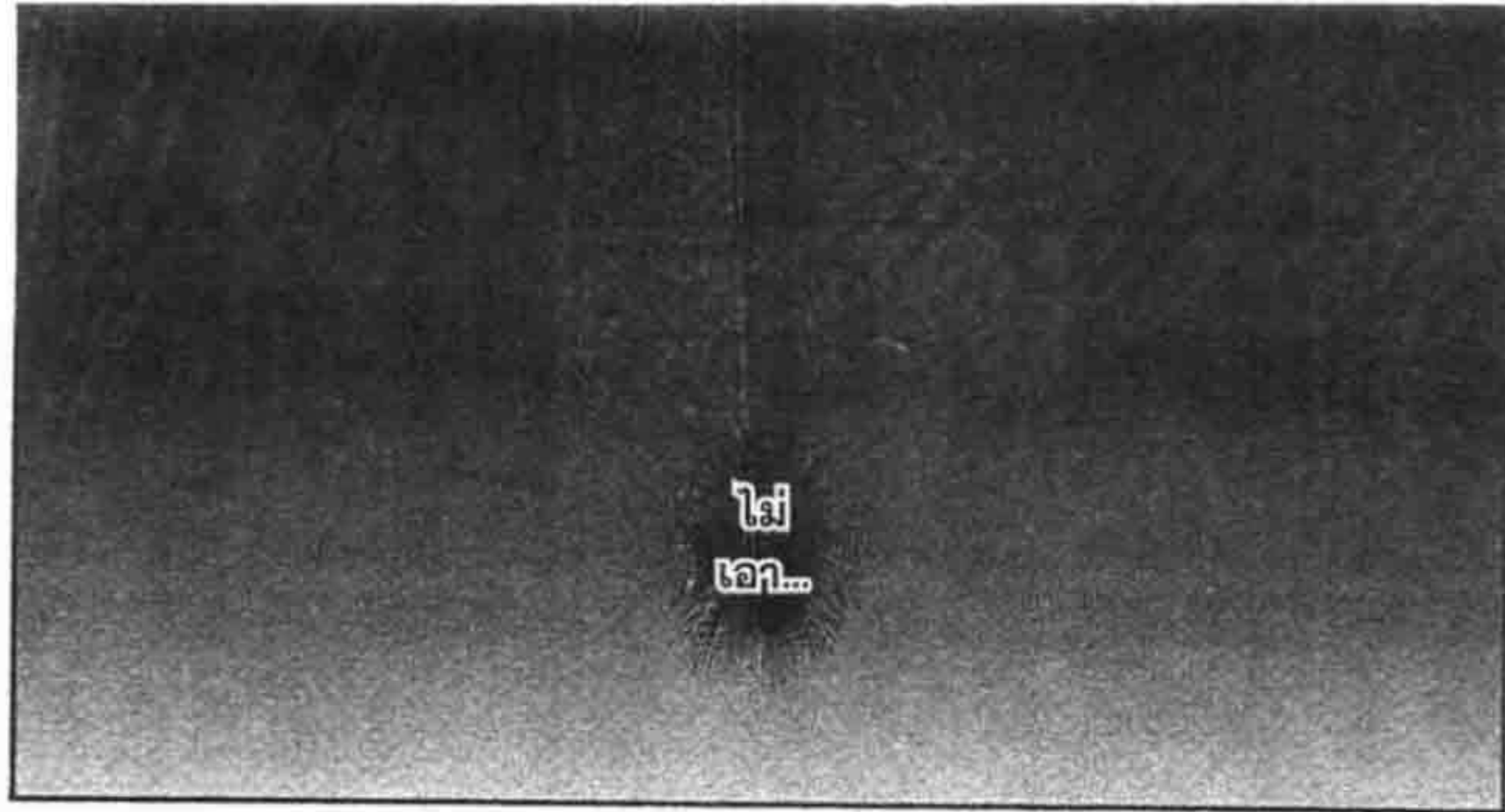
ไฟ
เอา

ไฟเอา
อีกแล้ว

ตอนที่ 222

ผู้ช่วยเหลือ

เจ็บก !

ตื่นแล้ว
เทรอ
คูมิบุระ

...
อาจารย์
ตะกัฟุดอะไร
รีเปล่าครับ
?

นา?

แบบว่ามีอะไร
ที่ไม่ค่อย
ชอบใจ
ทำนองเนี่ย...

อ้าว
?

ฝันไป
เทรอ
?

ในชั่วโมฆะเรียน
ครูอย่ามา
ฝันเผื่องแล้ว
หัตมอดดู
ข้างหน้า
หน้อยสิ!!

แว๊ก

เลิก
ปา
ซอลัก
ใส่
ชะหิ
!

ไอ้
เบื่อก

เวลาดับขัน
นี่! แบบนี้ยังจะ
มานอนหลับ
น้ำลายขีต
อีกอะ!

จ๊าก
!!

ตรงนั้น
มัน
!!

จะมีอะไร
มาเมื่อไหร่
เราก็ไม่รู้
นะเพี้ย!

เข้าใจ
รีเปล่า
เนี่ย!?

คือว่า...เรื่อง
มันซับซ้อน
ซ่อนเงื่อน
ไปหน่อยดินเลย
งงเต๋กซะ...?

เอาเป็นว่า
มันมีชื่อ
ออกมาใน
คำพยากรณ์
แล้วละกัน!

ไม่ว่าใคร
ก็คงคิดว่า
ต่อไปคงถึง
คราวคาราสุโมริ
ซัวร์!

แต่ก็ไม่แน่
ว่าคำพยากรณ์
จะถูกเสมอ
ไปนี่นา...

ที่จริง
“เทพแห่งภัยพิบัติ
ที่ห่อหุ้มด้วย
กลิ่นความเลือด”
ก็ไหลออกมาแล้ว
ไม่ใช่เหรอ

อืม...
เจ้านั้นจะใช้
เทพแห่งภัย
พิบัติจริงๆ
รีเปล่าอะ...

ถ้าแบบนั้น
ไม่ใช่ภัยพิบัติ
แล้วจะเรียกว่า
อะไรพะ!

แต่ที่เรา จะเกิดอะไรขึ้น
กังวล กับตัวของ
ก็คือ คาราสุโมริเอง
มากกว่าจะมีอะไร
มาจากข้างนอก...

ผลสุดท้าย
ก็ไม่รู้
ความหมาย
ของแผ่นดิน
แยกกันด้วย...

จะบอกให้
การจับตามอง
เกินกว่าเหตุ
ย่อมก่อให้เกิด
ความเคลื่อนไหว
ที่เกินกว่าเหตุ

เรื่องที่มี
อันตรายกำลัง
สืบคลานเข้ามา
ก็ไม่เปลี่ยน
อยู่ดี

ห้าม
ประมาท
เด็ดขาด
เลยล่ะ

อีก
อย่าง
คำพยากรณ์
นั้นดูเหมือน
จะทำนาย
ถูกนะ

100%
!?

มะ แม่
ขนาดนั้น
เชียว เป็นไปได้
เหรอครับ
!?

พูดเสียง
ดังไปแล้ว
เพีย

แต่ดู
เหมือนจะมี
ธรรมเนียม
อยู่ว่า...

มีเพียง
อนาคตที่
ไม่สามารถ
เปลี่ยนแปลงได้
ที่จะไม่บ่งบอก
เป็นคำพูด
หรือคำ
พยากรณ์

คำพูด
หรือว่า...

ภาพ
นั้น

ใช่

ภาพการ
ล่มสลายของ
คาราสโมริ
ที่นายเห็น
มีโอกาที่จะ
หลีกเลี่ยงได้สูง

หลีกเลี่ยง
ได้...!

ฉัน
เจอ...
นั่นคือ
อนาคตที่
เปลี่ยน
แปลง
ได้สินะ...!

อีกอย่าง
คนที่ปรากฏ
ในคาราสโมริ
คือเด็กสาว
ชั้นปลายแถว
ใช่ไหม?

กลุ่มผู้มีความสามารถ
พยากรณ์ซึ่งเด็กคนนั้น
สังกัดอยู่มีธรรมเนียม
อยู่ว่าผู้ถูกคัดเลือก
มาพยากรณ์จะมีแค่
คนเดียวเท่านั้น

เจ้านาย...

จริงสิ
รู้สึกจะพูดว่า
"เจ้านาย"
หรือไงเนี่ย...

แต่เดิมที
กลุ่มนี้
มีตัวตนที่
เป็นความลับ
สุดยอด...

การที่คำ
พยากรณ์นั้น
จะเผยแพร่ออกไป
เรียกว่าเป็นไป
ไม่ได้เด็ดขาด

เอ...
แล้วทำไม
ถึงกลายเป็น
แบบนี้...?

ฉันก็
ไม่รู้รายละเอียด

แต่
ว่า

อะไรกัน...
ไม่ได้ขอร้องซะหน่อย...

หมายความว่าไง!

สรุปแล้ว
สำนักงานใหญ่
เคลื่อนไหว
ตามที่คาดจริงๆ
ด้วย...

หัวหน้าเอง
ก็ดูเหมือนจะ
ไว้วางยาน่าดู
แต่ดันมีมติ
ให้ส่งคนมา
แล้ว

แต่สำหรับ
พวกเสอคง
ไม่ค่อยชอบใจ
การแทรกแซง
ของสำนักงานใหญ่
เท่าไรใช่ไหม?

เรื่องนั้น...

ดังนั้น
พวกเรา
!

เพื่อขัปลั
เจ้าพวกคนที่
ได้รับคำสั่งมาจาก
สำนักงานใหญ่
!

จึงมาเป็น
ผู้ช่วยใน
เรื่องนั้นไง
ขอรับ!!

ปะ...

พูดง่าย ๆ คือ
พวกเราจะ
คอยช่วยเหลือ
พวกเธออย่าง
เต็มขั้น

จัดการศัตรู
ด้วยการ
ประสานงาน
อันวิเศษจน
ไม่เปิดโอกาส
ให้เจ้าพวกนั้น
เข้ามามีเสียง

ไม่มีบทให้
พวกนายออก
หรือยกะ
เจ้าพวก
ไร้ประโยชน์!

จากนั้น
ตอกเข้าไป
ด้วยคำพูดอัน
แสนเย็บซา
เท่านั้นก็คชแผ่น
กลับแล้วละ

ทำไม
ตรงนั้น
ต้อง
เป็นฉัน
ด้วย
ล่ะคะ...?

ต่อให้เป็น
พวกฝีมือดี
แค่ไหนมา
พวกเราที่มั่นใจ
ว่าไม่แพ้แน่

ถ้าหากมีท่าที
ไม่ลงรอยกับ
พวกเสอคงแม้เพียง
น้อยนิดล่ะก็

เราจะ
ดำเนินการ
อย่างแข็งกร้าว
เพื่อทำให้
เพิกถอน
เรื่องการส่งคน
ซะ

พวกเราจะเป็นคน
ปกป้อง
คาราสุโมริ
เองครับ

แต่
ว่า

ถ้าหากทุกคน
ยินยอม
ช่วยเหลือใน
เรื่องนั้นด้วย
ก็จะตั้งใจ
อย่างมาก

ขอความ
กรุณาด้วย
นะครับ!!

ทางนี้
ต่างหาก
!!

อ๊ะ

ตัวใหญ่
เลยนะ
!

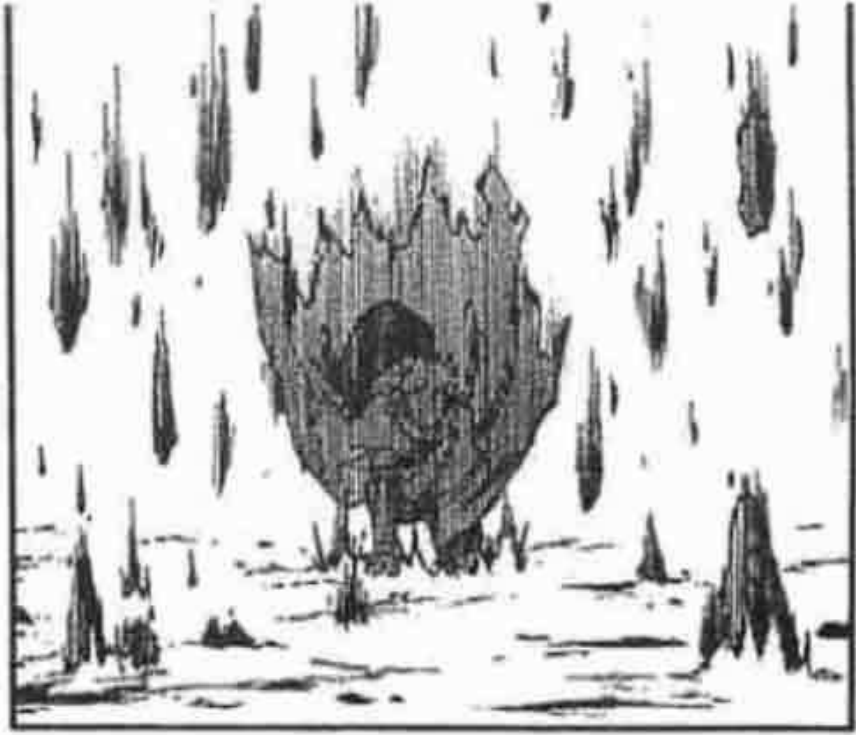
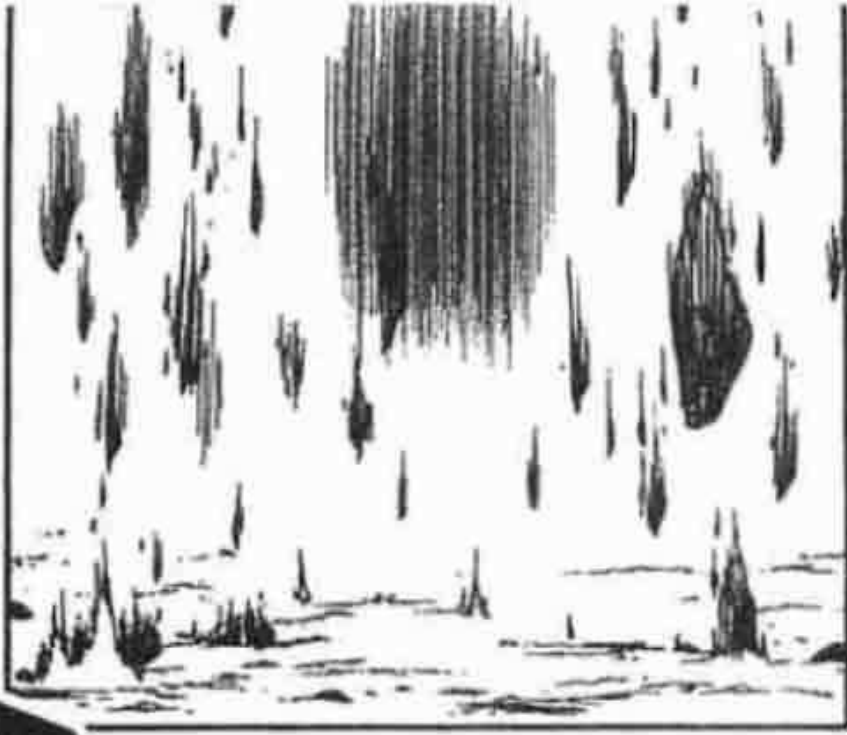
เฮ้
ให้ช่วย
ไหม?

ปิศาจ
!

ไม่เป็น
ไรค่ะ

นั่น
!?

ได้รับคำสั่ง
จากสมาคมลับ
ให้มาคุ้มกัน
ที่ดินของ
คาราสุโมริ
รวมถึงช่วยเหลือ
ผู้ฉนึ้กมาร

ฮิอูระ
ไซจิ
ครับ

ออกโรง
โตโตตตี
เหลือเกิน
นะ

อ๊ะ... หรือว่า
ห้ามกำจัด
ปีศาจเมื่อกี้
ครับ?

เปล่า...
ว่าแต่เธอ
มาคนเดียว
เหรอ?

ครับ

ผิดพลาด
เลยแอะ
นึกว่าจะมา
กันสัก
3 คน
ซะอีก...

คงจะ
มีฝีมือ
น่าดู?

นายอายุ
เท่าไร
เหรอ

15
ครับ

เมื่อกี้
ทำอะไร
เหรอ
ขอรับ!?

เฮ เฮ

โยชิ
โมริ?

อะ
ขอโทษนะ
ผู้ฝึกมาร
ที่รับผิดชอบ
ที่นี่

คือ
2 คน
นั่นนะ...

ดวงตา
นั่น...

ไม่ผิดแน่
เจ้านั้นคือ
คนร้ายในคดี
ล่าที่ดินเทพ...

มาทำ
อะไรกัน
แน่นะ...

หรือว่าจะ
มาทำลาย
คาราสึโมริ...

ผมถูกสั่งมาว่า
ต่อให้แลก
ด้วยชีวิตก็ต้อง
ปกป้อง
คาราสึโมริให้ได้

ขอความ
กรุณา
ด้วยครับ

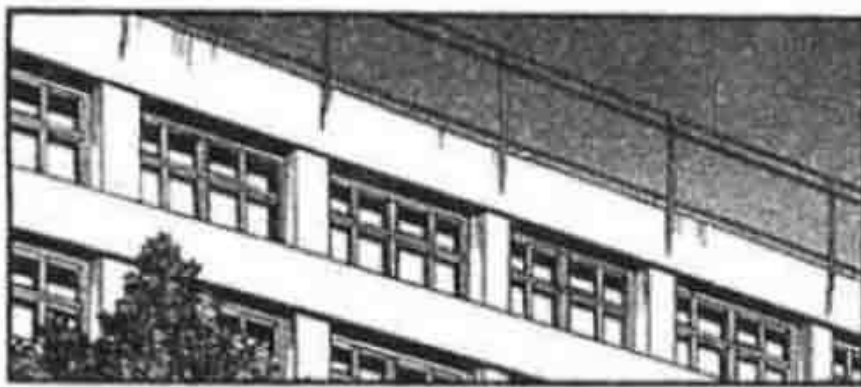

ตอนที่ 223

ศึก: ไซ

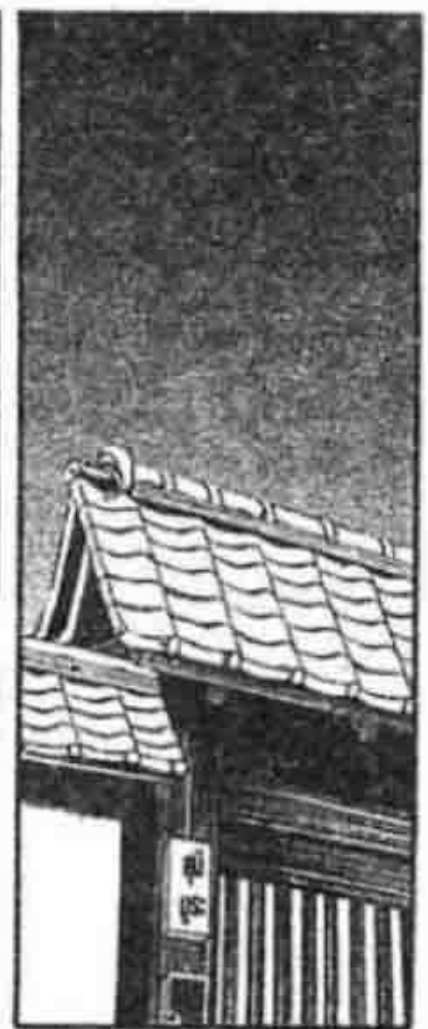

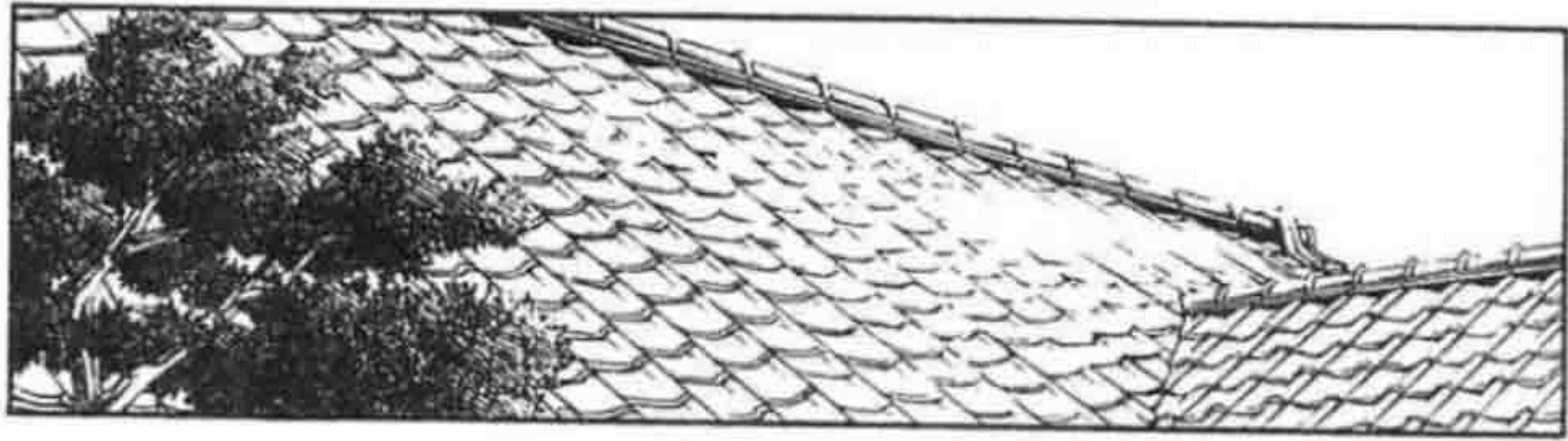

ทราบ
แล้ว
ครับ

เจ้า
นั่น...

คือคนร้าย
ในคดีล่า
ที่ดินเทพ...
?

อรุณ
สวัสดิ์

อะมิ
อะโอ

อรุณ
สวัสดิ์

พี่โยชิ
อรุณ
สวัสดิ์

เฮ้ย
ฮือระ
!!

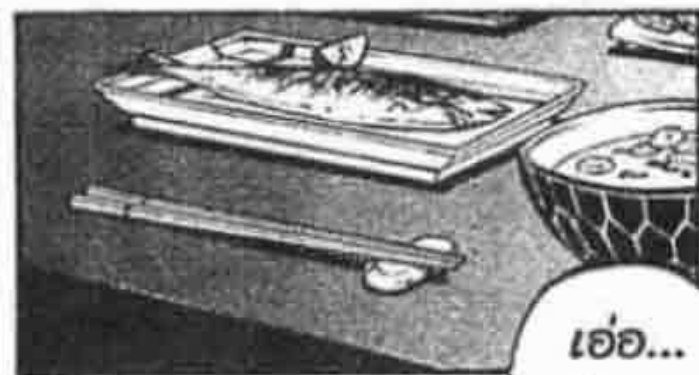

โยชิ
เมจิ

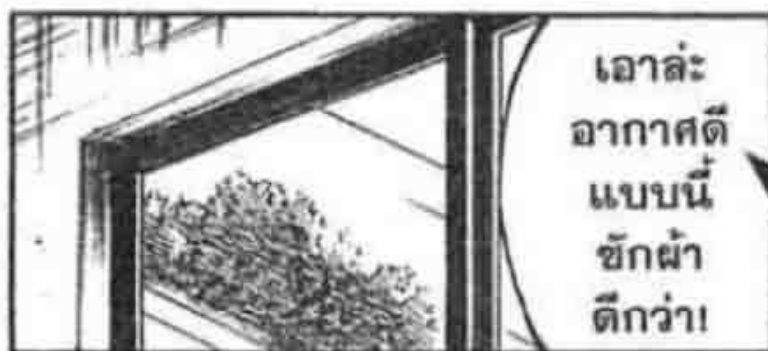
ไปปลุก
เด็กที่มา
เมื่อวาน
ทีลี

ฮือระ
คุณนะ

.....

“จง
หวาด
กลัว...”

“เทพแห่ง
ภัยพิบัติ...
ที่ห่อหุ้มด้วย
กลืนดาวเลือด...”

“จะ
ลงมา
จุด

ที่
ดินแดน
แห่งนี้”

หรือ
ว่า

ไม่
มั่ง...

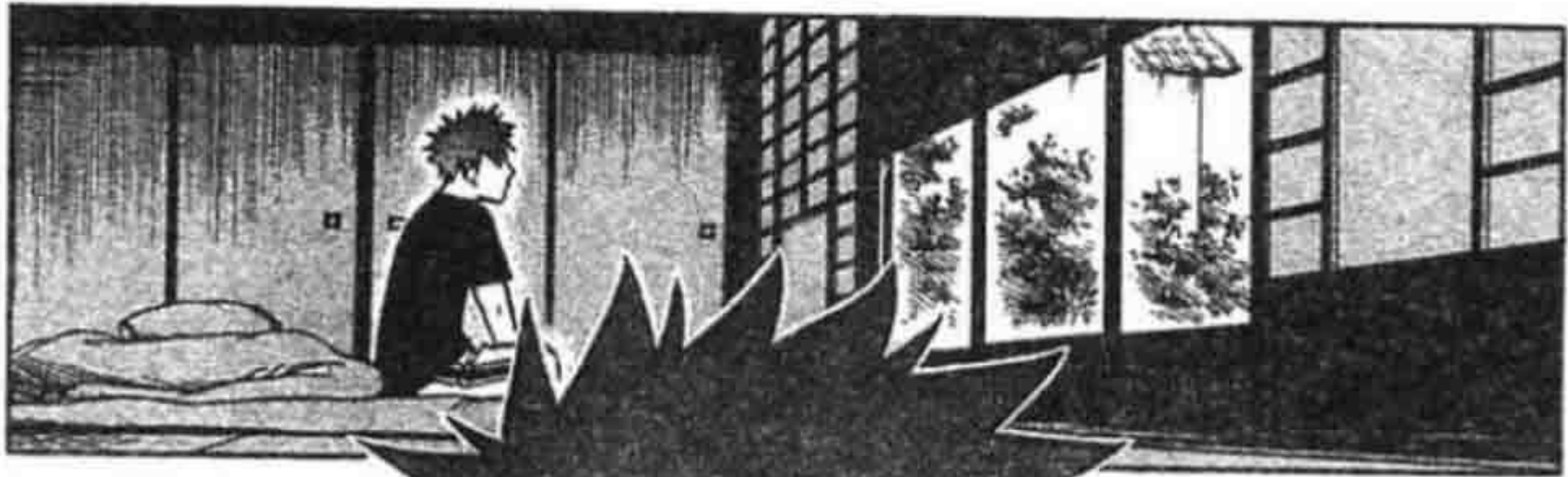
คงไม่ใช่
หรอก
น่า...

ว้าว
หน่อไม้
สวย
จริงๆ!

ฮือระคอง
เป็นเด็ก
ดีจริงๆ
ด้วย!

ตอนที่ 224 ตำนานเล็กอันตึบหนึ่ง

“เทพแห่ง
ภัยพิบัติ....
ที่ท้อทรมด้วย
กลิ่นคาวเลือด...”

ถ้าหากเจ้านั้น
คือคนที่นำ
เภทภัยมาสู่
คาราสโมเรียจริงๆ
ละก็...

พ่อครับ
ปลอดภัย
รีเปลา
!?

เจ้า
นั้น...

ฮือระ
คือ...

ตอนที่ 224

ตำหนักเล็กอันดับหนึ่ง

ช่างเดอะ
ฮือระคอง
โยชิโมริ
คงป้าๆ เป้อๆ
เดินไปเหยียบ
เองแหละ

โยชิโมริ
จัดการเข็ด
พื้นเปียกน้ำ
นี้ด้วยละ

เอ
? ?
ผม
แระ
?

ฮึม !

ไอ้เบ๊อก
นั่น !!

อาหารเย็น
วันนี้เป็น
ผลงานภูมิใจ
ที่สุดในช่วง
นี้เลยนะ!!

ชุดอาหาร
หน่อไม้
คร่ำบ
!!

โ๊ะ
น่าอร่อย
จัง!

ฮือ ฮือ ฮือ

คือ
ว่า...

ผมไม่รู้ว่
พิชรด
เป็นยังง
นะครับ...

เอ่อ
บอกแล้ว
งว่
ไม่ได้ใส่
พิช...

ว่าแต่
เป็นง
มั่ง?
คิดว่ทำ
ออกมาได้
อร่อยไม่เลว
เลยนะ...

ทานละครับ!

.....
ผม
คิดว่...
อร่อย
ครับ

ว้าว
จริงเทร
!?
ค่อยยังช่ว!
ยังมีอีกนะ
ทานเข้าไป
เยอะๆ เลย!!

ไต้ผมวน
ดูรอบๆ
ไหมครับ
?

เอ๊ะ
?

ผมถูกกำชับ
ให้ฟังคำสั่ง
ผู้ฝึกมาร
ทุกคน
เมื่อมาอยู่ที่นี้ ว่า
ยังใจ
ครับ
?

อา...อิม
นั่นสินะ

ไอ้เบื่อกนั้น
ทำเป็นตีซี
คุยกับ
โทกิเนะ
เจอะ...

จัน ดันจะนำ
ทางให้เอง
ไปตรวจดู
ด้วยกันนะ

เฮ้ย
!!

ทราบ
แล้วครับ

อีก
อย่างนะ
ไซจิคุง...

นี่เธอ
ไอ้หมอน
นี่นะ...

พวกเรา
อายุไม่
ต่างกัน
เท่าไร

เพราะจัน
ไม่ต้องใช้
คำสุภาพ
หรอก

คำ
สุภาพ...

ไม่ต้อง
คอยพูดครับ
ตลอดเวลา
ก็ได้

.....

ทราบ
แล้ว
ครับ

ทราบ...
แล้ว...
?

เป็นเด็ก
ความ
รู้สึกช้า
สินะ...

เฮ้
เจ้านั้น
มัน
อันตราย
นะ!

ยังไม่รู้ว่า
เป็นคน
ยังไงเลย
ไม่ใช่เทร่อ

บาง
ที...

คงแค่
มาตาม
คำสั่ง

เจ้าตัว
อาจจะ
ไม่มีจิต
คิดร้าย
ก็ได้...

ได้ยินว่า
เจ้าหนูที่ชื่อ
ฮิโระนั้น
เกี่ยวข้องกับ
การล่าที่ดิน
เทพนะ
?

ฮิโระ
...

แต่ตามที่
เขินเล่า
ดูเหมือนยัง
สืบเบื้องหลัง
ไม่ได้เลย
นี่นา

ถ้าชั้น
หน่วย
ซึบไล่
ล่ะ?

ยัง
ตัดสินใจ
ไม่ได้

คอยดู
ท่าทีไป
อีกนิด
เถอะ

เล็ก
จังเลย
นะ...

ก็คาราสึ
โมริเป็น
ค่านัก
ขนาดเล็ก
นี่นา

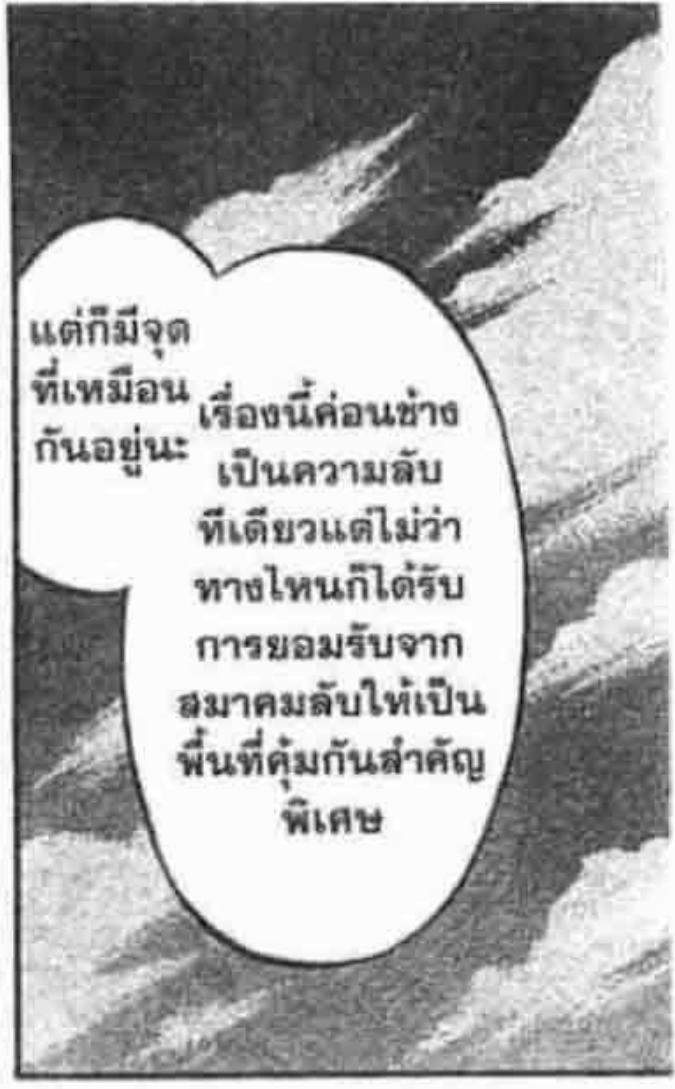
โรงเรียน
หนึ่งส่วนนั้น
คือคาราสึโมริ
จันเทร่อ...
?

ดีแล้ว
ไม่ใช่
เหรอ
จะได้
ทำงาน
ง่ายขึ้น

แต่
ว่า...
ภูเขาโอคุบิ
คือตำแหน่ง
อันดับหนึ่ง
ขนาดใหญ่ซึ่งเป็น
ลำดับสูงสุดเขี้ยวนะ?
เทียบกับไม่ติดเลย
ไม่ใช่เหรอ

นั่น
สิ

แต่ก็มีจุด
ที่เหมือน
กันอยู่
เรื่องนี้ค่อนข้าง
เป็นความลับ
ที่เดียวแต่ไม่ว่า
ทางไหนก็ได้รับ
การยอมรับจาก
สมาคมลับให้เป็น
พื้นที่คุ้มกันสำคัญ
พิเศษ

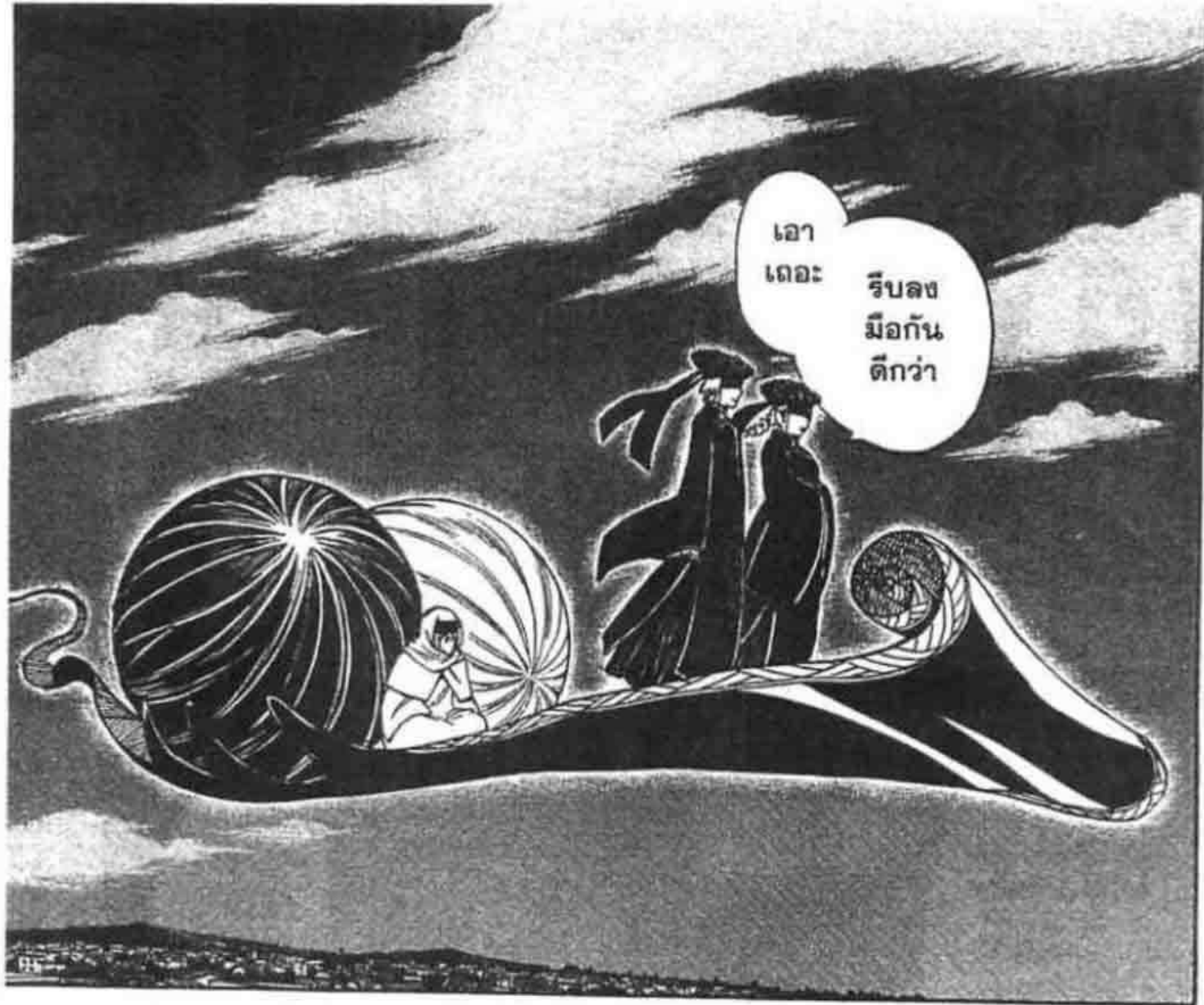

ฉันคิดว่า
คาราสุโมริ
อาจจะเป็น
ที่ดินระดับ
ตำแหน่งเล็ก

แต่มีพลัง
แข็งแกร่ง
อยู่ในระดับ
ตำแหน่งใหญ่
ก็ได้

เหรอ
...

เอา
เถอะ
รีบลง
มือกัน
ดีกว่า

เตรียมการ
พร้อม
รึยัง
?

ครับ
เรียบร้อยแล้ว

พยายาม
อย่า
ให้

มาถ่วงถ่วง
การเคลื่อนไหว
ของพวกเขา
ล่ะ?

ไม่ต้อง
ห่วง
ครับ

ผม
อบรม
มาเป็น
อย่างดี

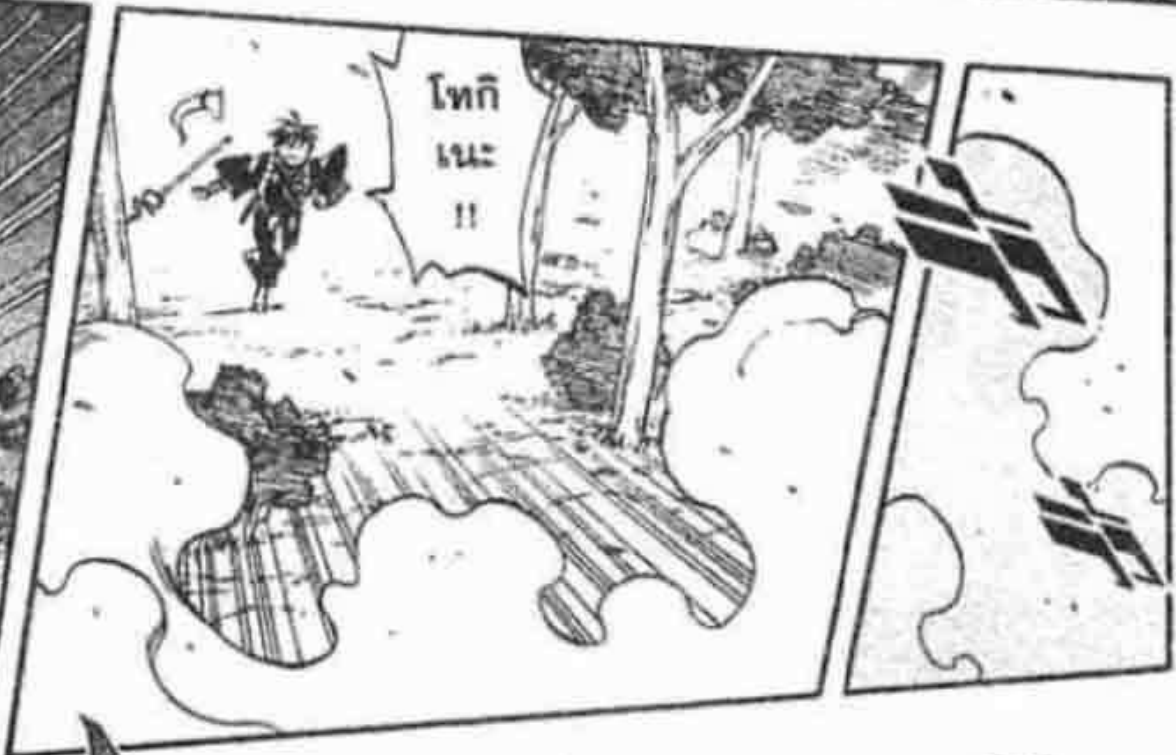

ဘာ
က?

ကရိတ်
!!

นั่นมัน
อะไร
นะ...

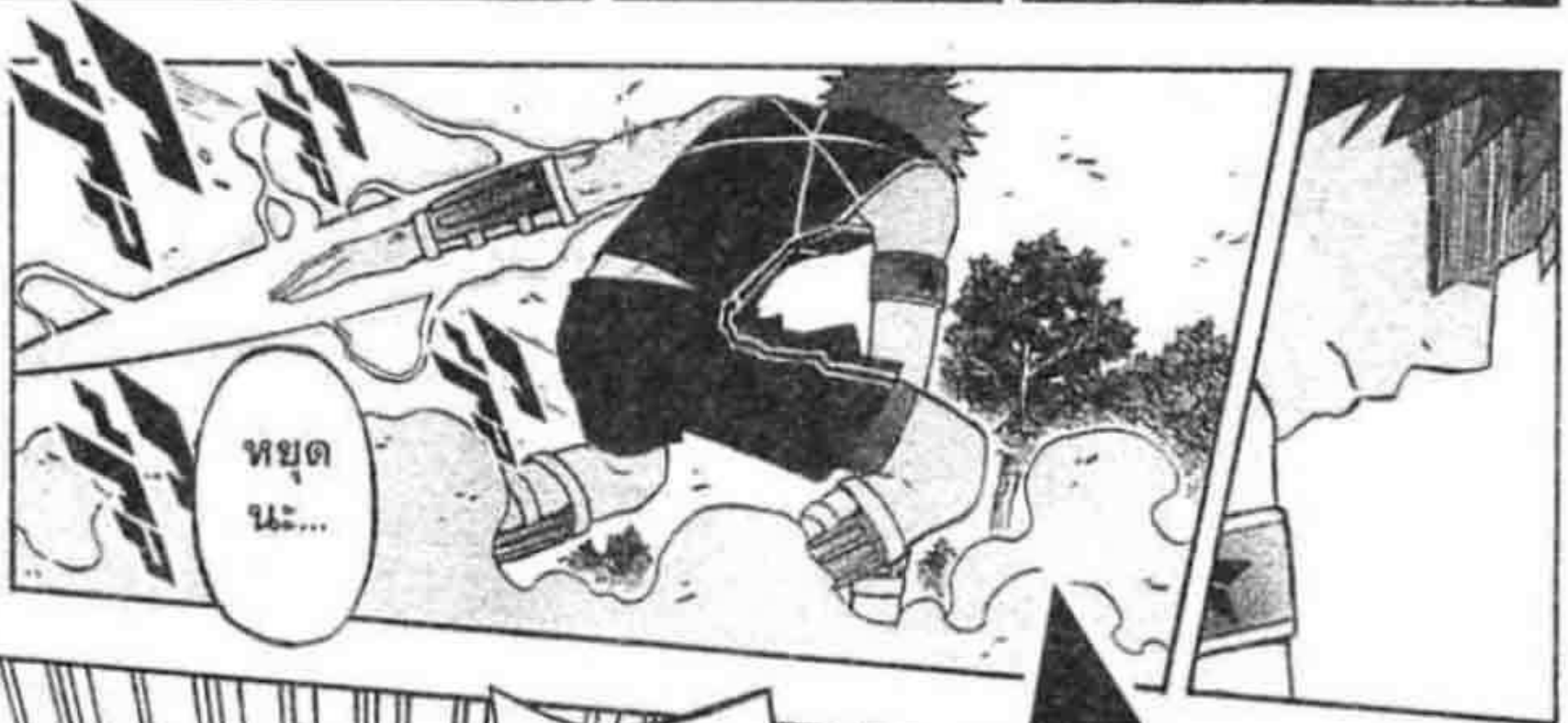

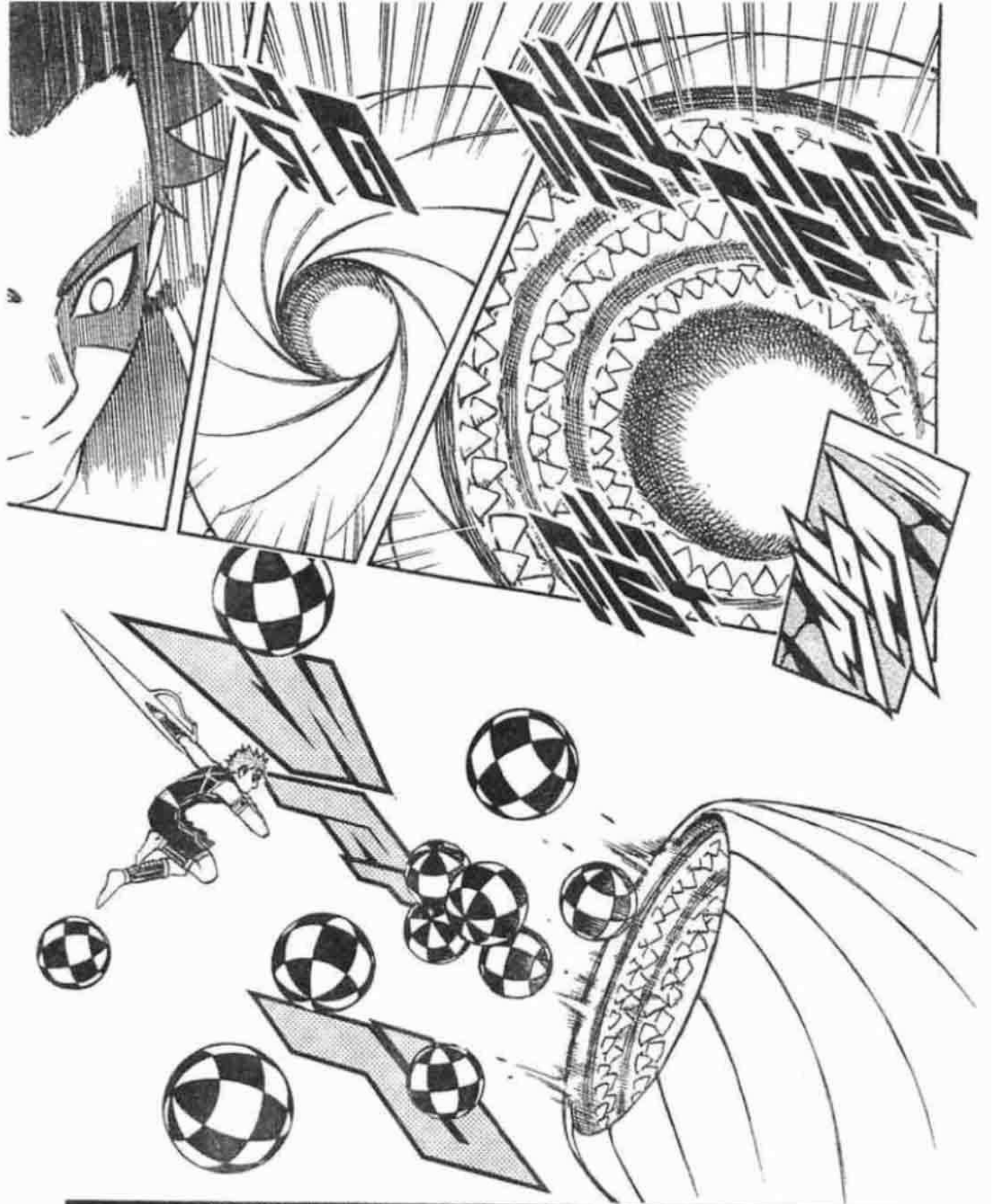

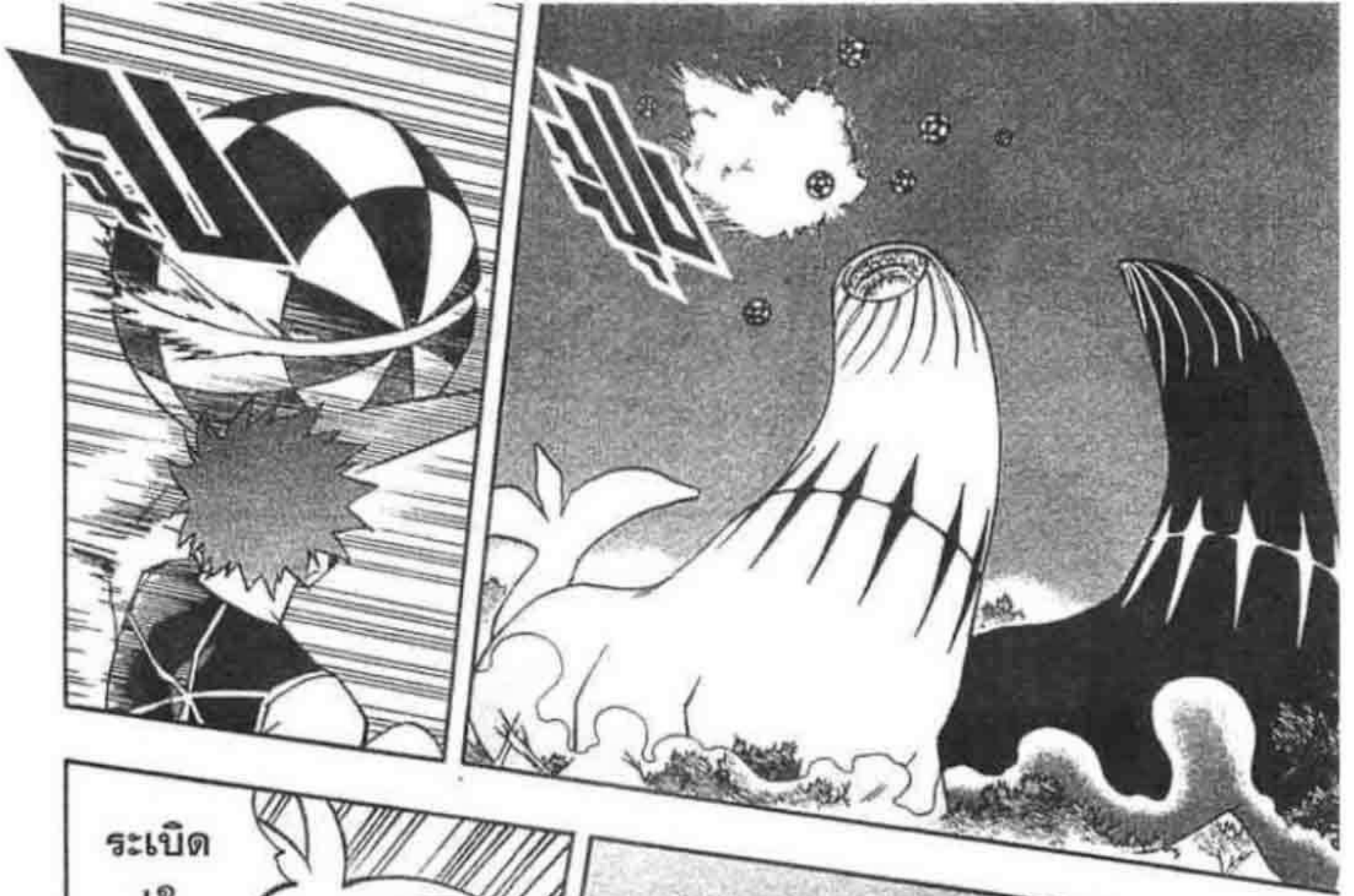

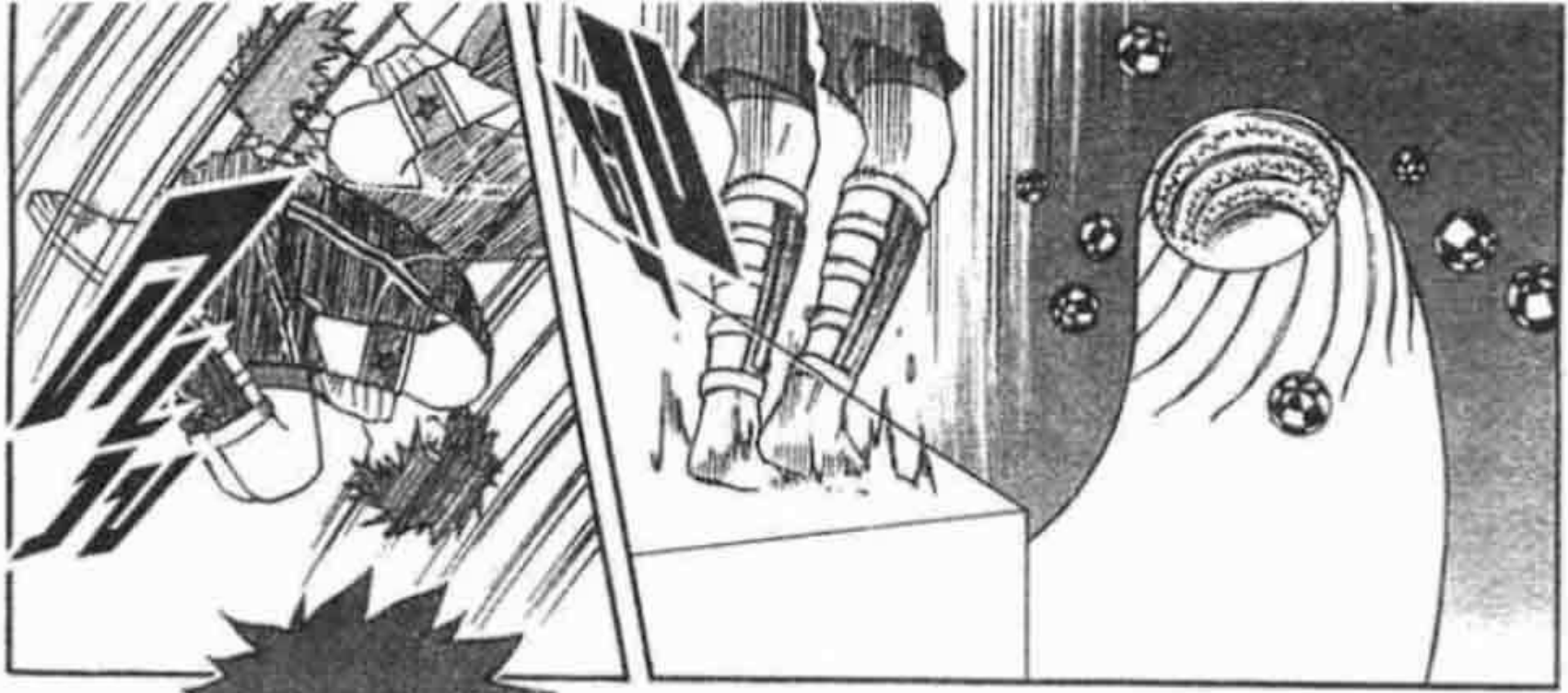

ไซจิ
คุณ
!?

โซจิคุง
ไม่เป็นไร
นะ?

ครับ

ไม่มี
ปัญหา

ลูกบอล
นั้นระเบิด
ได้แฮะ

อ๊ะ

ตัวสีดำ
ก็เริ่ม
ปล่อย
ลูกบอล
ออกมา
แล้ว!

เห็น
ไหม
เมื่อกี้

เจ้าหนู
นั่นเป็น
ประเภท
เดียวกับ
แกหรือ
?

ไม่
นะ

ไม่มีจิตมา
ออกมา
แถมยัง
ไม่ใช่
ร่างรวม
กูดด้วย

ไม่ใช่ร่าง
รวมกูดแล้ว
จะมีความ
สามารถทาง
ร่างกายขนาด
นั้นหรือ!?

มีหน้าซ้ำ
ยังแทบจะ
ไม่ได้รับ
บาดเจ็บด้วย
นะเพีย

แต่ดูเหมือน
ร่างกายจะ
ไม่ได้เกิดการ
เปลี่ยนแปลง...

มันความ
สามารถ
อะไรกัน
แน่นะ?

นั่น
สิ...?

จักษุ
สภา
สันนิบาต...

อิม

แกเนี่ยน่า... หิตชิดเกลา
อุตสาหกรรม
พวกร่าง
รวมกูด
มีพลังอยู่
กับตัวทั้งที่
ประสาท
สัมผัส
หน้อย
สิฟะ...

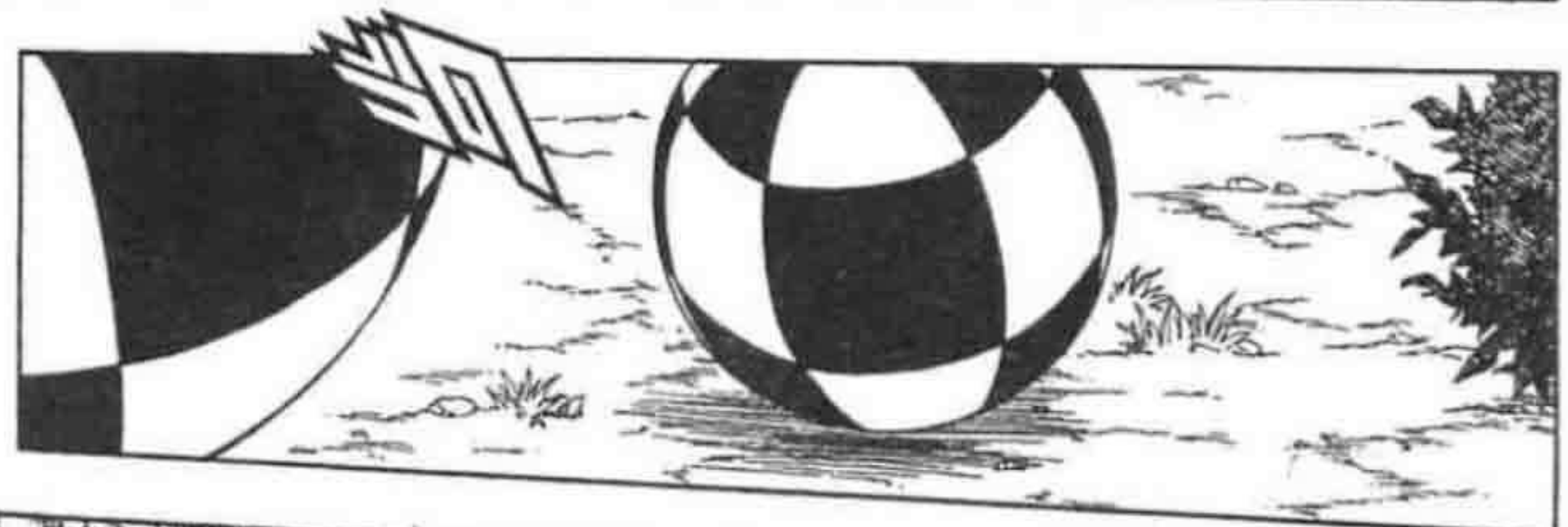
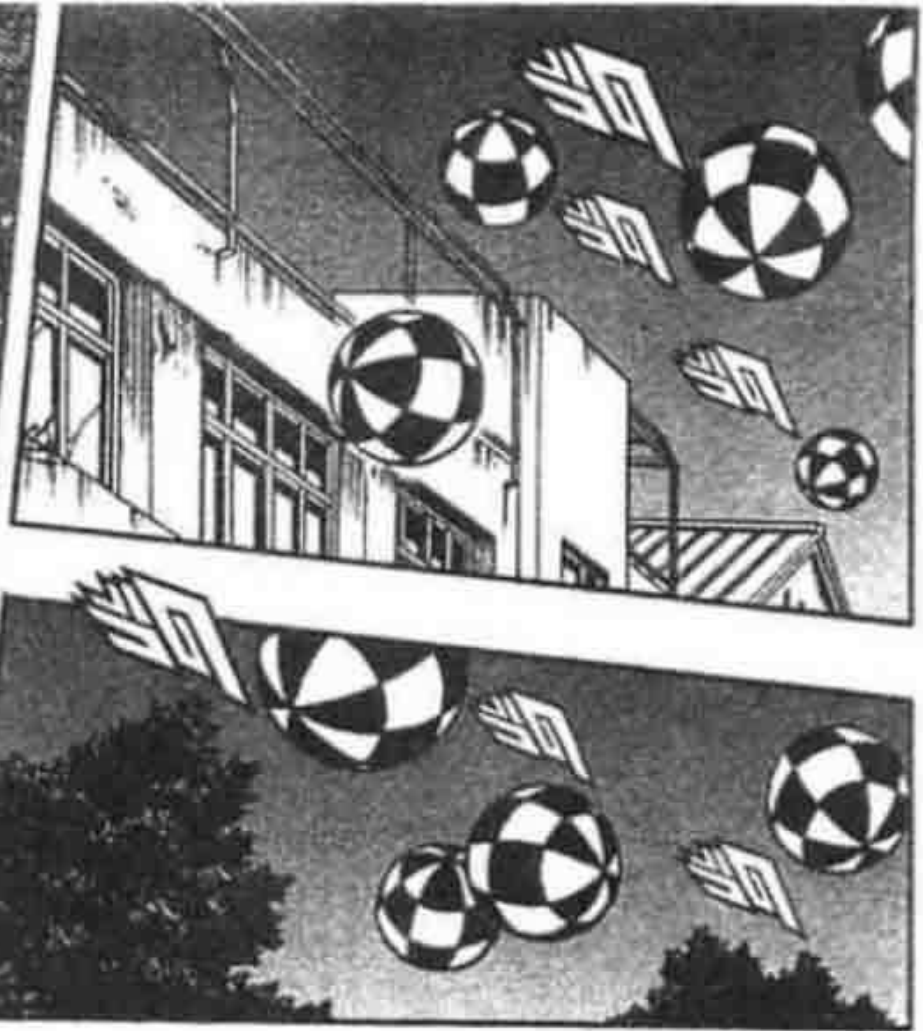
แต่ว่า
มันอะไร
กันนะ

ถ้าถาม
เข็น
จะรู้ไหม
หว่า...

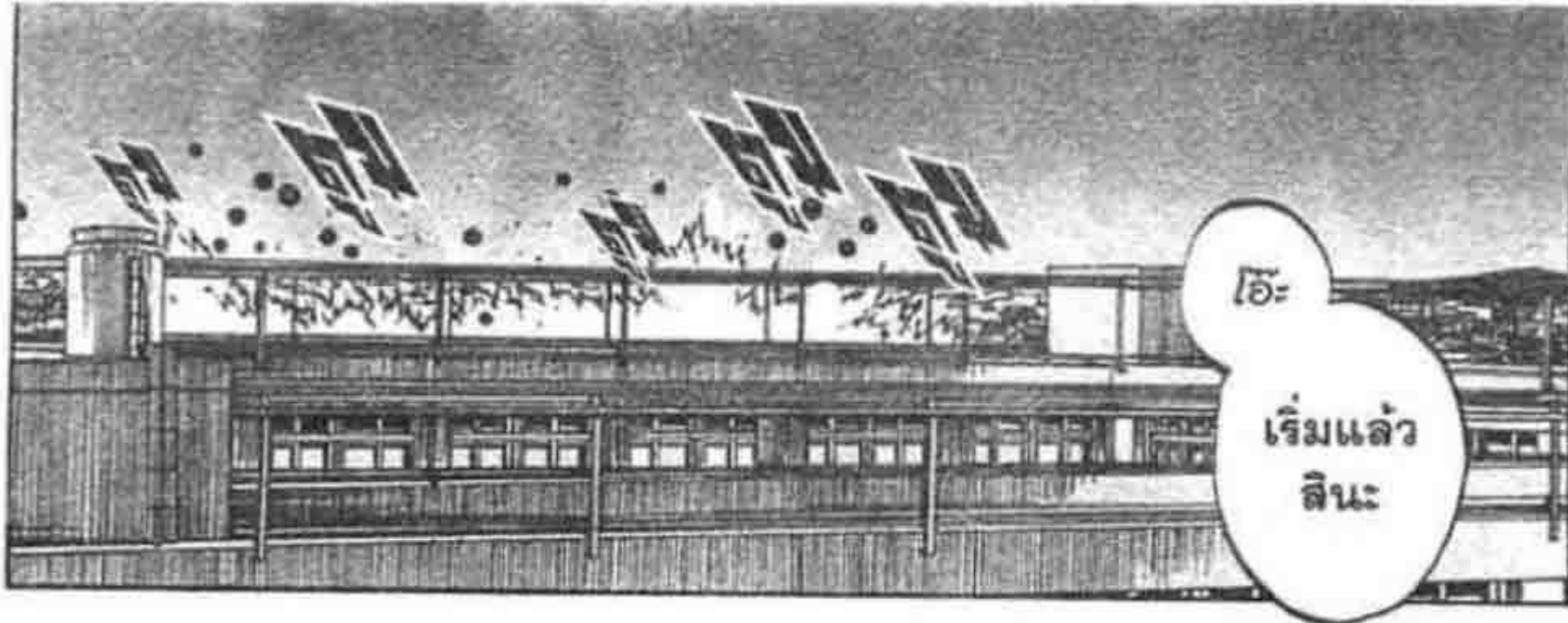
พอเห็น
หมอนั้น
แล้ว...

ทำให้
นึกถึง
เกินเลย

หมุนตาม
เข็มนาฬิกา
ไซโหม

ถ้าอย่างนั้น
ดำเนินตาม
ขั้นตอน
เถอะ

ฉันจะไป
ที่ตึกเรียน
กับสนาม
โรงเรียน
ส่วนเธอ
รับหน้าที่อยู่
ด้านนอกนะ

โอเค

รับรองว่า
ฉันต้องหา
สถานที่ดี ๆ
เจอแน่!

มาดวล
กัน!

ชอบ
เหลือเกินนะ
การเติมพัน
เนี่ย...

เอาเป็นว่า
รีบจัดการ
ให้เสร็จ
เดอะ

อะ
เดี๋ยว
สิ
มิจึร

เฮ้อ

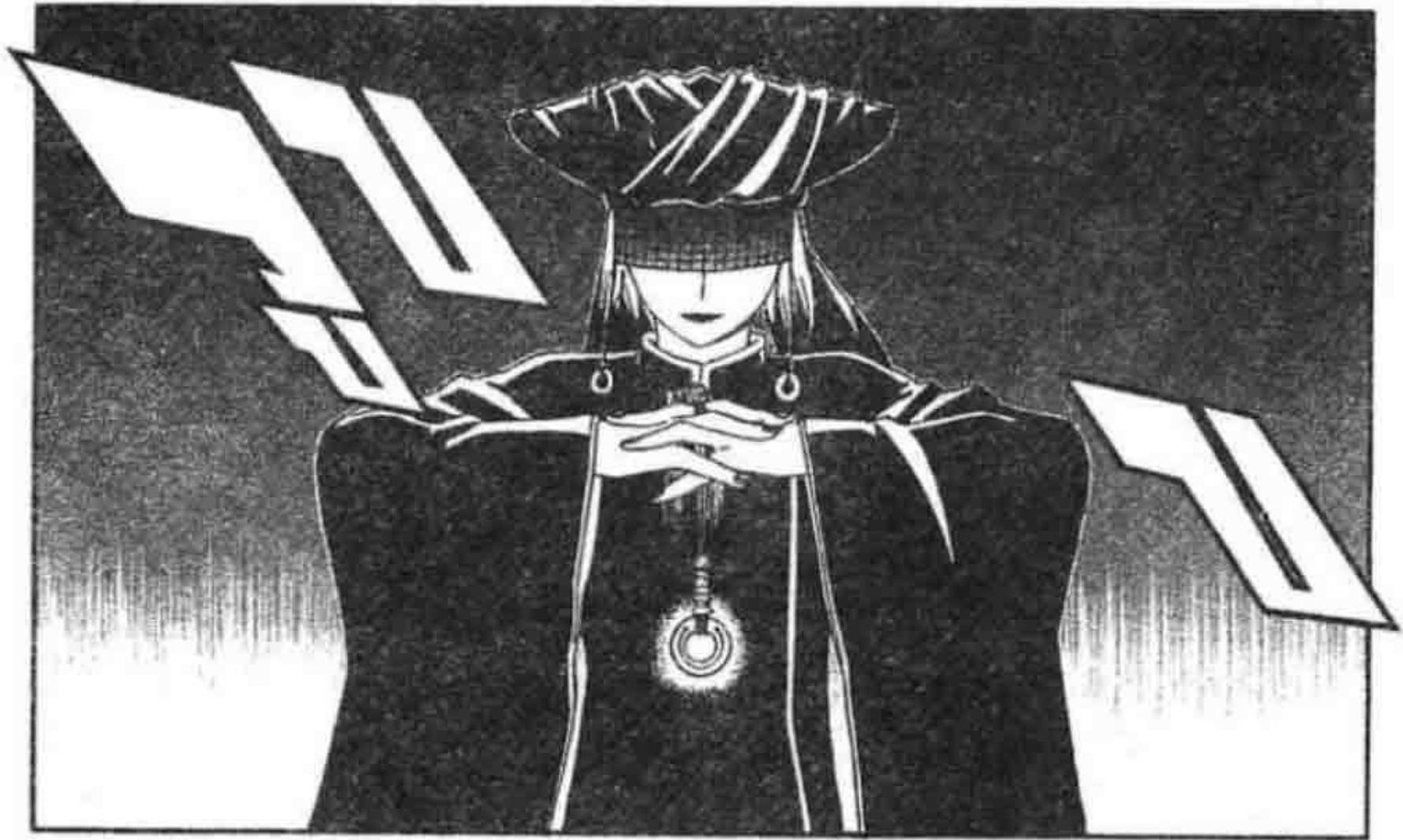
มิจึร
เนี่ย

เป็นพวก
ชอบรีบ
กลับบ้าน
จรีๆเลย

ถ้า
ฉัน

มาเริ่ม
กันเลย
ดีกว่า

คาราสึ
โมริ

ผืนดิน
สำคัญ
ที่ถูกย้าย
เอ๊ย

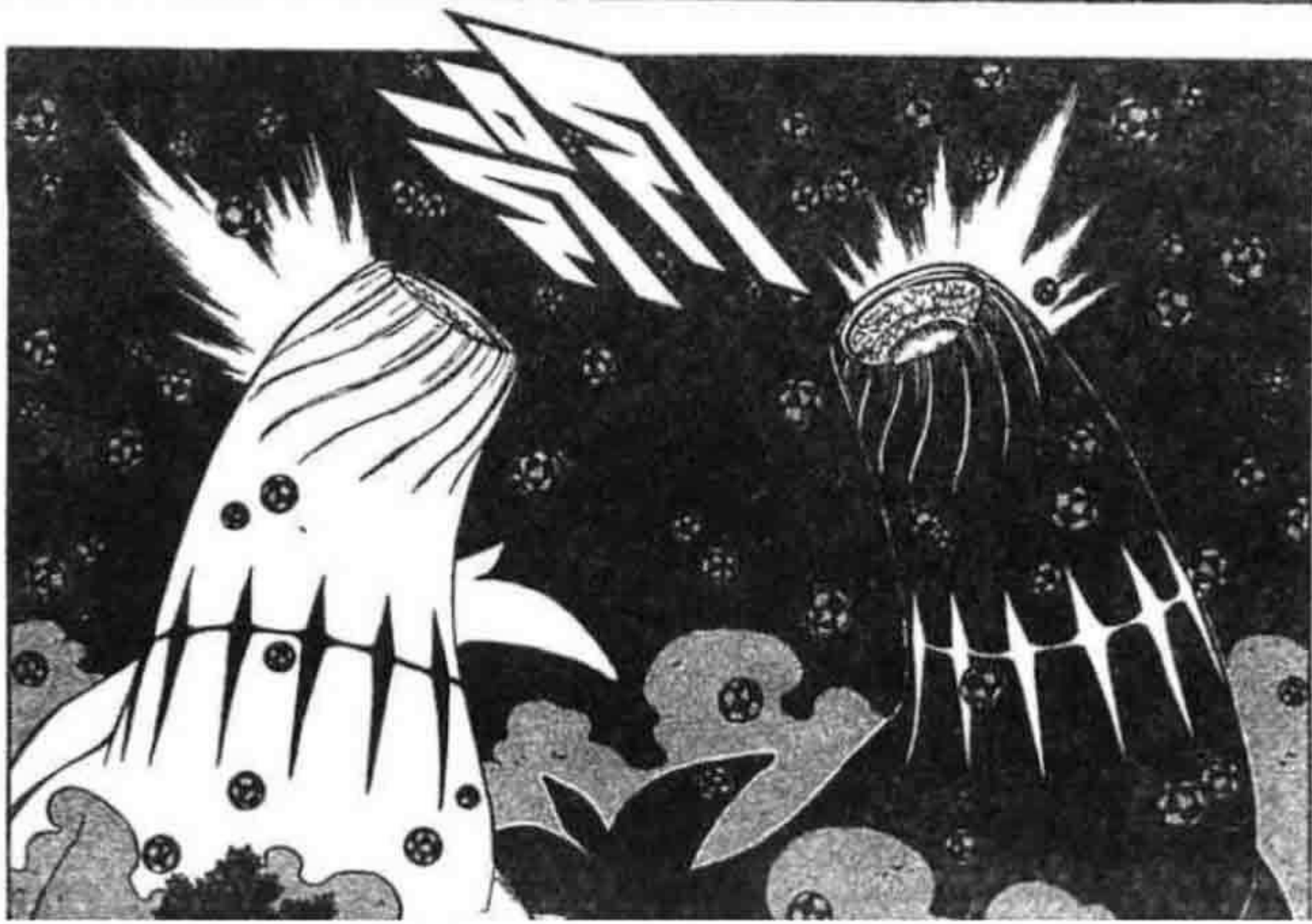
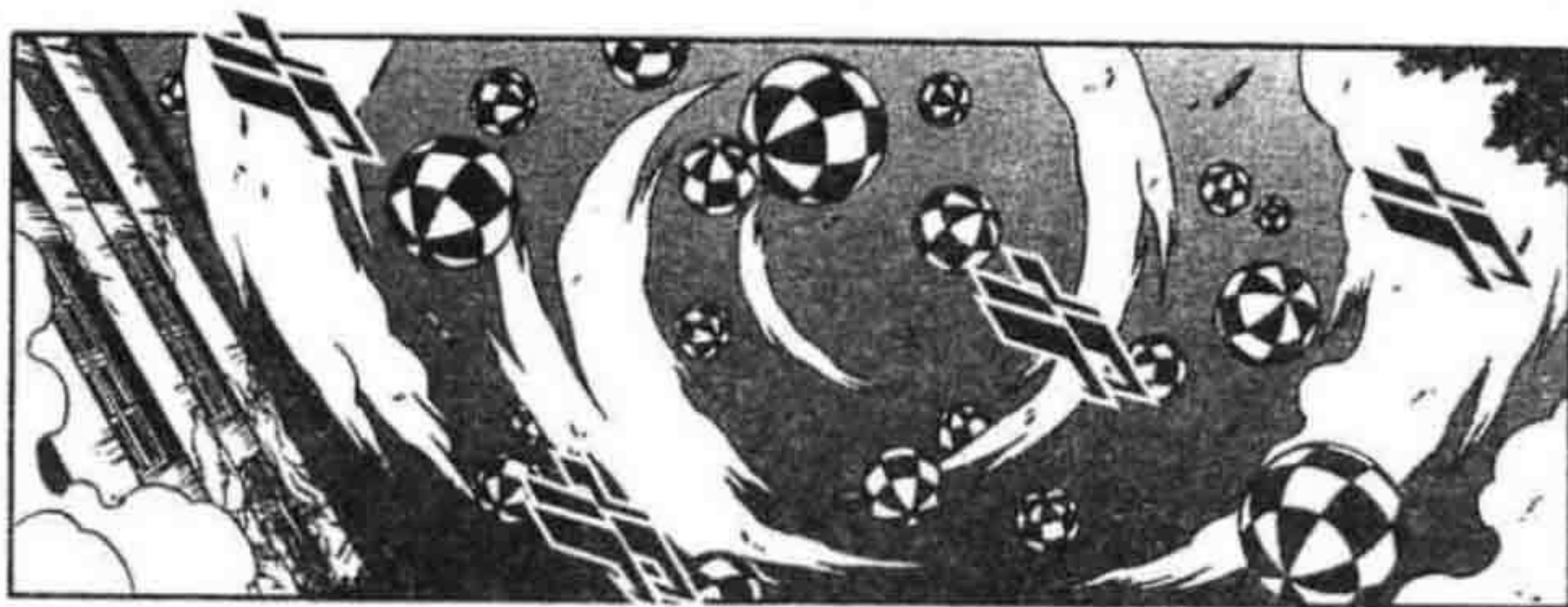

จงบอก
สถานที่
ซึ่ง

สัมผัสได้ง่าย
ที่สุดของเจ้า
ให้กับฉันนะ

เอาล่ะ
ฮาคุมารุกับ
โคคุมารุ
ก็โตเวลา
เดินเล่นแล้ว

เริ่ม
เคลื่อน
ไหวแล้ว
!?

หว่า

แหว
!

เฮ้
แก
!!

ทำอะไร

พะ
!?
ปล่อย
ฉันลง
นะ
!!

ไอ้บ้า
นี่...

แก
|
คงไม่คิด
จะสร้าง
บุญคุณด้วย
เรื่องพรรคนี้
หรอกนะ

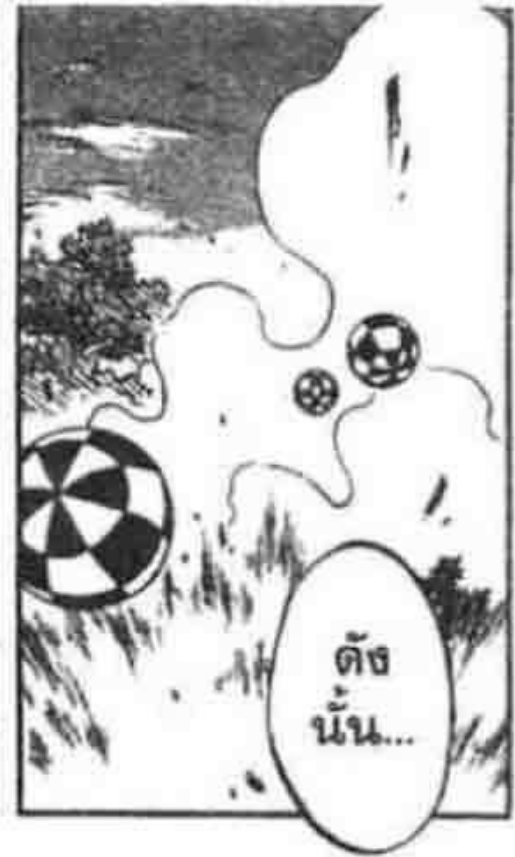

บุญ
คุณ...

ผมถูกกำชับ
มาว่าเมื่ออยู่
ที่นี่ให้คอย
ฟังคำสั่งของ
เหล่าผู้ฝึกมาร
ครับ

ไอนั้น
ฉัน
รู้แล้ว!

ดัง
นั้น...

อีก
นัยหนึ่ง
ก็คือ

พวกคุณคือ
เจ้านาย
ของผม
ที่นี่ครับ

ผมจะ
ปกป้อง

คาราตุ
โมริกับ
พวกคุณ
เอง

